Vonnisnummer / Griffienummer / .;14:.;1
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak **2Bjunî2024**
Naam van de beklaagde(n) **F.M. ea.**
Systeemnummer parket **21BRG287** Rol nummer **22B002144** Notitienummer parket **KO69.11.455/2021**

KOPIE

rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge

kamer B.17

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het arbeidsauditoraat en

bij wie zich voegden als burgerlijke partij:

Myria
met maatschappelijke zetel gevestigd te (...)

vertegenwoordigd door meester V.A. loco meester A.L., advocaat te (...)

FOD Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
met maatschappelijke zetel gevestigd te (...) , KBO (...)

vertegenwoordigd door meester V.M., advocaat te (...)

VZW Se. met maatschappelijke zetel gevestigd te (...) , KBO (...)

vertegenwoordigd door meester V.Ma. loco meester C.A., advocaat te (...)

tegen:

1. F.M., RRN (...)
1914 geboren te (...) (Roemenië) op (...) van Roemeense nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester V.J. loco meester V.R., advocaat te (...).

2. **BVBA F.**
1915 met maatschappelijke zetel gevestigd te (...), KBO (...)

beklaagde, die verstek laat gaan.

3. F.Mi., RRN (...)
ASA' geboren te (...) (Roemenië) op (...) van Roemeense nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester P.L., advocaat te (...).

4. G.F., RRN (...)
1917 geboren te (...) {Roemenië) op (...)
van Roemeense nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester L.M., advocaat te (...).

5. S.V., RRN (...)
A.3A8 geboren te (...) (Roemenië) op (...)
van Roemeense nationaliteit
sans
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester B.M. loco meester V.H., advocaat te (...).

BURGERLIJK AANSPRAKELIJKE(N):

BV A.
met maatschappelijke zetel gevestigd te (...), KBO (...)

burgerrechtelijk aansprakelijke, die verstek laat gaan.

TENLASTELEGGING(EN)

DE EERSTE, DE TWEEDE, DE DERDE, DE VIERDE en DE VIJFDE

VERDACHT VAN

A geen of geen correcte Dimona-aangîfte bij indiensttreding
(als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber) de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels
- strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 4

de eerste en de derde, als werkgever en vanaf 26 januari 2021 minstens als lasthebbers van de BV F.
Te Kortrijk, Anzegem en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2020 tot en met 7 november 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

de tweede, als werkgever en als rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk op grond van artikel S van het Strafwetboek
te Kortrijk, Anzegem en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 26 januari 2021 tot en met 7 november 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

de vijfde, als mededader die aan de uitvoering rechtstreeks heeft meegewerkt; minstens door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp heeft verleend dat het wanbedrijf zonder haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 Sw.)
te Evere, Wemmel en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2020 tot en met 7 november 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

Aantal betrokken werknemers: 80

1. D.I.
2. C.L.
3. I.Ma.
4. F.S.
5. N.C.
6. D.P.
7. A.A.
8. G.D.
9. A.D.
10. B.Io.
11. C.M.
12. H.V.
13. F.N.
14. L.I.
15. P.V.
16. B.My.
17. M.D.
18. U.F.
19. G.M.
20. S.C.
21. B.Il.
22. D.N.
23. B.E.
24. L.Ma.
25. R.F.
26. 'L.R.'
27. S.O.
28. B.F.
29. B.A.
30. B.Fe.
31. H.C.
32. H.F.
33. R.E.
34. R.G.
35. B.G.
36. V.D.
37. C.R.
38. D.L.
39. A.R.
40. B.R.
41. T.P.
42. C.O.
43. G.E.
44. N.I.
45. C.D.
46. C.T.
47. E.C.
48. B.La.
49. R.I.
50. C.P.

51. S.Fl.
52. K.S.
53. T.V.
54. S.Ci.
55. E.Ci.
56. M.F.
57. C.Ni.
58. V.Li.
59. C.Pe.
60. V.C.
61. S.Al
62. C.Ge.
63. l.A.
64. C.Ro.
65. M.V.
66. l.Mr.
67. G.Da.
68. S.I.
69. R.P.
70. C.F.
71. C.I.
72. C.Is.
73. C.La.
74. R.A.
75. D.F.
76. l.G.
77. C.A.
78. D.Ra.
79. S.F.
80. K.V.

de vierde, als werkgever, minstens als lasthebber van de vennootschappen BV D. (failliet verklaard door de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk op 20 september 2022) en nadien van de BV A.
te Anzegem en bil samenhang elders in het Rijk in de periode van 6 mei 2020 tot en met 12 oktober 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

de **vijfde,** als mededader die aan de uitvoering rechtstreeks heeft meegewerkt; minstens door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp heeft verleend dat het wanbedrijf zonder haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 Sw.)
te Evere, Wemmel en bij samenhang elders in het Rllk In de periode van 6 mei 2020 tot en met 12 oktober 2022. meermaals, op niet nader bepaalde data

Aantal betrokken werknemers: 35

81. G.P.
82. P.R.
83. S.B.
84. N.I.
85. P.J.
86. P.Ri.

87. R.C.
88. R.B.
89. D.A.
90. C.R.
91. R.I.
92. C.Pe.
93. I.A.
94. I.R.
95. B.I.
96. B.Ga.
97. S.A.
98. I.M.
99. G.N.
100. G.Ma.
101. B.M.
102. I.N.
103. R.At.
104. B.L.
105. B.Io.
106. D.N.
107. D.S.
108. R.R.
109. R.M.
110. M.V.
111. Z.I.
112. K.G.
113. K.T.
114. N.Sa.
115. G.Do.

B wetens en willens een onjuiste of onvolledige verklaring afleggen om ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen
wetens en willens een onjuiste of onvolledige verklaring afgelegd hebben om ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen of te doen bekomen, te behouden ofte doen behouden.

- inbreuk op artikel 233, eerste lid, §1, 1", van het Sociaal Strafwetboek, Ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 Juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar gesteld door artikel 233, eerste lid, §1, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 4

de eerste en de derde, als werkgever en vanaf 26 januari 2021 minstens als lasthebbers van de BV F.
Te Kortrijk, Anzegem en bii samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2020 tot en met 7 november 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

de tweede, als werkgever en als rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk op grond van artikel 5 van het Strafwetboek
te Kortrijk, Anzegem en bil samenhang elders in het Rijk in de periode van 26 januari 2021 tot en met 7 november 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

de vijfde, als mededader die aan de uitvoering rechtstreeks heeft meegewerkt; minstens door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp heeft verleend dat het wanbedrijf zonder haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 Sw.)
te Evere, Wemmel en bi j samenhang elders in het Riik in de periode van 1 maart 2020 tot en met 7 november 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

Aantal betrokken werknemers: 27

1. C.I.
2. G.E.
3. E.C.
4. E.Ci.
5. G.Da.
6. l.A.
7. l.M.
8. K.S.
9. N.I.
10. V.L.
11. C.V.
12. C.Ge.
13. C.Io.
14. A.R.
15. T.V.
16. M.E.
17. F.So
18. S.D.
19. R.S.
20. l.Ma.
21. B.R.
22. C.T.
23. V.C.
24. S.Al.
25. S.I.
26. R.P.
27. C.F.

de vierde, als werkgever, minstens als lasthebber van de vennootschappen BV D. (failliet verklaard door de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk op 20 september 2022} en nadien van de BV A.
te Anzegem en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 6 mei 2020 tot en met 12 oktobe 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

de vijfde, als mededader die aan de uitvoering rechtstreeks heeft meegewerkt, minstens door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp heeft verleend dat het wanbedrijf zonde haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 Sw.)
te Evere, Wemmel en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 6 mei 2020 tot en met 12 oktober 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

Aantal betrokken werknemers: 4

28. B.R.
29. N.I.
30. I.A.
31. S.I.

C wetens en willens nalaten of weigeren om een verplichte verklaring af te leggen of inlichtingen te verstrekken om geen of minder bijdragen te betalen
wetens en willens nagelaten of geweigerd hebben om een verplichte verklaring af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die men gehouden is te verstrekken om geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welk men of een ander verschuldigd is.

- Inbreuk op artikel 234, eerste lid, §1, 2•, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 Juni 2010 tot Invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar gesteld door artikel 234, eerste lid, §1, 2°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 4

de eerste en de derde, als werkgever en vanaf 26 januari 2021 minstens als lasthebbers van de BV F.
Te Kortrijk, Anzegem en bij samenhang elders in het Riik in de periode van 1 maart 2020 tot en met 7 november 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

de tweede, als werkgever en als rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk op grond van artikel 5 van het Strafwetboek
te Kortrijk. Anzegem en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 26 januari 2021 tot en met 7 november 2022, meermaals. op niet nader bepaalde data

de vijfde, als mededader die aan de uitvoering rechtstreeks heeft meegewerkt; minstens door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp heeft verleend dat het wanbedrijf zonder haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 Sw.)
te Evere, Wemmel en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2020 tot en met 7 november 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

Aantal betrokken werknemers: 80

1. D.I.
2. C.L.
3. I.Ma.
4. F.S.
5. N.C.
6. D.P.
7. A.A.
8, G.D.
9. A.D.
10. B.Io.
11. C.M.
12. H.V.

13. F.N.
14. L.l.
15. P.V.
16. B.My.
17. M.D.
18. U.F.
19. G.M.
20. S.C.
21. B.Il.
22. D.N.
23. B.E.
24. L.Ma.
25. R.F.
26. L.R.
27. S.O.
28. B.F.
29. B.A.
30. B.Fe.
31. H.C.
32. H.F.
33. R.E.
34. R.G.
35. B.G.
36. V.D.
37. C.R.
38. D.L.
39. A.R.
40. B.R.
41. T.P.
42. C.O.
43. G.E.
44. N.I.
45. C.D.
46. C.T.
47. E.C.
48. B.La.
49. R.I.
50. C.P.
51. S.Fl.
52. K.S.
53. T.V.
54. S.Ci.

55. E.Ci.
56. M.F.
57. C.Ni.
58. V.Li.
59. C.Pe.
60. C.V.
61. S.Al.
62. C.Ge.
63. I.A.
64. C.Ro.
65. M.V.
66. I.Mr.
67. G.Da.
68. S.I.
69. R.P.
70. C.F.
71. C.I.
72. C.Is.
73. C.La.
74. R.A.
75. D.F.
76. I.G.
77. C.A.
78. D.Ra.
79. S.F.
80. K.V.

de vierde, als werkgever, minstens als lasthebber van de vennootschappen BV D. (failliet verklaard door de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk op 20 september 2022) en nadien van de BV A.
te Anzegem en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 6 mei 2020 tot en met 12 oktober 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

de vijfde, als mededader die aan de uitvoering rechtstreeks heeft meegewerkt; minstens door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp heeft verleend dat het wanbedrijf zonder haar bijstand niet had kunnen worden gepleegd {art. 66 Sw.)
te Evere, Wemmel en bi j samenhang elders in het Rijk in de periode van 6 mei 2020 tot en met 12 oktober 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

Aantal betrokken werknemers: 35

81. G.P.
82. P.R.
83. S.B.
84. N.I.
85. P.J.

86. P.Ri.
87. R.C.
88. R.B.
89. D.A.
90. C.R.
91. R.I.
92. C.Pe.
93. I.A.
94. I.R.
95. B.I.
96. B.Ga.
97. S.A.
98. I.M.
99. G.N.
100. G.Ma.
101. B.M.
102. I.N.
103. R.At.
104. B.L.
105. B.Io.
106. D.N.

107. D.S.
108. R.R.
109. R.M.
110. M.V.
111. Z.I.
112. K.G.
113. K.T.
114. N.Sa.
115. G.Do.

D loon van de werknemer niet (tijdig) uitbetalen
(als werkgever, aangestelde of lasthebber) het loon van de werknemer niet hebben uitbetaald of het niet hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar was.

- inbreuk op artikelen 3, 3bis, 4, 9 tot 9quinquies en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers
- strafbaar gesteld door artikel 162, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 Juni 2010 tot Invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 2

de eerste en de derde, als werkgever en vanaf 26 januari 2021 minstens als lasthebbers van de BV F.
te Kortrijk. Anzegem en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2020 tot en met 7 november 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

de tweede, als werkgever en als rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk op grond van artikel 5 van het Strafwetboek
te Kortriik. Anzegem en bii samenhang elders in het Rijk in de periode van 26 ianuari 2021 tot en met 7 november 2022. meermaals. op niet nader bepaalde data

Aantal betrokken werknemers: 80

1. C.L.
2. C.L.
3. I.Ma.
4. F.S.
5. N.C.
6. D.P.
7. A.A.
8. G.D.
9. A.D.
10. B.Io.
11. C.M.
12. H.V.
13. F.N.
14. L.I.
15. P.V.
16. B.My.
17. M.D.
18. U.F.
19. G.M.
20. S.C.
21. B.Il.
22. D.N.
23. B.E.
24. L.Ma.
25. R.F.
26. L.R.
27. S.O.
28. B.F.
29. B.A.
30. B.Fe.
31. H.C.
32. H.F.
33. R.E.
34. R.G.
35. B.G.
36. V.D.
37. C.R.
38. D.L.
39. A.R.
40. B.R.
41. T.P.
42. C.O.
43. G.E.
44. N.I.
45. C.D.
46. C.T.
47. E.C.

48. B.La.
49. R.I.
50. C.P.
51. S.Fl.
52. K.S.
53. T.V.
54. S.Ci.
55. E.Ci.
56. M.F.
57. C.Ni.
58. V.Li.
59. C.Pe.
60. V.C.
61. S.Al.
62. C.Ge.
63. I.A.
64. C.Ro.
65. M.V.
66. I.Mr.
67. G.Da.
68. S.I.
69. R.P.
70. C.F.
71. C.I.
72. C.Is.
73. C.La.
74. R.A.
75. D.F.
76. I.G.
77. C.A.
78. D.Ra.
79. S.F.
80. K.V.

de vierde, als werkgever, minstens als lasthebber van de vennootschappen BV D. (failliet verklaard door de ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Kortrijk op 20 september 2022} en nadien van de BV A.
te Anzegem en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 6 mei 2020 tot en met 12 oktober 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

Aantal betrokken werknemers: 35

81. G.P.
82. P.R.
83. S.B.
84. N.I.
85. P.J.
86. P.Ri.
87. R.C.
88. R.B.

89. D.A.
90. C.R.
91. R.I.
92. C.Pe.
93. I.A.
94. I.R.
95. B.I.
96. B.Ga.
97. S.A.
98. I.M.
99. G.N.
100. G.Ma.
101. B.M.
102. I.N.
103. R.At.
104. B.L.
105. 105, B.Io.

106. D.N.
107. D.S.
108. R.R.
109. R.M.
110. M.V.
111. ZI.
112. K.G.
113. K.T.
114. N.Sa.
115. G.Do.

Alsook, bij samenhang (art. 155 Ger.W.)

E mensenhandel met als doel de uitbuiting door arbeid en diensten met verzwarende omstandigheden
het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

strafbaar met een gevangenisstraf van 1 jaar tot 5 jaar en een geldboete van 500 tot 50.000 €
De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn (art. 433 quinquies § 4 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die gezag had over het slachtoffer.
strafbaar met een opsluiting van 5 jaar tot 10 jaar en een geldboete van 750 tot 75.000 €
De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn (art. 433 sexies lid 2 Sw)
(art. 389 § 1 lid 1, 433 sexies lid 1. 1° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt.
strafbaar met een opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar en een geldboete van 1.000 tot 100.000 €
De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn (art. 433 septies lid 2 Sw)
(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 6" en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

de eerste en de derde,
te Kortrijk, Anzegem, Deerlijk en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 1 maart 2020 tot en met 7 november 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

de tweede, als rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk op grond van artikel 5 van het Strafwetboek
te Kortrijk. Anzegem. Deerlijk en bij samenhang elders in het Riik in de periode van 26 januari 2021 tot en met 7 november 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

Aantal betrokken slachtoffers: 16

1. B.Io.
2. C.M.
3. S.O.
4. B.F.
5. B.A.
6. B.Fe.
7. H.C.
8. H.F.
9. R.E.
10. R.G.
11. B.D.
12. K.V.
13. C.L.
14. B.G.
15. V.D.
16. L.I.

de vierde,
te Anzegem en bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 6 mei 2020 tot en met 12 oktober 2022, meermaals, op niet nader bepaalde data

Aantal betrokken slachtoffers: 10

1. G.P.
2. P.R.
3. S.B.
4. N.I.
5. P.J.
6. P.Ri.
7. R.C.
8. R.B.
9. D.A.
10. C.R.

Terwijl de misdaad hierboven omschreven onder de tenlasteleggingen E1 tot en met E26 naar de correctionele rechtbank werd doorverwezen omdat het OM van oordeel is dater geen grand is am een hogere straf te vorderen dan een correctionele straf wegens verzachtende omstandigheden die voortspruiten uit de afwezigheid van veroordelingen tot criminele straffen in België (art. 1 en 2 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden).

Met de omstandigheid dat **de eerste** en **de derde** op 1 juni 2023 door het hof van beroep Gent (arrestnr. C/825/2023) definitief werden veroordeeld voor gelijkaardige feiten te Kortrijk, Wervik, Oostende en/of eiders in het Rijk in de periode van 25 juli 2015 tot en met 7 januari 2017, meer precies:

- Geen of geen correcte Dîmona-aangifte bij indiensttreding ten aanzien van vijf respectievelijk zes werknemers
- Mensenhandel met verzwarende omstandigheden, meer precies (1) door gezag over de s!achtoffers, (2) door direct of indirect gebruik te hebben gemaakt van geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, {3) de precaire sociale toestand van de slachtoffers, en (4) in geval van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt; ten aanzien van vijf respectievelijk zes slachtoffers

De eerste werd door het hof van beroep veroordee!d tot een werkstraf van 120 uren (vervangende gevangenisstraf van 12 maanden) alsook een geldboete van 1 000 EUR (vermenigvu!digd met vijf s!achtoffers, vermenigvuldigd met 70 opdeciemen) waarvan 750 EUR met uitstel van tenuitvoerlegging voor een periode van 3 jaar (vervangende gevangenisstraf van 3 maanden), alsook ontzetting van bepaalde rechten voorzien in artikel 31 van het Strafwetboek.

De tweede werd door het hof van beroep veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel van tenuitvoerlegging voor een periode van vijf jaar, alsook een geldboete van 1 000 EUR (vermenigvu!digd met zes slachtoffers, vermenigvuldigd met 70 opdeciemen) waarvan 750 EUR met uitstel van tenuitvoerlegging voor een periode van 3 jaar (vervangende gevangenisstraf van 3 maanden), alsook ontzetting van bepaalde rechten voorzien in artikel 31 van het Strafwetboek.

DE EERSTE, DE TWEEDE en DE DERDE

Eveneens gedagvaard ten einde zich bijkomend op grand van artikel 433novies, § 4 van het Strafwetboek en op basis van de tenlasteleggingen El tot en met E16 te horen veroordelen tot een definitîeve, volledige sluiting van de onderneming van de beklaagden, dit is een onderneming actief in de sloop-, afbraak-, en afvalsorteringswerken. De sluiting van de inrichting houdt ook het verbod in hierin enige activiteit uit te oefenen die verband houdt met diegene die geleid heeft tot het plegen van het misdrijf.

Mijn ambt meent dat deze bijkomende straf noodzakelijk is en wijst ter zake op:

- de bredere criminogene context en de ernst van de feiten die een breed palet van ernstige en gestructureerde sociale fraude beslaan, bestaande uit georganiseerde schijnzelfstandigheid, ontduiking van sociale zekerheidsbijdragen (inkomstenzijde van het sociale zekerheidsstelsel van de werknemers), uitkeringsfraude in het sociale zekerheidsstelsel voor de zelfstandigen, onderbetaling van personeel en arbeidsuitbuiting met verzwarende omstandigheden
- de pertinente recidive in hoofde van de eerste en de derde beklaagde (zie supra, arrest hof van beroep Ge.nt 1 juni 2023}, waaruit blijkt dat betrokkenen nooit zijn gestopt met de criminele modus operandi maar integendeel op grotere schaal bleven verder doen, ondanks de eerdere veroordelingen in illo tempore bij verstek en op tegenspraak voor gelijkaardige feiten.

Bovendien bleek het recidivegevaar verder ook tijdens het gerechtelijk onderzoek in huidige strafzaak. Ondanks de gerechtelijke aanhouding en voorlopige hechtenis van de eerste beklaagde op 25 oktober 2022, bleek er nadien continuïteit in de economische activiteit van de tweede en derde beklaagde. Mijn ambt verwijst naar het onderzoeksverslag van de RSZ-inspectie van 8 november 2022 (Engelse kaft 2, subkaft 8), waaruit blijkt dat na de aanhouding van de eerste beklaagde nog 34 aanwezigheden voor de BV F. op de werven werden geregistreerd, voornamelijk van arbeidskrachten zonder enig sociaal statuut

DE VIERDE

Eveneens gedagvaard ten einde zich bijkomend op grond van artikel 433novies, § 4 van het Strafwetboek en op basis van de tenlasteleggingen E17 tot en met E26 te horen veroordelen tot een definitieve, volledige sluiting van de onderneming van de beklaagde, dit is een onderneming actief in de sloop-, afbraak-, en afvalsorteringswerken. De sluiting van de inrichting houdt ook het verbod in hierin enige activiteit uit te oefenen die verband houdt met diegene die geleid heeft tot het plegen van het misdrijf.

Mijn ambt meent dat deze bijkomende straf noodzakelijk is en wijst ter zake op:

- de bredere criminogene context en de ernst van de feiten die een breed palet van ernstige en gestructureerde sociale fraude beslaan, bestaande uit georganiseerde schijnzelfstandigheid, ontduiking van sociale zekerheidsbijdragen (inkomstenzljde van het sociale zekerheidsstelsel van de werknemers), uitkeringsfraude in het sociale zekerheidsstelsel voor de zelfstandigen, onderbetaling van personeel en arbeidsuitbuiting met verzwarende omstandigheden
- Elk gebrek aan normbesef in hoofde van de vierde beklaagde, hetgeen onder meer blijkt uit zijn herverhoor (NPV 285/23; Engelse kaft 3, subkaft 1): hij minimaliseert de feiten en zijn be-trokkenheid. Hij wijst stelselmatig naar anderen zoals zijn toen nog minderjarige zoon en naar C.R., van wie het onderzoek aantoont dat deze persoon enkel beschikt over beperkte vermogens en die als strofiguur werd gepostuleerd. Verder haalt de vierde beklaagde aan dat hij enkel "mensen heeft geholpen", De kans op herhaling van de feiten via zijn onderneming is derhalve groot.

DE VIJFDE

Eveneens gedagvaard, als beoefenaar van een beroep dat bestaat uit de verstrekking van raad of hulp aan een of meer werkgevers of werknemers bij het uitvoeren van de door het Sociaal Strafwetboek gesanctioneerde verplichtingen, zich te horen veroordelen op grond van artikel 107, § 1 van het Sociaal Strafwetboek en op basis van de tenlasteleggingen Al tot en met A115, B1 tot en met B31, Cl tot en met C115, tot een verbod om voormeld beroep rechtstreeks of onrechtstreeks en in welke hoedanigheid ook uit te oefenen, zij het voor eigen rekening of als bestuurder, lid of bediende van een of andere vennootschap, vereniging, organisatie ofonderneming, gedurende een periode van **een jaar.**

Uit het onderzoek blijkt immers dat de vijfde beklaagde de persoon is die de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde als officieuze "boekhoudster" heeft bijgestaan In de bedrijfsorganisatie en sociaalrechtelijke administratie. Meer precies gaf zij bijstand bij de oprichting van hun vennootschappen en firma's. Zij legde hen het "systeem" uit om de arbeidskrachten in te schrijven als zelfstandige. Op verschillende aansluitingsformulieren bij de sociale verzekeringskassen voor zelfstandigen figureren inderdaad de gegevens van betrokkene (haar professioneel mailadres, verwijzing naar haar vennootschap G., aan wie In de aansluitingsformulieren eveneens mandaat wordt verleend).

DE EERSTE, DE TWEEDE en DE DERDE

Eveneens gedagvaard om zich overeenkomstig de artikelen 42, 3°, 43 en *43bis* van het Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van het bedrag van 33 938,19 EUR hetwelk geldt als crimineel vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit de hierboven beschreven misdrijven sub C1, C3, C4, es, C6, C7, C8, C9, C10, C11, C12, C22, C23, C24, C25, C26, C53 en C58 werd verkregen; bedrag bestaande uit de door de beklaagden ontdoken RSZ-bijdragen voor de betrokken werknemers in de respectievelijke tewerkstelllngsperiodes (zie detail In onderzoeksverslag RSZ-inspectie van 7 oktober 2022; Engelse kaft 1, subkaft 24, onderkaft Gevoegde stukken arbeidsauditoraat). Mijn ambt staat daarbij volgende verdeelsleutel voor:

- de eerste: 1/3de = 11 312,73 EUR
- de tweede: 1/3de = 11312,73 EUR
- de derde: 1/3de = 11312,73 EUR

DE ZESDE

Burgerrechtelijke aansprakelijkheid art. 104 SSW

als werkgever burgerrechtelijk aansprakelijk voor de betaling van de strafrechtelijke geldboeten en de kosten waartoe zijn aangestelden of lasthebbers veroordeeld worden met betrekking tot tenlasteleggingen A81 tot en met A115, B28 tot en met B31, C81 tot en met C115 en D81 tot en met D115; zulks in toepassing van artikel 104 van het Sociaal Strafwetboek, artikel 1384 van het Burgerlijk Wetboek en art. 162, juncto art. 194 Sv.

PROCEDURE

Gezien de beschikking van de raadkamer van deze Rechtbank d.d. 09 juni 2023.

Gelet op de dagvaarding aan de beklaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vorderingen van de burgerlijke partijen.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de eerste, derde, vierde en vijfde beklaagde in hun antwoorden en verdediging, daartoe bijgestaan door hun raadsman. De beklaagden drukten zich uit in de Roemeense taal, zijn het Nederlands niet voldoende machtig en wordt bijgestaan door een door de Rechtbank aangestelde en beedigde tolk.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

1. PROCEDURE

11. VERBETERING VAN DE DAGVAARDING

1. In de dagvaarding wordt onder de tenlasteleggingen A.5, C.5 en D.5 verwezen naar de werknemer 'N.Co.' Uit de stukken van het strafdossier blijkt dat de bedoelde persoon de voornaam C. heeft. Dit blijkt met name uit het verslag van de inspectiedienst Toezicht Sociale Wetten (TSW) van 19 juli 2021, waarin wordt aangegeven dat deze persoon is geboren op (...),

met in bijlage 1 een foto van de Roemeens identiteitskaart van deze persoon, die wel degelijk het volgende vermeld: naam N., voornaam C. (N.C.). Ook in andere procedurestukken wordt systematisch verwezen naar N.C., zo ook in de vordering van de arbeidsauditeur tot het Instellen van een gerechtelijk onderzoek van 8 september 2022 en de daaropvolgende beschikkingen van de onderzoeksrechter, die wel correct verwijzen naar N.C..

Het staat vast dat het hier gaat om een materiële vergissing in de weergave van de naam van deze persoon. De rechtbank verbetert in de tenlasteleggingen A.5, C.5 en D.5 de naam 'N.Co.' dan ook naar N.C..

2. In de dagvaarding wordt onder de tenlasteleggingen A.26, C.26 en D.26 verwezen naar de werknemer 'L.R.' Uit de stukken van het strafdossier blijkt dat de bedoelde persoon de familienaam L. heeft. Dit blijkt met name uit:

- Het PV GE.069.11.004068.22, waar in rubriek 8 (identificatie) wel wordt verwezen naar L.R., maar waar in rubriek 9 (uiteenzetting van de feiten) wel herhaaldelijk en systematisch wordt verwezen naar L.R., geboren op (...). Ook in de verklaring die de eerste beklaagde 7 februari 2022 aflegde, spreekt hij van L.R..
- Het verslag van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) van 7 oktober 2022 waar wordt verwezen naar L.R. met INSZ-nummer (...).

Volgens de rechtbank is er ook hier sprake van een materiële vergissing, overgenomen uit rubriek 8 van het PV GE.069.11.004068.22, te meer de familienaam L. (en niet 'l.') nog een aantal keer voorkomt in het dossier, bijvoorbeeld:

- De inschrijving als zelfstandige helper van L.L., vermeld als persoon nr. 77 in het verslag van het RSVZ van 3 augustus 2021;
- de doorstorting van geld via Western Union door de derde beklaagde naar llngurar Marta (zie bijlage 1 bij navolgend PV 011150/22, waar door de politie In het PV zelf wel verkeerdelijk wordt geacteerd dat er geld werd gestort aan L.M.).

l. is met andere woorden een gebruikelijke Roemeense familienaam ('L.' en 'Li.' zijn dat niet).

De rechtbank verbetert in de tenlasteleggingen A.26, C.26 en D.26 de naam 'L.R.' dan ook naar L.R..

3. In de dagvaarding wordt onder de tenlasteleggingen A.98, C.98 en D,98 verwezen naar 'l.M.'. Uit de navolgend processen-verbaal 008875/22 van 5 augustus 2021 en 002582/23 van 19 maart 2023 blijkt dat het eigenlijk gaat om I.M.. Het gaat ook hier om een materiële vergissing.

De rechtbank verbetert de naam in de tenlasteleggingen A.98, C.98 en D.98 zoals hierboven aangegeven.

4. Op eenzelfde wijze wordt in tenlastelegging B,6 gewag gemaakt van 'l.A.', terwijl het moet zijn: I.A., zoals bijvoorbeeld wel correct staat vermeld in A.93.

Ook de namen van de personen onder B.20 en B.21 werden niet correct geschreven. Er Is per vergissing sprake van:

- 'l.Ma.'
- 'B.I.'

Uit de stukken van het strafdossier blijkt duidelijk dat het daarentegen moet zijn:

- I.Ma., die volledig werd geïdentificeerd in het PV K0.069.11.000455.21 van de inspectiedienst TSW en wiens naam bijvoorbeeld wel correct is vermeld in tenlastelegging
- A.3; B.I., die onder In het navolgende PV 6859/2021 volledig werd geïdentlficeerd en wiens naam bijvoorbeeld wel correct is vermeld in tenlastelegging B.28.

De rechtbank verbetert de namen in de tenlasteleggingen B.6, B.20 en B.21 zoals hierboven aangegeven.

5. De rechtbank stelt ook vast dat de tenlastelegging B.11 verwijst naar C.V., terwijl tenlastelegging B.23 verwijst naar V.C.. Er bestaat op basis van de stukken van het strafdossier geen twijfel over dat het om één en dezelfde persoon gaat. In de navolgende PV's 2582/23 en 2785/23 wordt verwezen naar "V.C. {...)", zonder dat er uit enig ander stuk blijkt dat er nog een andere persoon met dezelfde naam in de zaak betrokken zou zijn.

Bijgevolg kunnen de tenlasteleggingen B.11 en B.23 volledig met elkaar vereenzelvigd worden. De rechtbank schrapt in die omstandigheden tenlastelegging B.23.

6. Ten slotte verwijst de dagvaarding op pagina 15 naar een arrest van het hof van beroep van Gent van 1 juni 2023, en wordt in de laatste paragraaf gesteld dat "de tweede (beklaagde) door dat hof werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel (...), alsook een geldboete van 1.000 EUR (...) waarvan 750 EUR met uitstel (...), alsook ontzetting van bepaalde rechten voorzien In artikel 31 van het Strafwetboek".

Het desbetreffende arrest heeft echter betrekking op de eerste en de derde beklaagde. Met betrekking tot de derde beklaagde (F.Mi.) bevestigde het Hof de straf die de correctionele rechtbank West-Vlaanderen (afdeling Brugge) bij vonnis van 15 juni 2022 aan hem had opgelegd, die Inderdaad Is zoals hierboven beschreven.

De tweede beklaagde in deze zaak betreft echter de vennootschap F., die geen beklaagde was in de zaak die aanleiding gaf tot het voormelde vonnis van 15 juni 2022 en het voormelde arrest van 1 juni 2023.

De rechtbank verbetert in de laatste paragraaf van pagina 15 van de dagvaarding de bewoordingen "De tweede" dan ook naar "De derde". Het gaat ook hier om een materiële vergissing.

111. VERLOOP VAN HET STRAFONDERZOEK & FEITEN EIGEN AAN DE ZAAK

7. Op 7 juni 2020 Is T.V. betrokken in een verkeersongeval. Naar aanleiding hiervan komt aan het licht dat hij al 3,5 maanden in België werkt voor de derde beklaagde. Het ongeval is ook gebeurd met een voertuig eigendom van die laatste. De derde beklaagde kwam ook ter plaatse en verklaarde dat
T.V. een helper is van de onderneming. In het aanvankelijk PV voor zwartwerk duidt de politie ook de eerste beklaagde aan als een verdachte.

Na dit PV te hebben ontvangen, gaf de arbeidsauditeur aan de inspectiedienst van de RSZ en aan de inspectiedienst TSW de opdracht om verder onderzoek te doen naar de mogelijke onwettige praktijken van de eerste en de tweede beklaagde.

8. Op 7 juli 2020 voerde de inspectiedienst TSW een controle uit in de vestiging van V., een onderneming die containers verhuurt en afval sorteert. De sociaal inspecteur trof twee personen met de Roemeense nationaliteit aan het werk aan: I.Ma. en V.L.. De zaakvoerder van V. verklaarde dat deze personen werknemers zijn van de eerste beklaagde.

Op 6 november 2020 ging de sociaal inspecteur over tot verhoor van I.An.. Deze persoon verklaarde het volgende:

- Hij is in mei 2020 beginnen werken voor de eerste beklaagde. Hij doet afbraakwerken bij klanten van de eerste beklaagde en maakt daarbij gebruik van het arbeidsmateriaal dat de eerste beklaagde hem bezorgt.
- Hij helpt de eerste beklaagde, maar is geen zelfstandige. Eerste beklaagde had hem gezegd dat hij deel uitmaakt van de firma, maar hij heeft geen aandelen en kent ook de naam van de firma niet. Hij is ook nooit op het adres geweest dat vermeld staat op een visitekaartje dat hij bij-heeft, en dat verwijst naar de tweede beklaagde, met adres te (...). Hij zoekt zelf geen klanten. Hij ondertekende nooit enig document. HIJ neemt ook niet deel aan vennootschapsvergaderingen.
- Soms werkt hij alleen, soms met anderen die ook voor de eerste beklaagde werken. Bij aanvang van de werken krijgt hij instructies van de eerste beklaagde. Het Is de eerste beklaagde die bepaalt op welke werf hij moet werken, en die hem afzet en hem ook komt ophalen op de werf.
- De eerste beklaagde betaalt zijn loon contant uit. Het gaat om 10 EUR per uur.
- In het verleden was hij als zelfstandige aangesloten bij Z.. Hij werkte toen voor de broer van de eerste beklaagde en betaalde eenmalig sociale bijdragen.

Op 12 januari 2021 voerde TSW, samen met een sociaal inspecteur van het RSVZ een nieuwe controle uit in deze vestiging. Zij troffen er de Roemeense onderdaan D.I. aan, die diezelfde dag ook een verklaring aflegde:

- Hij is uit Nederland naar België gekomen via de broer van de eerste beklaagde, die hem die dag ook thuis is komen ophalen en op het werk heeft afgezet.
- Hij werkt voor de eerste beklaagde en voert een test uit. Hij weet nog niet of hij zal mogen blijven, want de eerste beklaagde moet daar nog over oordelen.
- Hij heeft nog geen documenten ondertekend en maakte ook nog geen afspraak over het loon. Er Is hem wel gezegd dat hij voor de huisvesting zal moeten betalen als hij langer zou blijven. Hij verblijft momenteel in een woning in Kortrijk, waar hij een kamer deelt met een andere Roemeense persoon.
- Hij heeft niets, ook geen Belgische bankrekening.

Die dag werd ook een controle uitgevoerd op een werf in Menen, waar slopingswerken aan de gang waren. De sociaal inspecteur van TSW trof daar C.L. aan, die aangaf er voor de eerste beklaagde te werken. Hij legde de volgende verklaring af:

- Hij werkt voor ene "A.", een Franse baas uit Lille. Hij werd echter opgebeld door de eerste beklaagde om te komen werken op de werf in Menen. "A." bracht hem 's morgens naar de werf. Dit is elke werkdag zo.
- In november 2020 werkte hij wel voor een firma uit Brussel. Hij kwam via "A." in contact met de eerste beklaagde.
- "A." betaalt hem 400 EUR per week en stelt hem ook een woning ter beschikking, waarvoor hij geen huishuur moet betalen. Hij heeft geen bankrekeningen, maar houdt al zijn geld contant bij.

Bij een nieuwe controle op deze werf, op 26 januari 2021, trof de sociaal inspecteur andermaal een Roemeense onderdaan aan het werk aan. Het ging deze keer om F.S.:

- Hij werkt er voor de eerste beklaagde. Hij werkt al sinds november 2019 voor de eerste beklaagde, al waren er onderbrekingen. Op 14 januari 2021 keerde hij terug naar België en begon hij opnieuw voor de eerste beklaagde te werken. Hij beschouwt zichzelf een arbeider en geeft aan nooit zelfstandige te zijn geweest.
- Hij leerde de eerste beklaagde in Roemenië kennen naar aanleiding van een jobadvertentie. De eerste beklaagde zocht personeel voor in slachthuizen, maar bood hem een job aan in afbraakwerken.
- De afspraak was dat hij 8 EUR per uur zou verdienen en 60 EUR huishuur moet betalen. Hij ontvangt nu 10 EUR per uur. Het loon wordt contant betaald.
- De eerste beklaagde zoekt de werken en verdeelt de mensen over de werven. Hij brengt hem ook naar de werf. Hij zat die dag in de wagen met andere personen, die op een andere werf aan het werk zijn. Hij werkt elke dag dezelfde uren. De eerste beklaagde geeft ook de eerste instructies op elke werf.
- Hij verblijft samen met anderen in een woning in Kortrijk, die hen door de eerste beklaagde ter beschikking wordt gesteld. Ze slapen met 2 à 3 personen in een kamer. In het verleden verbleef hij in nog een ander pand. Hij is nog nooit op het bureau van de eerste beklaagde geweest.
- Hij ontving documenten en ondertekende er ook een aantal, maar hij begreep niet wat hij ondertekende want het ging om documenten in het Nederlands. Hij ontving ooit een factuur van 300 EUR, waarvan de eerste beklaagde hem zei dat hij dat gewoon moest betalen, of dat hij het geld aan hem kon geven.

Op 19 februari 2021 werd I.Ma. opnieuw aan het werk aangetroffen in de vestiging van V.. Hij gaf aan dat hij nog steeds aan het werk was voor de eerste beklaagde, ook al was hij vanaf 14 januari 2021 in dienst gemeld bij een andere vennootschap, F..

De sociaal inspecteur stelde vast dat geen van deze personen door de eerste beklaagde via dimona in dienst waren gemeld voorafgaand aan hun tewerkstelling, terwijl het volgens hem wel degelijk om werknemers gaat. Hij stelde dienaangaande dan ook een proces-verbaal tot vaststelling van inbreuken op de sociale wetgeving op, waarin hij onder andere ook de Inbreuk van het niet betalen van het loon weerhield, omdat de eerste beklaagde het loon volgens de afgelegde verklaringen contant betaalde, hetgeen – behoudens wettelijke uitzondering – niet is toegestaan.

9. Op 30 april 2021 gaf de arbeidsauditeur de inspectiedienst TSW de opdracht om verder onderzoek te verrichten naar de activiteiten van de eerste beklaagde, en daaromtrent een aantal personen te verhoren, waaronder ook de eerste beklaagde zelf.

In uitvoering hiervan, ging deze inspectiedienst samen met een sociaal inspecteur van het RSVZ op 10 juni 2021 over tot twee werfcontroles in Kortrijk:

- Op een werf aan de Vlasmarkt troffen zij drie personen aan het werk aan, met name twee Roemeense onderdanen, N.C. en D.P., en A.K., een Afghaanse asielzoeker.

- Op een werf aan de Houtedreef troffen zij onder andere A.D. en G.D. aan. Belde personen werden voor de dag erna door de eerste beklaagde via checkin@work op de werf aangemeld, maar dus niet voor de dag van de controle die daaraan voorafging. Ook D.P.werd op 11 juni 2021 via checkin@work aangemeld.

A.K. verklaarde onder meer dat hem 8 à 9 EUR per uur werk is beloofd. Hij werkt van 8u tot 16u30. Hij wijst de eerste beklaagde aan als de grote baas.

A.D., G.D. en D.P. bleken allen ingeschreven als zelfstandige helpers, of dat te zijn geweest. Er werden echter nooit sociale bijdragen betaald. ZIJ waren op het ogenblik van hun tewerkstelling ook niet als werknemer ingeschreven.

Op 28 juni 2021 voerden dezelfde sociaal inspecteurs een controle uit op een werf in (...). Zij troffen er B.Io. en C.M. aan het werk aan. Zij waren noch als werknemer, noch als zelfstandige ingeschreven.

C.M. verklaarde het volgende:

- Hij is via zijn broer in contact gekomen met de eerste beklaagde. Die beloofde hem in te schrijven als werknemer. Hij zou 10 EUR per uur verdienen.
- Hij heeft 2 maanden in Oostende gewerkt. Nadien werd hij door de eerste beklaagde in Vichte gehuisvest, waar ze met vijftien personen in een woning verblijven. Er wonen vier a vijf personen In de garage. Hij moet aan de eerste beklaagde 150 EUR huishuur betalen. Dat bedrag wordt afgetrokken van het loon.
- Elke morgen komt de eerste beklaagde naar de woning en verdeelt hij de mensen over de verschillende werven. Hij brengt mensen dan naar de werven. Ook zijn broer en vader doen dat. Voor de werf in Kortrijk moeten ze terugkeren met de trein en zelf het ticket betalen. Er wordt soms ook op zaterdag gewerkt.
- Er wordt ook met asbesthoudende materialen gewerkt, zonder veiligheidsmaatregelen. Hij is niet tevreden omdat het zwaar werk is en hij niet goed wordt betaald.

B.Io. verklaarde het volgende:

- Hij werkt voor de eerste beklaagde, maar weet niets van diens onderneming. Hijzelf werkt van 7u30 tot 16u30. Er wordt soms op zaterdag gewerkt. Er zijn verschillende werven.
- Hij voert sloopwerken uit waarvoor eerst 9 EUR per uur wordt betaald en later 10 EUR per uur. Hij moet wel 150 EUR huishuur betalen aan de eerste beklaagde. Hij werkt 40 a 41 uren per week en ontvangt daarvoor 371 EUR per week.
- De eerste beklaagde, zijn broer en zijn vader zorgen voor het transport naar de werven, maar omdat ze nu dicht bij het station werken, moeten ze met de trein gaan en zelf de tickets betalen.
- In de woning waar hij verblijft, wonen er 14 personen. Er is één keuken, zodat er beurtelings moet worden gekookt en gegeten.

De sociaal inspecteur ging ook over tot een aantal observaties op de adressen die naar voor kwamen tijdens het onderzoek. Hij kon op basis daarvan (enkel) bevestigen dat de familie F. (F.M. en F.Mi.) woonachtig is in de woning te (...).

10. Op 4 december 2020 gaf de arbeidsauditeur de opdracht om mee te werken aan de beeldvorming rond de eerste beklaagde, met een bijzondere aandacht voor mogelijke schljnzelfstandigheld.

Op 23 september 2020 gingen sociaal inspecteurs van het RSVZ over tot verhoor van de eerste beklaagde. Hij verklaarde dat hij afbraakwerken en sorteerwerk doet zonder personeel. Hij deed in het verleden wel een beroep op zelfstandige helpers. Dit waren Roemenen die niet in België woonden, en die hier tijdelijk bij familie verbleven. Hij ontkende dat hij betrokken was bij de aansluiting van deze zelfstandige helpers bij een sociaal verzekeringsfonds. Zij moesten zelf hun sociale bijdragen betalen. Hij erkende wel dat de helpers enkel goed moesten kunnen werken. Ze deden handenarbeid en kregen geen specifieke taken. De helpers brachten geen klanten aan, maar waren volgens hem wel vrij in de organisatie van hun arbeid en hun arbeidstijd. Beslissingen over het werk besprak hij eerst met de helpers.

Het RSVZ stelde, mede op grond van een verklaring die de eerste beklaagde had afgelegd, een lijst op van 79 helpers die werkzaam waren (geweest) voor hem. Per helper werd nagegaan of zij sociaal verzekerd waren als zelfstandige, of zij op welbepaalde dagen waren aangemeld in checkin@work en of er een uitkering overbruggingsrecht werd aangevraagd en/of bekomen. De sociaal inspecteur kwam tot de bevinding dat:

- In de periode vanaf 15 november 2019 tot 22 personen zonder enig statuut voor de eerste beklaagde hadden gewerkt;
- Er voor 23 personen die in verband kunnen worden gebracht met de eerste beklaagde in de periode maart tot mei 2020 een uitkering overbruggingsrecht werd aangevraagd. Van hetgeen werd uitbetaald, werd een deel - na terugvordering - ook reeds terugbetaald. Er stond op dat ogenblik alles te samen nog een onverschuldigde betaling van 87.950,88 EUR open.
- Werden de sociale bijdragen van de zelfstandige helpers niet of minstens onvolledig betaald, met een achterstal van 144.837,08 EUR bij sociaal verzekeringsfonds Llantls tot gevolg.

11. Ook de controledienst van de RVA deed een aantal vaststellingen.

Op 28 oktober 2020 voerde een sociaal inspecteur van deze dienst een controle uit op een werf In Knokke-Heist. Zij troffen er F.So. aan, de neef van de eerste beklaagde. Hij stelde zelfstandige te zijn en voor de eerste beklaagde te werken. Hij bleek echter niet sociaal verzekerd te zijn als zelfstandige en was ook niet in dienst gemeld als werknemer. De sociaal inspecteur verbaliseerde dan ook voor een inbreuk op de dimona-aangifteverplichting.

Op 26 februari 2021 voerden sociaal inspecteurs van deze dienst een controle uit op een werf In Middelkerke. Zij troffen er D.N. aan het werk aan. Volgens de hoofdaannemer en opdrachtgever van de eerste beklaagde, was D.N. daar voor die laatste aan het werk. Hij was op het ogenblik van de feiten niet ingeschreven als zelfstandige, en ook niet aangegeven als werknemer. De sociaal inspecteur verbaliseerde bijgevolg voor een inbreuk op de dimona-aangifteverplichting.

Op 5 mei 2021 voerden sociaal Inspecteurs van deze dienst een controle uit op een werf In Blankenberge. Zij troffen er drie personen aan het werk aan, met name A.D., B.E. en L.Ma.. Deze personen konden zich niet verstaanbaar maken in het Nederlands, maar contacteerden de eerste beklaagde, die zei aanwezen als hun "boss". De eerste beklaagde verklaarde aan de telefoon dat deze drie personen zelfstandigen waren en vennoten waren in zijn onderneming. Op het ogenblik van de controle bleken de aangetroffen personen niet ingeschreven te zijn als zelfstandige, en ook niet aangegeven te zijn als werknemer. Evenwel, één van de sociaal inspecteurs ontving de dag na de controle voor elke persoon aansluitingsformulieren bij een sociaal verzekeringsfonds voor zelfstandigen (...). De sociaal inspecteur deed navraag bij dat fonds. Dit bracht aan het licht dat slechts twee van de drie aansluitingsformulieren ontvangen werden, en dit de dag na de controle. De sociaal inspecteur verbaliseerde dan ook voor een inbreuk op de dimona-aangifteverplichting.

12. Op 11 oktober 2021 ontving de arbeidsauditeur een aanvankelijk proces-verbaal van de lokale politie {zone MIRA) met betrekking tot mogelijke feiten van mensenhandel door economische uitbuiting.

De politie lichtte het openbaar ministerie ervan in dat er in de maand april in een woning in Deerlijk (...) dagelijks vier mannen In werkkledij werden opgehaald en werden teruggebracht met een voertuig waarvan de derde beklaagde de titularis is.

Op 13 mei 2021 trof een interventieploeg van de lokale politie een man aan het station van Vichte aan, die verklaarde dat hij in Brussel was aangesproken en geronseld om te werken. Hij vernoemde de familienaam F.. Hij werd naar een woning in Vichte (...) gebracht waar hij op de grond moest slapen met 40 à 50 anderen. Hij zou een loon krijgen van 100 EUR per dag, maar hij werd nooit betaald.

Op 25 mei 2021 controleerde de politie twee personen ter hoogte van de (...). Het ging om B.I. en G.M.. Deze personen verklaarden de afgelopen maanden afbraakwerken te hebben uitgevoerd in België en gaven aan te verblijven in de (...).

13. Op 11 februari 2022 stelde ook een sociaal inspecteur van TSW uit het ambtsgebied Gent-West een proces-verbaal op lastens de eerste beklaagde.

Op 28 januari 2022 had zij samen met een sociaal inspecteur van de inspectiedienst TWW een werf-controle gedaan in Aalter. De werken werden er uitgevoerd door de eerste beklaagde. Zij troffen er onder andere R.F. en L.R. aan, waarvan de eerste beklaagde erkende dat het zijn werknemers waren.

Op 2 februari 2022 bezorgde de eerste beklaagde voor die twee personen echter aansluitingsformulieren bij een sociaal verzekeringsfonds, met als aansluitingsdatum 1 januari 2022. Op 7 februari 2022 werd de eerste beklaagde hierover verhoord, Hij stelde dat het de eerste keer was dat hij met personeel werkte en niet goed wist hoe hij het moest aanpakken. Na de controle zou hij advies ingewonnen hebben bij de boekhouder, die hem suggereerde de personen retroactief aan te sluiten als zelfstandige. Hij beloofde over te gaan tot regularisatie door deze personen alsnog via dimona aan te melden als werknemers.

Kort daarop, op 15 februari 2022 de eerste beklaagde, als natuurlijke persoon-ondernemer, failliet verklaard.

14. Op 25 augustus 2022 trof de wegpolitie in De Pinte op de pechstrook van de E17 een verlaten voertuig aan en even verder 7 personen die aan het wandelen waren richting Kortrijk. G.Fl., zoon van de vierde beklaagde, maakt deel uit van de groep en verklaart de baas te zijn. De andere personen betreffen P.Ri., C.R., P.J., N.L., G.P. en R.B.. Ze werken volgens de zoon van de vierde beklaagde allen voor BV A., de onderneming van zijn vader. De wegpolitle doorzocht het voertuig en trof een document op met vermelding van dagen, uren en gewenst aantal personen op een niet-nader genoemde plaats in Knokke. De dag erna, naar aanleiding van de vrijgave van het voertuig dat in beslag werd genomen, verklaarde G.Fl. dat alle personen met wie hij op de baan was zelfstandigen zijn, die ingeschreven zijn bij Se..

15. Ten slotte deed ook de inspectiedienst Toezicht Welzijn op het Werk nog een aantal vaststellingen:

- Op 25 februari 2021 treft een sociaal inspecteur van deze dienst C.P. aan het werk aan in Aalbeke. De eerste beklaagde werkte daar in opdracht van V.. C.P. had op dat ogenblik de hoedanigheid van zelfstandig helper van de eerste beklaagde en was bezig met asbestverwijderingswerken.

- Op 6 september 2022 trof een sociaal inspecteur van deze dienst B.A. en R.G. aan op een werf in Middelkerke. De eerste beklaagde verklaarde dat deze twee personen vennoten waren van zijn vennootschap {tweede beklaagde).

16. Op 8 september 2022 vorderde de arbeidsauditeur de onderzoeksrechter met het oog op het uitvoeren van een gerechtelijk onderzoek, en in het bijzonder het uitvoeren van huiszoekingen, wegens mogelijke feiten van zwartwerk, bijdrage- en uitkeringsfraude, het niet betalen van loon en mensenhandel door economische uitbuiting.

Op 9 september 2022 voerde de lokale politie een observatie uit ter hoogte van (...). Om 19u26 wordt vastgesteld dat een aantal personen worden afgezet aan de woning. Het voertuig waarmee dat gebeurt, is ingeschreven op naam van de tweede beklaagde. Op 10 september 2022 merkt de politie op dat een voertuig (...) op naam van G.Ma. achter de wo-ning staat geparkeerd.

Op 15 september 2022 houdt de lokale politie een voertuig tegen bestuurd door de derde beklaagde. B.G. en K.V. zitten ook in dat voertuig. De derde beklaagde laat verstaan dat deze personen voor hem werken en dat hij K.V. ergens is gaan ophalen.

Op 3 oktober 2022 treft de lokale politie B.A. aan het werk aan in Blankenberge, op een werf waar de tweede beklaagde als onderaannemer actief is. Hij verklaarde sinds een maand in België te zijn met zijn ouders. Hij is naar België gekomen om te werken in de bouwsector. Hij werkt voor de eerste beklaagde.

Op 8 oktober 2022 voerde de lokale politie verschillende huiszoekingen uit:

- De woning te Kortrijk, (...) blijkt verlaten en niet meer bewoond. De politie treft er wel nog post aan, alsook een duplicaat van een kentekenplaat, die in het verleden stond ingeschreven naam van de eerste beklaagde.

  De aangetroffen post is onder andere gericht aan de eerste, de tweede en de derde beklaagde. Er wordt ook een verkeersboete van de Franse politie gevonden, waaruit blijkt dat de derde beklaagde voor rekening van de tweede beklaagde een voertuig (...) huurde.

  De politie nam ook verschillende foto's van de plaatsgesteldheid.

  Later kwam aan het licht dat de Wooninspectie op 9 oktober 2019 al eens een controle uitvoerde in deze woning en daaromtrent een proces-verbaal opstelde. Toen werden 9 personen in de woning aangetroffen, die naar de eerste beklaagde verwezen als hun "patron".

- In de woning te Kortrijk, (...), waar O.S. verblijft, is enkel zijn vriendin aanwezig en kan niet worden vastgesteld waar hij slaapt.

  De politie nam post in beslag. Het betrof meer bepaald een brief van sociaal verzekeringsfonds L. aan G.E. waaruit blijkt dat deze een schuld aan sociale bijdragen, opslagen en kosten van 8.527,55 EUR heeft.

  De politie nam ook verschillende foto's van de plaatsgesteldheid.

- De woning te Vichte, (...) blijkt volgens de politie in slechte staat. Verschillende personen zijn op het ogenblik van de huiszoeking aanwezig in de woning: de vierde beklaagde, C.R., S.B., G.P., D.A., P.Ri., R.B., R.C., N.L., P.J., P.R., G.Ma. en G.El.. Sommigen slapen op het gelijkvloers, sommigen op de eerste verdieping in verschillende kamers en nog anderen in de garage. Zowel in de garage als op het gelijkvloers en op de eerste verdieping staan er zetelbedden.

De politie nam verschillende foto's van de plaatsgesteldheid. Ook de sociaal inspecteur van de RSZ die bijstand leverde aan de huiszoeking, stelde een fotodossier op.

De politie nam ook documenten in beslag. Het betrof onder andere:

- Een huurovereenkomst voor de woning, afgesloten op 1 november 2019, aan-gegaan door de vierde beklaagde en zijn echtgenote G.Ma., en met als maandelijkse huurprijs 715 EUR.

- Kwitanties met betrekking tot de huur, waaruit blijkt dat zowel de eerste beklaagde als de vierde beklaagde de huur betaalden, soms contant, soms met bankoverschrijving.

- Een stapel ongeordende facturen van A. uit 2022, met daarop het e-mailadres van G.Fl.. Op sommige facturen staat vermeld dat de geleverde diensten worden aangerekend aan 22 EUR per uur.

- Twee facturen uitgaande van C.R. UIT 2022, met als e-mailadres een adres op naam van de vierde beklaagde.

- Een kasboek waarin de stempel van de vennootschap D. wordt aangetroffen.

- Documenten uitgaande van de sociale verzekeringsfondsen voor zelfstandigen L., X. en Se. met betrekking tot verschillende Roemeense personen, waaronder ook aanvraagformulieren voor een uitkering overbruggingsrecht coronavirus en aanslultlngsformulieren als zelfstandige. Sommige van de aansluitingsverklaringen bij Se. vermelden als vertegenwoordigende boekhouder BV G. en dateren allen van 20 mei 2022.

- Dwangbevelen van sociaal verzekeringsfonds L. aan de vennootschap BV D., de vierde beklaagde, zijn echtgenote en C.R. teneinde niet-betaalde sociale bijdragen in te vorderen, wat BV D. betreft met betrekking tot de vennoten N.L., S.A. en C.R..

- Documenten met betrekking tot de opening van een bankrekening bij ING Bank, dit op naam van C.G., R.B., M.V. en K.T..

- Een afrekening voor het verbruik van elektriciteit op het adres (...), geadresseerd aan C.Pe..

- Verschillende schriftjes, kaartjes en documenten waarop namen, uren en locaties staan. Deze locaties kunnen in verband worden gebracht met bedrijven. De genoteerde tijdsperiodes zijn meestal Su tot 17u.

- Verschillende attesten 'opleiding asbest eenvoudige handelingen' uitgaande van Ve. bvba met betrekking tot 6 verschillende Roemeense personen, die volgens deze vennootschap na hierover bevraagd te zijn door de politie, echter vals zijn.

- De woning te Vichte, (...) geeft van buitenaf een onverzorgde indruk. Binnen werden er in bepaalde leefruimtes slaapruimtes gecreëerd door lakens en dekens op te hangen. Ook de garage werd ingericht als slaapkamer waar éénpersoonsbedden staan.

  De politie nam verschillende foto's van de plaatsgesteldheid.

  De politie nam ook documenten in beslag, met name drie agenda's met aantekeningen van gewerkte uren. Ook de sociaal inspecteur van de RSZ die bijstand leverde aan de huiszoeking, stelde een fotodossier op.

- De woning te Deerlijk, (...) blijkt te bestaan uit een handelspand op het gelijkvloers en een woongedeelte op de eerste verdieping, die los staan van elkaar en elk een afzonderlijke ingang hebben. In het woongedeelte werden 6 personen aangetroffen: L.I. en G.I., V.D. en C.L. en B.G. en K.V.. De politie nam verschillende foto's van de plaatsgesteldheid.

17. De politie ging ook over tot analyse van een digitale gegevensdrager die tijdens een huiszoeking werd in beslag genomen. Zo werd de laptop van de vierde beklaagde uitgelezen. Dit wees uit:

- dat de vierde beklaagde op 4 oktober 2022 een ontmoeting had met een dossierbeheerder van Se. teneinde twee personen als werkende vennoten In te schrijven, met name D.A. en R.C.;
- dat er daarop digitale kopijen van de facturen aan te treffen zijn, waaronder ook de factuur van 2 juni 2022 uitgegeven door C.R.;
- dat de vierde beklaagde beschikt over een blanco aansluitingsformulier van L.;
- dat er documenten met namen, plaatsen, data en uren worden bewaard, die duidelijk een weergave inhouden dan dagen en uren dat er door welbepaalde personen werd gewerkt; Dat er brieven geadresseerd op naam van G.P. op de laptop staan.

18. Verschillende personen die tijdens de huiszoekingen in de woningen werden aangetroffen, werden verhoord en legden uitgebreide verklaringen af:

S.O. verklaarde het volgende:

- Hij is niet ingeschreven op het adres waar hij verblijft. Hij is er sinds twee weken. Hij woont er op een kamer met zijn schoonbroer.
- Er is hem werk beloofd door de eerste beklaagde, die volgens hem in Kortrijk woont.
- De chauffeur van de minibus die hem naar zijn verblijfplaats in België heeft gebracht kent de regio. Die chauffeur was er al eerder geweest en wist zo waar hij naartoe moest. Deze chauffeur kent de eerste beklaagde ook.
- De eerste beklaagde heeft hem zijn slaapplaats getoond en heeft hem gezegd werk voor hem te zoeken. Hij zou tewerkgesteld worden op een bouwwerf. Hij heeft geen arbeidsovereen" komst gekregen om in België te werken.
- Ze zijn met vier personen uit Roemenië vertrokken. Hij was vergezeld van 'E.', 'C.' en 'A.'. Hij heeft nog niet In België gewerkt.

B.F. verklaarde het volgende:

- Hij is in Vichte met zijn hele gezin, bestaande uit zijn vrouw en twee kinderen. Hij Is sinds een maand in België met de bedoeling hier te komen werken. Voor de huisvesting betaalt hij contant 150 EUR per maand aan de huisbaas.

- *Hij heeft afbraakwerken gedaan in België. Hij heeft ook nog in het recyclagepark van V. gewerkt. Hij hoopt daar vast werk te krijgen.*
- *Voor zijn werk bij V. kreeg hij van de eerste beklaagde 10 EUR per uur. Dit loon werd in contant geld uitbetaald. Hij sloot geen arbeidsovereenkomst. Hij krijgt ook geen loonbrieven en moet niets ondertekenen wanneer hij zijn loon ontvangt. Voor de afbraakwerken die hij deed, ontving hij een loon van 40 à 50 EUR.*
- *Zijn werk op het recyclagepark is volgens de eerste beklaagde een soort proef. Er werd hem wel beloofd dat hij een contract kan krijgen met een loon van 10 EUR per uur. Hij heeft geen idee wat zijn huidig sociaal statuut is (werknemer of zelfstandige).*
- *de eerste beklaagde gaf hem instructies hoe hij zijn werk moet doen bij V.. De werk-kledij krijgt hij van V..*
- *Hij heeft ook eens afbraakwerken gedaan voor een loon van 40 à 50 EUR.*

B.A. verklaarde het volgende:

- *Hij Is in Vichte met zijn ouders. Zijn ouders probeerden iets te vinden zodat hij kon werken. Hij heeft nog niet gewerkt. Een vriend heeft hem geholpen om naar hier te komen, de voornaam van die vriend is 'M.' (roepnaam 'S.') hij woont rond Kortrijk.*
- *De eerste beklaagde hielp hen hier ter plaatse, maar hij heeft hen niet geholpen om naar hier te komen.*
- *Hij is sinds drie weken, misschien een maand in België.*
- *Zijn ouders hebben al anderhalve dag gewerkt In de 'druivenpluk'.*
- *De eigenaar van het huis, een Vlaming, was ter plaatse toen ze toegekomen zijn, zij betaalden dan huur aan hem. Die man zal elke maand komen om geld op te halen.*

B.F. verklaarde het volgende:

- *Hij is ongeveer twee weken in Vichte en heeft nog niet gewerkt in België. Hij is naar België gekomen om sneller werk te vinden. Hij denkt dat de eerste beklaagde werkt in de bouwsector maar hij heeft hem nog niet ontmoet.*

H.C. verklaarde:

- *Hij heeft nog niet gewerkt in België.*
- *Hij is met een hele groep familieleden naar België getrokken met een minibus waarvoor iedere persoon 150 EUR diende te betalen aan de chauffeur.*
- *Hij kwam naar België om te werken aangezien een man die hij in Roemenië op café had ontmoet, hem gezegd had voor werk te kunnen zorgen.*
- *Tijdens de week werkt hij zeven a negen uren per dag, voor 500 EUR cash per week van 5 werkdagen.*
- *HIJ voelt zich misbruikt, hij heeft geld moeten betalen voor de busrit en voor de huur van de woning, hij liet hiervoor alles achter.*

H.F. verklaarde:

- *Hij is al twee weken In België en Is hier naartoe gekomen om geld te verdienen aangezien zijn vader een operatie nodig heeft en hier geld voor nodig is.*
- *Hij heeft 150 EUR betaald voor de busrit.*
- *B.F. en H.C. gaan soms gaan werken in België met een auto. De auto waar-mee ze naar het werk worden gereden is van de eerste beklaagde.*

R.E. verklaarde:

- *Hij is twee weken geleden in België toegekomen om hier werk te zoeken.*

- Hij betaalt 100 EUR huurgeld aan de eigenaar van het huis

R.G. verklaarde:

- Hij is in België met zijn kind en vrouw, hij is sinds een week in België,
- Hij is twee dagen met de auto naar een boomgaard gegaan om er te plukken.
- Hij heeft 100 EUR betaald als huurgeld voor het huis aan wie hij denkt de huiseigenaar te zijn.

B.D. verklaarde:

- Zij is in Vichte met haar man en twee kinderen van 19 en 17 jaar oud.
- Haar man B.F. werkt en is vroeger naar Vichte gekomen. Ze Is met
- een mlnibusje naar Vichte gekomen voor 150 EUR.
- De mannen in het huis hebben geen werk in België.
- Ze heeft zelf al enkele dagen in de fruitpluk gewerkt.

K.V. verklaarde:

- Ze spreekt enkel Roemeens, en verblijft sinds drie dagen in de woning, waarvan ze het precieze adres niet kent. Ze woont er met haar echtgenoot, zus en haar man, schoonbroer. Haar drie minderjarige kinderen verblijven in Roemenië bij haar moeder.
- De eerste beklaagde heeft beloofd papieren te regelen zodat de vrouwen officieel aan de slag kunnen als poetsvrouwen. De reiskosten van Roemenië naar België (150 EUR) betaalde ze zelf.
- Ze vindt zichzelf geen slachtoffer mensenhandel.
- De eerste beklaagde zou kijken naar een betere woning omwille van de hygiënische omstandigheden. Haar echtgenoot is voor de derde keer naar België gekomen om te werken voor de eerste beklaagde. Ze moeten niet betalen om er te wonen. Ze beschikken niet over een sleutel maar de vensters zijn niet slotvast waardoor ze de deur kunnen openen.
- Ze vindt de familie F. eerlijke en vriendelijke mensen.
- Er zou haar een arbeidscontract van 10 EUR per uur beloofd zijn. Haar echtgenoot verdient ook 10 EUR per uur.

C.L. verklaarde:

- Hij is zelf vanuit Italië naar België gekomen, op zoek naar werk. Hij kende de andere bewoners voorheen niet. Zijn familie is in Roemenië. Hij heeft enkel gewone school gevolgd.
- Hij werkt nu in de sloop (hout uithalen, plafonds uitbreken).
- Hij is met de trein naar België gekomen. Via een man 'A.' in Brussel heeft hij vernomen dat er werk was. Hij is met de trein naar Kortrijk gekomen waar men hem opwachtte.
- Hij weet niet hoe de firma heet, hij heeft nog geen papieren. Hij wordt opgehaald met een minibus, samen met twee à drie personen die elders worden afgezet.
- Hij heeft nog maar twee dagen gewerkt.
- Instructies krijgt hij van een persoon ter plaatse, hij kent de naam niet.
- De deur van de woning is altijd open.
- Hij weet niet wie er contact heeft met de klanten.
- Hij werkt van 8 tot 16.30 uur met een halfuur pauze om 12 uur, telkens van maandag tot vrijdag.
- Hij zal 10 EUR netto per uur ontvangen, contant. Vermits hij nog maar twee dagen heeft gewerkt, heeft hij nog geen geld ontvangen. Het loon beantwoordt aan zijn verwachtingen.
- Hij heeft geen inspraak in de werklocaties.
- Hij wordt al opgehaald om 5.30 uur 's morgens. Enkel de werkuren worden betaald.
- Hij identificeert de eerste beklaagde als de persoon die hem Is komen afhalen aan het station van Kortrijk en ook de persoon die hem 's morgens komt ophalen.
- Hij heeft de derde beklaagde de dag voordien In het huis gezien.

- Als hij ziek is of niet wil werken, is hij niet verplicht, dan zoeken ze iemand anders.
- Hij heeft geen documenten moeten tekenen en heeft zijn identiteitsdocumenten niet moeten tonen aan zijn werkgever. De eerste beklaagde heeft gezegd dat hij een contract zou maken. Over ziekte en vakantie is niet gesproken. Hij wordt niet betaald als hij verlof neemt. Hij weet niet wat er gebeurt bij ernstig arbeidsongeval en denkt op eigen risico te werken.
- Hij moet eenmaal per maand 150 EUR huur betalen aan de eerste beklaagde.
- Op de werf draagt hij veiligheidsschoenen met stalen top en een helm en overall. Hij heeft dat gekregen. Het is niet de juiste maat, maar overgebleven kledij. Hij wast de kledij zelf. Hij ontving de kledij van de eerste beklaagde.
- Er is geen toilet op de werkplaats.
- Hij gebruikt een koevoet en grote hamer, dewelke hij op de werf krijgt.
- Hij weet niet wat hij moet doen als hij asbest zou tegenkomen.
- Hij heeft gezien dat niet alles goed is in het huis, maar hij heeft geen andere plaats om te wonen, hij kan nergens anders huur betalen.
- Hij ervaarde nog geen fysiek of verbaal geweld.
- Hij weet niet of hij zich slachtoffer mensenhandel vindt, maar werken zonder papieren is wel moeilijk.

B.G. verklaarde:

- Hij spreekt enkel Roemeens en verblijft sinds twee maanden in de woning. Hij is met de derde beklaagde al in het gemeentehuis geweest met om dat in orde te brengen. Hij is de partner van K.V.. Hij heeft gewoon school gevolgd, geen specifieke opleiding, en werkt als slooparbeider voor de eerste beklaagde en ontvangt een loon van hem.
- De reiskosten van Roemenië naar België worden betaald door de eerste beklaagde en worden niet afgehouden van het loon.
- Hij vindt niet dat hij slachtoffer is van mensenhandel.
- Hij kent de firmanaam van de eerste beklaagde niet.
- Hij doet sloopwerken van private woningen.
- De sleutel van de woning zijn ze kwijt geraakt.
- Het was de eerste beklaagde die hem opwachtte toen hij met de bus in België (Brussel) arriveerde en hem vervolgens naar Deerlijk bracht.
- De eerste beklaagde staat in voor het contact met de klanten.
- De eerste beklaagde is een kennis uit hetzelfde dorp uit Roemenië, waar hij reclame maakt voor zijn firma in België.
- In Roemenië heeft hij een gesprek gehad met de eerste beklaagde over het loon, de inhoud van het werk, de werkuren, de locatie waar ze zouden verblijven
- In Deerlijk heeft hij een arbeidsovereenkomst in het Nederlands voorgelegd. Hij begreep de inhoud niet door de taal maar heeft ondertekend.
- Hij moest één à twee dagen op proef werken en werd daarvoor betaald.
- Ze worden opgehaald aan de woning in Deerlijk. Er wordt gewerkt van 8 tot 12 en van 12.30 tot 17 uur.
- De verplaatsingstijd wordt ook vergoed maar minder, 7 à 8 EUR per uur.
- De eerste beklaagde brengt hen telkens naar de werf en spreekt met de andere aanwezige personen. Uiteindelijk geven deze personen instructies wat ze precies moeten doen.
- Hij herkent de derde beklaagde maar weet niet wat zijn rol is.
- De eerste beklaagde controleert de gedane werken maar blijft niet de hele dag op de werf.
- Het zou geen probleem zijn mocht hij ervoor kiezen om niet te werken. Hij zou betaald worden als hij ziek is, er is geen verlofregeling afgesproken.
- Hij vindt dat hij werkt in veilige omstandigheden, er zijn telkens sanitaire voorzieningen. Hij werkt met helm, handschoenen, veiligheidsschoenen, een bril wanneer ze metaal moeten bewerken. Alle werkkledij hebben ze gekregen van de eerste beklaagde. De kledij is de juiste maat.

- Hij ervaarde nog geen geweldpleging tegen zijn persoon.

G.P. verklaarde het volgende

- Hij werkt in de bouwsector als polyvalente bouwarbeider in afbraakwerken;
- Hij is sinds een drietal maanden of iets langer in België om te werken;
- Hij wordt per week betaald en werkt 8,5 uren per dag en soms meer;
- Hij verdient ongeveer 400 EUR per week /10 EUR netto cash per uur;
- Hij krijgt geen loonfiches en moet niets aftekenen als hij geld ontvangt;
- Hij is met een busje naar België gekomen;
- De baas 'F.' (roepnaam voor de vierde beklaagde) heeft de reis bekostigd maar hij moest die 120 EUR terugbetalen;
- Hij heeft geen Idee hoe de firma heet waarvoor hij werkt;
- Hij doet afbraak in grote en kleine projecten;
- Hij heeft de laatste twee maanden op twee werven gewerkt. Hij voert werken uit vanaf augustus 2022;
- Hij heeft geen sleutel van de deur van het huis, ze sluiten de deur niet;
- Hij moet 170 EUR betalen per maand om daar te verblijven, dit wordt van zijn loon afgehouden;
- Hij heeft uitleg gekregen van de vierde beklaagde en zijn vrouw over de gebruiken in het huis.
- De zoon van de vierde beklaagde staat in voor het contact met klanten; deze zoon slaapt in de living van het huis en heet 'Av.' (roepnaam voor G.Fl.).
- Hij krijgt instructies van de vierde beklaagde en zijn zoon;
- Het is de vierde beklaagde die hem betaalt; het is 'Av.' (G.Fl.) die hem vertelt wat hij moet doen op de werf;
- De vierde beklaagde is altijd op de werf en controleert. 'Av.' (G.Fl.) is daar niet altijd
- Zijn Roemeense identiteitskaart wordt bijgehouden door de vierde beklaagde zodat hij deze niet zou verliezen. Hij heeft deze identiteitskaart al een maand niet meer gezien;
- Hij kan de locatie waar hij werkt niet kiezen;
- Hij slaapt in dezelfde ruimte als C.R. maar ze werken niet samen;
- De vierde beklaagde brengt hen naar de werf met zijn zwarte (...), hij bepaalt wanneer dit gebeurt;
- Hij heeft nog geen enkel document getekend in het kader van zijn tewerkstelling;
- Als hij verlof neemt zal hij niet uitbetaald worden;
- Hij wordt niet betaald voor zijn verplaatsing;
- Hij moet zelf eten betalen, ze gaan te voet om boodschappen;
- Hij weet niet onder welk statuut hij werkt;
- Hij weet niet wie er allemaal vennoot is bij het bedrijf, hij heeft geen inzage in de boekhouding, hij heeft geen investeringen gedaan in de onderneming, hij heeft geen toegang tot de rekeningen van het bedrijf, hij dient niet naar vergaderingen te gaan;
- Hij heeft een salopette gekregen van de vierde beklaagde om te werken. Ze staan zelf in voor het wassen van kledij in het huis. Hij heeft ook veiligheidshandschoenen en een helm gekregen van de vierde beklaagde.

P.R. verklaarde:

- Hij verblijft reeds negen maanden in het huis te Vichte en betaalt hiervoor contant aan de baas van het huis.
- Hij ontvangt 100, 130,150 EUR afhankelijk van het werk dat hij verricht. Hij werkt in de afbraaksector.
- De firmanaam waarvoor hij werkt is BV A. of zoiets en de baas is de vierde beklaagde.
- Hij verdient 500 EUR per week in een zesdagenweek, 400 EUR in een vijfdagenweek. Dit wordt wekelijks cash uitbetaald.

- Ze ontvangen geen loonfiches, maar ze vertrouwen de baas.
- Ze hebben niets ondertekend, ook niet als ze hun geld krijgen. Er is geen arbeidscontract.
- Hij is ingeschreven als zelfstandige in de firma A. en heeft daarvoor niets moeten ondertekenen. Ze durven geen bewijs vragen aan de vierde beklaagde over hoeveel ze per maand moeten betalen aan een kas voor zelfstandigen. De afspraak is dat de vierde beklaagde dit betaalt voor hen. Ze hebben zelf gewild om zelfstandige te worden, dit is de enige manier om te kunnen werken *voor* de vierde beklaagde. Hij weet niet bij welke kas voor zelfstandigen hij is aangesloten, de vierde beklaagde regelt dat.
- Hij kreeg gratis veiligheidsschoenen, t-shirts, broeken met fluo van de vierde beklaagde.
- Ze gaan met de auto van de vierde beklaagde, een zwarte (...), naar de werf.
- Ze worden niet betaald tijdens zijn weken verlof in Roemenië, ze krijgen ook geen vakantiegeld.
- Hij begrijpt dat de vierde beklaagde aan hen verdient, maar dat vindt hij niet zo erg. Hij wil een goede job die legaal is. Ze beseffen dat ze ergens gebruikt worden, maar dat ze weinig keuze hebben.

S.B. verklaarde:

- Hij werkt in de bouwsector als hulp,
- Sinds zijn aankomst in België ontvangt hij geld van zijn werkgever.
- Hij is nu maximum twee maanden in België; hij is in Vichte aangekomen op 12 augustus 2022.
- De vierde beklaagde is de baas, hij brengt hen naar het werk en betaalt hen.
- Hij woont samen met de vierde beklaagde in de woning waar de verbalisanten hem hebben aangetroffen. Iedereen die in die woning woont werkt *voor* de vierde beklaagde.
- De vierde beklaagde zei dat de job bestond uit afbraak van ramen, deuren, muren, ..., dat hij vijf dagen per week diende te werken, dat hij negen a tien uren per dag diende te werken, dat hij hiervoor 10 EUR netto per uur zou ontvangen, en dat dit iedere week cash zou afgegeven worden.
- De vierde beklaagde vertelde dat er documenten in orde moesten worden gebracht om te kunnen werken *voor* het bedrijf. De vierde beklaagde vroeg zijn identiteitskaart; hij moest deze identiteitskaart dus afgeven en was deze twee dagen kwijt. Hij heeft evenwel nooit enig document gezien. De vierde beklaagde vertelde hem dat het in orde brengen van de papieren 450 EUR kost. De vierde beklaagde vertelde dat dit ging afgehouden worden van zijn eerste loon.
- Hij ontving van de vierde beklaagde 60 EUR om de eerste week door te komen; in die eerste week heeft hij niet gewerkt. De tweede heeft hij wel gewerkt en verdiende hij 460 of 470 EUR, maar hij moest nog 450 + 60 EUR terugbetalen aan de vierde beklaagde. De derde week heeft hij 1 dag gewerkt en hiervoor geen geld gekregen. De vierde en de vijfde week heeft hij niet gewerkt; tijdens deze periode kreeg hij 200 EUR van de vierde beklaagde om eten te kopen. De reden daarvoor was dat hij volgens de vierde beklaagde niet goed had gewerkt. In de zesde week heeft hij drie dagen gewerkt, respectievelijk 9, 6 en 10 uren waarvoor hij geen geld kreeg. De zevende week, dit is de eerste week van oktober, heeft hij drie dagen gewerkt, telkens 7,5 uren per dag, maar hiervoor heeft hij geen geld ontvangen.
- De vierde beklaagde brengt hen met zijn eigen wagens, drie in totaal, naar de bouwwerven en werkt met hen mee. Hij brengt ze nadien terug, maar als er meer dan vijf personen naar een werf moeten, brengt de zoon van de vierde beklaagde de werknemers naar de werf.
- Ze mogen de wagen van de vierde beklaagde niet gebruiken.
- Hij is de vierde beklaagde nog geld verschuldigd. De vierde beklaagde vertelde hem drie dagen geleden dat hij opnieuw geld nodig had om papieren in orde te brengen. De vierde beklaagde vertelde hem verder dat hij hem dus 600 EUR verschuldigd is en dat dit ook deels komt door het cash geld dat hij kreeg *van* vierde beklaagde om eten te kopen. Dit geld voor eten was ongeveer 200 EUR, zodat het bedrag *voor* de papieren bijgevolg 400 EUR moet zijn.

- Hij diende 150 EUR te betalen aan de vierde beklaagde voor zijn reiskosten, hij heeft dit betaald met zijn arbeid.
- Hij heeft het gevoel dat hij soms gevaarlijk werk doet, dat de helm niet is aangepast voor het werk dat hij doet, dat de helm niet goed past op zijn hoofd. Ze beschikken over veiligheidsschoenen en werkkledij.
- De woning waar ze gehuisvest worden moeten ze poetsen.
- Er is niet voldaan aan wat is beloofd, zoals 'dat het werk goed zou zijn, dat het goed betaald zou zijn'.
- De eerste beklaagde is volgens hem familie van de vierde beklaagde. Hij heeft enkel de naam F.M. gehoord, maar heeft hem nog nooit ontmoet.
- Hij haat de vierde beklaagde omwille van de valse beloftes; hij heeft geen negatieve of posi-tieve gevoelens wat betreft G.Fl.. G.Fl. speelt wel 'de baas• in het huis.
- C.R. is een goeie man. Hij geeft hem nooit instructies, hij werkt altijd op een andere werf samen met G.Fl.. Hijzelf werkt daarentegen altijd met de vierde beklaagde.
- Hij heeft al meerdere snijwonden opgelopen op het werk dewelke de vierde beklaagde heeft gezien. Die had echter geen enkele reactie. Hij heeft zichzelf voorzien van een verband en vervolgens daar een handschoen over getrokken teneinde verder te werken.
- Hij wordt niet betaald als hij ziek Is. Hij denkt dat ze hem zouden bultensmijten bij een ernstig arbeidsongeval.
- Hij moet in de woning blijven van de vierde beklaagde, omdat hij zo geen politiecontrole kan hebben om zo te vermijden dat het bedrijf in de problemen komt. Als hij niet mee mag naar de werf moet hij thuisblijven. Hij krijgt dan taken thuis zoals de tuin onderhouden, de keuken poetsen en het vuil naar buiten brengen. Maar daarvoor krijgt hij geen vergoeding.
- Er is geen inspraak in de te presteren uren. De werkuren beginnen te lopen op de werf en stoppen voor ze terug naar huis vertrekken.
- Hij heeft in feite nog nooit loon ontvangen.
- Hij betaalt maandelijks 170 EUR als huurgeld voor de woning aan de vierde beklaagde, dit is Inclusief water, gas en elektriciteit. Hij heeft dit bedrag al tweemaal betaald.
- De woning is zeer vuil en koud. De vierde beklaagde heeft de dag voordien een elektrisch vuurtje gebracht wat het beter maakt. Dit toestel staat in zijn slaapkamer waar er anders geen verwarming is voorzien. Zijn kamer betreft een garage.
- Er wordt niks voorzien van eten op de werkplaats door de vierde beklaagde.
- Vooraf is hem gezegd dat hij werknemer zou worden.
- Hij moet allerlei werkmateriaal gebruiken zoals een kettingzaag, drilboor en hamer. Deze toestellen worden voorzien door de vierde beklaagde die ze bij aanvang van een nieuwe klus mee-brengt naar de werf met zijn (...).
- De vierde beklaagde heeft één keer op hem geroepen dat hij maar beter zijn best kon doen of dat hij anders zonder werk en zonder woning zou komen vallen; dat hij ontslagen zou worden en dat hij in het park zou mogen slapen.
- Hij heeft twee weken geleden overwogen om naar de politie te gaan maar hij had schrik dat hij zich niet verstaanbaar zou kunnen maken. Hij had toen de intentie vooral zijn situatie aan te kaarten alsook het feit dat hij van de vierde beklaagde het huis niet mocht verlaten.
- Hij vindt zichzelf slachtoffer en denkt voortdurend hoe hij terug thuis kan geraken.

N.L. verklaarde:

- Hij werkt al drie jaar hier.
- Hij verblijft op het adres waar ze hem hebben aangetroffen, dit samen met werkcollega's en de baas en de bazin.
- Ze werken in een sorteercentrum waar zij allerhande bouwmaterialen sorteren. Het sorteer-centrum heet Ab.; hij is daar ongeveer 2,5 jaar geleden begonnen.
- Hun baas is de vierde beklaagde, de zaakvoerder van BV A.. Hij betaalt hun lonen. Toen hij de eerste keer in België toekwam was de vierde beklaagde er al. Hij deed hier al zaken. Hij

zei dat als hij wilde werken, hij naar België mocht komen. Hij mocht werken in de afbraaksector of de sorteersector.
- Hij maakt meestal 200 a 300 EUR per week via Western Union over aan familie.
- Zijn loon krijgt hij cash uitbetaald.
- Hij verblijft al de hele tijd dat hij in België is op dit adres.
- De vierde beklaagde huurt de woning. Hij betaalt 170 EUR als huur aan de vierde beklaagde, dat is 150 EUR huur en de overige 20 EUR dient voor onderhoud van de woning. De vierde beklaagde trekt dit af van hun loon. De huisbaas weet dat ze met zoveel in de woning verblijven: hij komt soms binnen, dus hij weet dat zeker.
- Hij kent G.Fl., ze noemen hem echter 'Av.'.
- Hij herkent de schoonzoon van vierde beklaagde als zijnde F.M.. Hij kent de derde beklaagde als zijnde de papa van F.M.. Zijzelf hebben niks te maken met F..
- Hij beschouwt de vierde beklaagde als een soort ploegbaas en G.Fl. als hun chauffeur. De vierde beklaagde verdeelt eigenlijk het werk.
- C.R. is een beetje de rechterhand van de vierde beklaagde.
- Om beter verzekerd te zijn zullen ze vanaf januari iets betalen aan P..
- Ze verdienen 10 EUR per uur.
- Ze verplaatsen zich met de auto's van G.F. naar het werk, dat zijn twee (...). De vierde beklaagde voorziet in de kosten van het transport.
- Vanaf volgend jaar zullen ze 12 EUR per uur verdienen.
- Ze worden wekelijks cash uitbetaald.
- Hij is zelfstandige.
- Hij schrijft zijn gewerkte uren op in een schrift. Ze kunnen niet zelf hun loon bepalen: het is 10 EUR of ze kunnen vertrekken.
- De vierde beklaagde brengt het werk aan.
- Hij werkt veertig uren per week en verdient 1 600 EUR per maand. Ze krijgen geen loon bij ziekte; als ze ziek zijn moeten ze de vierde beklaagde verwittigen.
- Hij weet niet wie er vennoot is in de onderneming. Hij heeft geen inzage in de boekhouding, heeft geen investeringen gedaan in het bedrijf, hij !<ent de boekhouder niet, hij is niet verzekerd in België.

P.J. verklaarde het volgende:

- Hij is sinds juni 2022 in België.
- Als job sorteert hij alle soorten afval.
- Hij heeft geen documenten getekend in verband met zijn werk. Hij weet niet onder welk statuut hij werkt. Hij heeft ook nog nooit een loonbrief gekregen.
- Hij verdient 10 EUR per uur. De vierde beklaagde betaalt hem iedere week op vrijdag contant uit. Hij moet daarmee 170 EUR huurgeld betalen.
- De vierde beklaagde brengt hem en zijn collega's naar het werk en haalt hen terug op. Hiervoor hoeven ze niets te betalen.

P.Ri. verklaarde het volgende

- Hij is nu al iets meer dan zes weken in België.
- Hij werkt voor de vierde beklaagde in de afbraaksector. Hij werkt in Gent en sorteert daar materialen. Het is de vierde beklaagde die hem naar het werk brengt.
- De vierde beklaagde heeft hem 10 EUR per uur beloofd en dat krijgt hij ook. De vierde beklaagde betaalt het loon contant uit.
- Hij werkt de hele week tot en met zaterdag en verdient hier ongeveer 1.800 EUR per maand mee.
- Hij zegt zelfstandige te zijn, maar hij denkt dat een zelfstandige is zoals een werknemer die echter in contant geld wordt uitbetaald.

- Hij heeft ooit iets moeten tekenen van P.. Hij moet 150 EUR per maand betalen, iets voor P., dat de vierde beklaagde van zijn loon afhoudt.
- Hij heeft geen Belgisch rekeningnummer.

R.C. verklaarde:

- De vierde beklaagde neemt een bedrag af van zijn loon voor het huurgeld.
- De vierde beklaagde heeft 10 EUR per uur beloofd en geeft dit ook.
- Hij werkt voor de vierde beklaagde in de afbraaksector. Hij werkt In Kortrijk en wordt gebracht met de auto.
- Hij denkt dat hij werknemer is.
- Hij heeft nog geen loon ontvangen omdat hij schulden heeft bij de vierde beklaagde voor het levensonderhoud. Hij moet dit nog terugbetalen aan hem.

R.B. verklaarde:

- Hij verklaart dat hij werkt in Gent als sorteerder, hij weet niet bij welke firma. Hij sorteert er karton en hout.
- HIJ gaat ernaar toe met zijn baas, de vierde beklaagde,
- Hij werkt er sinds een maand en een week en heeft voordien ook afbraakwerken gedaan op verschillende werven; toen was de vierde beklaagde ook zijn baas.
- Hij is begin juli naar België gekomen om een betere toekomst en om meer te verdienen. De vierde beklaagde heeft hem gezegd daarmee te helpen.
- De vierde beklaagde heeft de vervoerskosten van Roemenië naar België voor hem betaald. Hij heeft dit ondertussen terugbetaald.
- Hij verdient 10 EUR zowel voor het sorteerwerk als voor het werk in de afbraaksector. Dat bedrag was op voorhand al bekend, toen hij nog in Roemenië was.
- Ze worden om de week cash betaald. Hij ontvangt geen loonfiches, hij moet niets ondertekenen voor de ontvangst van het loon.
- De huur, 170 EUR, wordt afgehouden van zijn loon.
- Hij weet niet onder welk statuut hij werkt; hij denkt als zelfstandige. De vierde beklaagde heeft dat voor hen geregeld. Hij heeft op een kantoor een document moeten tekenen. Er werd hem gezegd dat zijn papieren in orde werden gesteld om te werken.
- Hij denkt dat de vierde beklaagde het bedrijf A. heeft. Hij denkt dat hij twee maanden geleden eens naar een boekhouder is meegeweest; hij denkt dat dit een boekhouder was om-dat de vierde beklaagde dit dan zo gezegd had.
- Hij moet de vierde beklaagde verwittigen dat hij ziek is, zodat de vierde beklaagde op zijn beurt de firma kan verwittigen waar hij werkt.
- De vierde beklaagde heeft gezegd dat bij een politionele tussenkomst en wanneer er gevraagd wordt waar ze werkten, ze moesten zeggen dat ze werkzaam waren bij de firma van de vierde beklaagde en niet bij de firma van Gent. Indien er een politionele tussenkomst in het huis zou zijn, hadden ze instructie om hem te halen zodat hij met de politie zou kunnen praten.

D.A. verklaarde het volgende:

- Hij verblijft bijna twee maanden op het adres in Vichte.
- De vierde beklaagde heeft gezegd dat hij hier mocht komen werken omdat er werk is.
- De vierde beklaagde is de baas. Iedereen in het huis werkt voor hem.
- De vierde beklaagde houdt maandelijks 170 EUR af van het loon. Iedereen moet dit bedrag betalen, zelfs als ze een kamer delen.
- Ze moeten dit bedrag betalen aan de vierde beklaagde, ook als een kamer gedeeld wordt.

- De zoon van de vierde beklaagde, G.Fl., komt hen ophalen met een (...). De vierde beklaagde heeft drie voertuigen: een (...), een (...) en een (...). G.Fl. brengt hen naar het werk en terug. G.Fl. regelt het papierwerk omtrent hun tewerkstelling.
- Hij denkt dat hij als werknemer werkt. Hij weet alleen dat hij alle soorten werk doet voor de
- vierde beklaagde: afbraak, vloeren, dat hij dit werk al twee maanden doet in België.
hij wordt 10 EUR per uur betaald, Hij ontvangt dit wekelijks op zaterdag contant van de vierde
- beklaagde.
Hij heeft geen contracten moeten tekenen, alles is mondeling afgesproken. iedereen houdt
- zijn uren bij.
De vierde beklaagde roept geregeld naar C.R., opdat hij minder zou drinken als de
- werkweek begint.

19. De politie arresteerde C.R. en ging over tot zijn verhoor. Hij erkende dat er een bedrijf op zijn naam stond, maar gaf aan dat hij documenten ondertekende zonder te weten wat er op stond. De zoon van de vierde beklaagde was daar bij. Er werd hem verteld dat dit was om gemakkelijk in België te kunnen werken. Hij heeft geen toegang tot de bankrekeningen van de onderneming.

Hij verklaarde ook dat hij werkt voor de vierde beklaagde, die zijn baas is. Hij krijgt wekelijks contant geld, op basis van de gewerkte uur. Het uurloon is 10 EUR. Hij moet per maand ook 170 EUR huishuur betalen. Hij slaapt in de garage omdat er geen andere mogelijkheid is.

Hij verklaart ten slotte ook nog de familie F. niet te kennen.

20. De politie arresteerde ook de vierde beklaagde en ging evenzeer over tot zijn verhoor. Hij ver-klaarde het volgende:

- Hij is in België sinds 13 augustus 2019 en werkte eerst zoals hij nu mensen tewerkstelt. Daarna richtte hij een bedrijf op. Het ging om BV D.. Hij ging failliet omdat klanten niet betaalden, en richtte dan een nieuwe vennootschap op: BV A.. Dat is zijn huidig bedrijf;
- Hij wil de Belgische wetgeving wel respecteren, maar kent ze niet. Hij betaalt de mensen uit in contant geld, en zij die *over* een bankkaart beschikken per overschrijving.
- Hij woont in de (...), waar de mensen wonen die bij hem werken. Ze komen en gaan. Hij kan het precies aantal niet zeggen. Zijn gezin meegerekend, verblijven er 9 à 10 mensen in de woning. Hij huurt het huis en betaalt de huur van 715 EUR per maand contant. De mensen die bij hem inwonen moeten 150 EUR per maand betalen. Ze moeten ook meebetalen in andere kosten, zoals vuilniszakken. De woning heeft gas, water en elektriciteit. Er is een badkamer en toilet voor zijn gezin, en een toilet voor de andere bewoners. De keuken is gemeenschappelijk;
- De mensen die voor hem werken zijn zelfstandigen, omdat ze dat zelf willen. Hij betaalt hen 10 EUR per uur, want zelf ontvangt hij van zijn opdrachtgevers 15 EUR per uur. Hij vervoert de mensen naar de werkplaats en gaat ze ook halen op het einde van de werkdag;
- Zijn boekhouder is een Roemeense dame, die in feite geen boekhouder is, maar werkt voor een boekhouder. Zij schrijft de mensen in op zijn bedrijf. Ze heet Vi.
- Zijn zoon helpt hem met administratieve zaken, ook omdat hij Nederlands spreekt. Hij oefent geen gezag uit, Enkel hijzelf oefent gezag uit op het werk, en zijn vrouw in de woning.
- Over de eerste beklaagde wenst hij niets te zeggen. Die persoon interesseert hem niet.

Diezelfde dag bevestigde hij zijn verklaring aan de onderzoeksrechter. Hij gaf aan dat hij alles betaalde wat zijn boekhoudster vertelde dat betaald moest worden. De mensen die voor hem werken, wonen gewoon bij hem. Hij vindt dit niet onmenselijk.

Op 21 oktober 2022 ging de politie, met bijstand van een sociaal inspecteur van de RSZ, opnieuw over tot verhoor van de vierde beklaagde. Hij verklaarde onder andere het volgende:

- Hij betaalde de personen die voor hem werkten wel degelijk een loon. Ze ontvingen dit contant. Hij betaalt de mensen die voor hem werken 10 EUR per uur, terwijl hij van de opdrachtgevers 15 à 22 EUR per uur ontvangt;
- Hij liet BV D. over aan C.R. en betaalde voor A., zijn tweede bedrijf, alles wat hij moest betalen;
- N.L. was één van de personen die voor hem werkte bij BV D. en nu nog voor hem werkt bij BV A.. Iedereen werkte met een overeenkomst. Soms werkte men eerst enkele dagen op proef en dan ging hij met de mensen naar de boekhoudster om de papieren in orde te maken. Hij weet dat de mensen werden Ingeschreven als zelfstandige. Dat gebeurde zonder dat ze iets moesten ondertekenen. Hij noemt zichzelf niettemin de baas. Het verschil tussen een werknemer en een zelfstandige kent hij naar eigen zeggen niet. In totaal werkten er meer dan 20 personen voor hem, maar het exact aantal kan hij niet zeggen. HIJ wierf de mensen aan via mond aan mond reclame en besprak de voorwaarden met hen mondeling. Hij
- beschikt over twee voertuigen, een (...) en een (...). Zijn vrouw rijdt met een (...) die ze cadeau kreeg van haar ouders.
- De mensen die voor hem werkten, mochten bij hem verblijven omdat het voor hen te duur was om zelf iets te huren. Het kwam inderdaad voor dat hij 9 of 10 mensen in huis had. Ze moesten 150 EUR huur betalen, en ook 20 EUR per maand voor algemene kosten.
- Zijn zoon stond in voor het opmaken van facturen en het bijhouden van werkuren.

21. Op 17 oktober 2022 werd de zoon van de vierde beklaagde gearresteerd. Hij wordt diezelfde dag ook verhoord. Hij verklaarde het volgende:

- Hij woont samen met zijn familie in de (...). Er wonen daar ook nog twee andere personen: N.L. en C.R.. De anderen zijn vertrokken. Zijn ouders huren de woning. De huur bedraagt 715 EUR. Alle bewoners leggen samen. De nutsvoorzieningen staan op naam van zijn vader;
- De personen die tijdens de huiszoeking werden aangetroffen zijn personen die voor zijn familie werken. Ze zijn ingeschreven bij A.;
- Hij doet het secretariaatswerk voor zijn vader en heeft ook contacten met klanten, omdat hij Nederlands spreekt en zijn vader niet. Zo vult hij de papieren voor de mensen In met betrekking tot het zelfstandig statuut. Om te helpen zet hij zijn contactgegevens op die papieren. Hij weet wel niet waarom ze die papieren moeten invullen. Hij ontkent echter dat hij ooit met mensen naar de bank is geweest;
- Hij betaalt de mensen per week, naargelang ze werken. Dat kan oplopen tot 48 à 50 uur per week. Soms betaalt men In contant geld, soms per overschrijving. Ze werken 5 of 6 dagen per week;
- Hij zegt de mensen naar waar ze moeten gaan en dan moeten ze luisteren naar de baas daar.
- Hij of zijn vader zorgen ook voor het vervoer naar de werf. Hij ontkent echter dat hij bevelen uitdeelt;
- Hij gaat samen met zijn vader naar besprekingen bij klanten. Zijn vader tekent de onderaannemingscontracten. Zijn vader is de baas.
- BV D. kent hij als de failliete onderneming van zijn vader. BV A. kent hij ook. De onderneming is genoemd naar hem, maar hij weet niet waarom.
- C.R. is één van de arbeiders. Hij heeft een firma en werkt samen met hen.

22. Op 20 oktober 2022 bood de eerste beklaagde zich aan bij de politie. Hij werd gearresteerd en verhoord. Hij verklaarde het volgende:

- Hij was werkzaam in de bouw, zowel als werknemer en als zelfstandige. Hij is failliet gegaan.
- Hij woonde in de (...) en op de (...) in Kortrijk. Op dat laatste adres woonden er nooit werknemers van hem. De mensen die in de woning in Deerlijk werden aangetroffen, huren rechtstreeks *van* de uitbater van de nachtwinkel. Ze werken voor zijn *vader,* niet voor hem. Soms helpt hij wel met het rondvoeren *van* deze mensen.
- Zijn famllie helpt de mensen woonachtig in de (...). Die mensen werken niet r echtstr eeks *voor* hen, maar uit menslievendheid helpen ze hen wel aan werk.
- De mensen in de (...) kent hij niet. Hij heeft die mensen enkel één keer geholpen om op weg te geraken, toen ze in België aankwamen. De familie G. zijn vreemden voor hem;
- Hij ontkent dat zijn familie mensen uitbuit. Hij handelt altijd correct. De slechte staat van de huizen wijt hij aan de verhuurders, die nalaten de nodige herstellingen te doen.
- Hij ontkent dat er mensen In het zwart werken. De mensen wordt betaald met cheques. Hij bedoelt daar mee dat ze een cheque voor ontvangst tekenen. Hij verwijst voor meer uitleg daarover naar zijn boekhoudster 'N.V.'. De mensen ontvangen 15 EUR per uur. Hij erkent dat er uitkeringen overbruggingskrediet op hun rekeningen werd gestort, maar enkel omdat die mensen geen r ekening hadden. Het gaat volgens hem om twee personen.

Bij de onderzoeksrechter gaf hij aan de vierde beklaagde wel te kennen en meerdere keren te hebben gezien. Hij ging mee om *voor* hem een huurwoning te zoeken, omdat die man geen Nederlands spreekt. Hij gaf ook aan dat de mensen die voor hem werken inderdaad in contant geld worden betaald, omdat ze geen bankkaart hebben. Ze zijn ingeschreven als zelfstandige en bepalen zelf waar ze gaan werken. Ze kiezen ook zelf waar ze verblijven. Zijn vader vervoert die personen soms wel naar de werf, maar ze nemen ook de fiets of het openbaar vervoer.

23. Op 7 december 2022 bood de derde beklaagde zich aan bij de politie. Hij werd gearresteerd en verhoord. Hij verklaarde het volgende:

- Hij is zelfstandige en doet afbraakwerken. Hij heeft sinds een jaar de onderneming F. (tweede beklaagde). Hij heeft nog 6 andere medevennoten.
- Hij ontkende enige band te hebben met de familie G. en aanverwanten. Zijn zoon had vroeger een eigen zaak, maar is gestopt. Zijn zoon leerde hem hoe een zaak te starten.
- Hij erkende dat hij gedurende een jaar een voertuig (...) huurde en gebruikte.
- Hij ontkende dat de personen in de woning in Deerlijk voor hem werken. Hij heeft met die mensen niets te maken.
- Hij erkent dat hij de betaling *van* de huur voor dat pand van zijn zoon heeft overgenomen, maar hij heeft geen weet van een contract.
- In de woning liet hij slechts 2 personen wonen. De anderen zijn er buiten zijn medeweten om bijgekomen. Hij betaalt de huur van de woning en laat de mensen er gratis wonen.
- Hij zegt geen weet te hebben over hoe de betaling van de nutsvoorzieningen wordt geregeld.
- Hij ontkent dat hij de activiteiten van zijn zoon verderzet sinds deze In de gevangenis zit.
- Hij ontkent de aantijgingen van mensenhandel en van zwartwerk. De personen die voor hem werken hebben aandelen in de vennootschap en kunnen geen werknemer zijn. Hij werkt altijd legaal. Hij weet niet hoe het komt dat sommigen niet zouden zijn ingeschreven als zelfstandi-gen. Zijn boekhouder, een Albanees, en diens echtgenote N. regelen dit.

Hij bevestigde die verklaring dezelfde dag nog bij de onderzoeksrechter.

24. Op 26 oktober 2022 verhoorde de politie D.J., eigenaar van de woningen gelegen in Vichte, (...) en (...). Hij verklaarde het volgende:

- In het najaar van 2019 plaatste hij de woning (...) te huur. De eerste beklaagde kwam langs met de vierde beklaagde en zijn gezin. De eerste beklaagde vertelde dat het gezin G. op zoek was naar een woonst.
- De huur werd correct betaald. Het was wel opgevallen dat die gedurende langere tijd door de familie F. werd betaald. Meestal werd er contant betaald, soms eens per overschrijving. In
- augustus 2020 kwam de woning (...) vrij. De eerste beklaagde bood zich aan. Hij wenste het pand met zijn gezin te betrekken. Soms betaalde de eerste beklaagde de huur, soms zijn vader (derde beklaagde). Het waren niet de bewoners die hem rechtstreeks betaalden.
- Hij had niet door dat daar andere mensen woonden tot hij dat van andere mensen hoorde. Hij vroeg uitleg aan de wijkagent, die vertelde dat men ermee bezig was.
- Geconfronteerd met de foto's van de woningen, stelt hij vast dat ze uitgewoond zijn, hetgeen hij niet kunnen vindt. De eerste beklaagde verzekerde hem dat alles hersteld zou worden. Hij tekende met de tweede beklaagde op 22 september 2022 nog een schadeovereenkomst omtrent beschadigde deuren.
- De contracten voor de nutsvoorzieningen moesten door de bewoners zelf geregeld worden.

25. Op 8 november 2022 controleerde de RSZ de registraties van aanwezlgheden op bouwwerven vla checkin@work. Dit leidde tot de vaststelling dat er in de periode van 12 oktober 2022 tot 17 oktober 2022 nog 5 personen werden aangemeld onder de naam van eerste beklaagde, dit voor werkzaam-heden bij GR. Het ging om R.A., D.F., G.Da., I.G. en C.A.. Ook onder de tweede beklaagde werden in de periode van 10 oktober 2022 tot 7 november 2022 nog 34 personen op werven van de onderneming (...) aangemeld. Verschillende van de aangemelde personen hadden geen enkel sociaal statuut.

Eenzelfde nazicht werd gedaan wat BV A. betreft. Hieruit bleek dat er tussen 10 oktober 2022 en 12 oktober 2022 6 personen werden geregistreerd als aanwezig op een werf. Vanaf september 2022 werden er daarenboven voor verschillende personen registraties gedaan onder C.R..

26. Op 2 november 2022 verhoorde de politie A.H., de huurder en onderverhuurder van de woning in Deerlijk, (...). Hij verklaarde het volgende:

- Hij huurt het pand voor 900 EUR en baat er een nachtwinkel uit. Hij woont niet in het woongedeelte. Dat deel verhuurt hij.
- De eerste beklaagde zocht een appartement voor zijn gezin, en zo kwam het tot de verhuring van het woongedeelte van het pand. Er is nooit gesproken over het huisvesten van andere personen.
- De eerste beklaagde betaalt de huur altijd in contanten, maar niet echt stipt. Hij weigert ook altijd een kwitantie te tekenen. Hij krijgt geen geld van de bewoners.
- De nutsvoorzieningen voor het woongedeelte worden geregeld door de eerste beklaagde.
- De eerste en de derde beklaagde komen twee keer per week langs, maar ze blijven niet langer dan een uur.

27. Op 23 november 2022 verhoorde de politie G.Ma., de echtgenote van de derde beklaagde. Zij verklaarde huisvrouw te zijn en 4 kinderen te hebben met de derde beklaagde. Ze wonen in de (...) en betalen de huur contant aan de eigenaar. Soms gebeurt het wel eens dat het per overschrijving gebeurt. Ze verblijven ondertussen 4 jaar in België, na 20 jaar in Portugal te hebben gewoond. Haar man schreef haar in België in als helper (van een zelfstandige), maar ze heeft
eigenlijk nooit gewerkt. Ze erkende ook een periode als werkneemster van BV D. te zijn ingeschreven. Haar echtgenoot had mensen om mee te werken, hij was de baas, maar hij zei niet aan C.R. wat te doen, Ze werkten samen. C.R. had ook mensen die voor hem werkten. Ze ontkende ten slotte dat zij Iets te maken hebben met de eerste beklaagde, die hen in het begin wel heeft geholpen om een huis te vinden en huur te betalen.

28. De politie verhoorde ook de verantwoordelijken van verschillende opdrachtgevers *van* de eerste tot en met de vierde beklaagde, die bij die gelegenheid ook stukken aan de politie bezorgden.

Op 28 november 2022 verklaarde D.E. van C.T. het volgende:

- De vierde beklaagde en zijn zoon zijn zich bij hem komen aanbieden met de melding dat ze voor extra personeel konden zorgen. De zoon kent hij als 'Av.'. C.R. en de derde beklaagde kent hij niet. De eerste beklaagde werd vernoemd door 'Av.' en aangewezen als de persoon waarom zijn vader in de gevangenis zit.
- Ze kwamen zich voorstellen onder de naam BV D., maar eind vorig jaar lieten ze weten dat ze de onderneming van de hand hadden gedaan. Ze factureerden via de vennootschap A.. De tweede beklaagde is een vennootschap die hem onbekend is.
- Ze factureerden 22 EUR per uur, en bezorgden documenten waaruit moest blijken dat die personen in orde waren. Ze leverden ongeveer 1 à 2 mensen per maand.

Uit het overzicht van facturen blijkt dat de samenwerking zich minstens uitstrekte van juni 2020 tot 26 januari 2022, en nadien via BV A. zeker nog doorging tot augustus 2022.

Diezelfde dag verklaarde D.V. van S. het volgende:

- De eerste beklaagde kent zij als één van de onderaannemers van haar onderneming. De tweede en de vierde beklaagde kent zij niet. Ook C.R. kent zij niet.
- Als bedrijf kent zij enkel de tweede beklaagde, de onderneming van de eerste beklaagde. BV D. en BV A. zijn haar onbekend. Ze werkte een vijftal maanden samen met de tweede beklaagde, en voordien (rechtstreeks) met de eerste beklaagde.

Zij legde een aannemingsovereenkomst voor die op 30 januari 2020 werd aangegaan met de eerste beklaagde, alsook facturen van de eerste en de tweede beklaagde.

F.L. van Ab. verklaarde die dag dan weer het volgende:

- De vierde beklaagde bood zich samen met zijn zoon aan om hun diensten aan te bieden. De zoon kent zij als 'Av.', die ook de facturatie regelt. In een verder verleden werkten ze eens samen met de eerste beklaagde. De derde beklaagde kent zij niet, evenmin als C.R.. BV D. en
- BV A. kent zij als de ondernemingen van de vierde beklaagde en zijn zoon.

Zij legde verschillende onderaannemingscontracten met BV A. voor, alsook met de eerste beklaagde. Zij legde eveneens facturen voor uitgaande van BV A., BV D. en de eerste beklaagde. Ze legde ook certificaten voor waaruit blijkt dat N.L. en C.N. een asbestopleiding volgden. De politie deed navraag hieromtrent. De verstrekker ervan bevestigde dat het om echte certificaten gaat.

29. Op 30 november 2022 verhoorde de politie V.B., zaakvoerder van V.. Hij verklaarde onder andere het volgende:

- De eerste beklaagde was één van de onderaannemers waar zijn bedrijf een beroep op deed. De eerste beklaagde kwam zich zelf aanbieden en deed onder andere de verwijdering van asbest. Voor die werken eiste hij als opdrachtgever de voorlegging van opleidingsattesten;
- De samenwerking begon in april 2019. Begin 2020 werd er ook een aannemingsovereenkomst opgesteld;
- De personen die *voor* de eerste beklaagde werkten, waren I.Ma. en V.L.. De derde beklaagde
- leerde hij kennen toen deze plots facturen kwam afleveren. Hij vertelde dat de eerste beklaagde in het ziekenhuis lag;

- *De tweede beklaagde kent hij als de vennootschap van de eerste beklaagde. Op een bepaald ogenblik liet de eerste beklaagde weten dat hij was veranderd van een éénmanszaak naar een vennootschap;*
- *Hij deed In het verleden controle op de tewerkstelling via de eerste beklaagde en kreeg stukken die aantoonden dat de personen die voor hem kwamen werken, zelfstandigen waren. De eerste beklaagde verklaarde niettemin dat het zijn werknemers waren.*

Hij legde naar aanleiding van zijn verhoor de volgende stukken voor:

- *Een onderaannemingsovereenkomst met de eerste beklaagde op datum van 18 januari 2020, met daarop de namen vermeld van de "personeelsleden" 'A.M.', 'R. en 'C.' , en met als overeengekomen prijs een loon van 19 tot 25 EUR per werkend uur, naargelang de werkkennis en ervaring van de medewerker;*
- *Loopbaanattesten uitgaande van sociaal verzekeringsfonds L. met betrekking tot V.L. en I.Ma., met als startdata respectievelijk 24 september 2019 en 1 au-gustus 2019*
- *Opleidingsattesten inzake asbest uitgaande van de Luxemburgse onderneming (...). De*
- *ge-attesteerde opleiding zou zijn gegeven op 1 september 2021 en de volgende personen zouden*
  daaraan deelgenomen hebben: B.G., C.A., G.M., N.S., V.D. en V.L..
- *Facturen uitgaande van de eerste beklaagde, nog tot 26 mei 2021, en vanaf 17 juni 2021*
- *facturen uitgaande van de tweede beklaagde. De contactgegevens op deze facturen zijn dezelfde. Enkel het bankrekeningnummer verschilt.*

Op 6 december 2022 ontving de politie informatie van elektrlclteitsnetwerkbeheerder Fluvius aangaande de energiecontracten voor de verschillende woningen die door de eerste tot en met de vierde beklaagde werden gebruikt. Hieruit blijkt dat de contracten niet op naam van deze beklaagden of hun vennootschappen staan, maar op naam van andere personen. Zo stonden de contracten voor de woning in Vichte, (...) op naam van personen die gewerkt hebben voor de vierde beklaagde, met name I.A., C.Pe. en S.A.. Zo stonden de contracten voor de woning in Kortrijk, (...) vanaf 3 oktober 2019 op naam van C.D. en vervolgens, vanaf 6 februari 2021, op naam van G.M..

30. Op 9 december 2022 verhoorde de politie de derde beklaagde opnieuw, ditmaal met bijstand van een sociaal inspecteur van de RSZ. Hij verklaarde onder andere het volgende:

- *Hij erkent directeur te zijn van de tweede beklaagde. De eerste beklaagde had geen functie of rol bij de tweede beklaagde;*
- *Hij betaalt de huur van de woning in Vichte, (...). De mensen die er wonen, betalen aan hem. Samen moesten ze 750 EUR per maand betalen. Hij weet niet hoe het komt dat nutsvoorzieningen van verschillende panden op andermans naam stond. Dit was voor de eigenaar om te regelen, of gebeurde door de mensen die er woonden.*
- *Het klopt dat de panden werden bewoond door mensen die voor zijn familie werkten, maar niet I.Ma..*
- *Deze personen werken niet in het zwart, hij maakt ze zelfstandig. Het was in elk geval de bedoeling dat ze telkens zouden worden ingeschreven bij Se..*
- *De vijfde beklaagde is zijn boekhoudster. Hij betaalt ze per trimester 350 EUR en nu zelfs 450 EUR.*
- *Hij bracht K.V. op 15 september 2022 naar haar werk. Haar man ging mee omdat het tegendeel ongepast zou zijn. Die vrouw werkte niet voor hem, hij stond enkel in voor het vervoer.*

31. Op 15 december 2022 voerde politie met mandaat van de onderzoeksrechter een huiszoekingsbevel uit in de woonplaats van de vijfde beklaagde. Tijdens die huiszoeking werd 6.130 EUR aan contant geld in beslag genomen, alsook een zwart schriftje met notities.

32. Op 19 december 2022 ging de politie opnieuw over tot verhoor van de eerste beklaagde. Hij verklaarde het volgende:

- Geconfronteerd met de vaststelling dat de nutsvoorzieningen voor de woning in Kortrijk, (...) op anderen hun naam werd gezet, verklaarde hij dat zijn vader dit regelde. Wat het adres
- Kortrijk, (...) betreft, verklaarde hij dat dit door de personen in kwestie zelf moet zijn geregeld.
- Wat het adres Deerlijk, (...) betreft, erkende hij een huurcontract te hebben afgesloten met de eigenaar en op diens vraag de huur contant te betalen. De bewoner D.C. zou zelf gevraagd hebben alles op zijn naam te zetten.
- Hij erkende dat zij in het voorjaar 2021 voor D.R. hadden gewerkt, maar dat hij zelf contact had opgenomen met hen. Hij betaalde de mensen die voor D.R. werkten contant uit. Voor de huur van de woning In Vichte, (...) leggen ze het contante geld voor de huur klaar, en de bewoners bezorgen dit dan aan de eigenaar.
- Hij gaf aan dat hij ruzie heeft met zijn schoonfamilie {de familie G.). In het begin hebben ze hen nog geholpen.
- Hij erkende mee In te staan voor de dagelijkse leiding van de tweede beklaagde. Deze vennootschap staat wel op naam van zijn vader. Ze leiden samen het bedrijf.
- Hij ontkende dat de certificaten inzake asbestopleiding vals zouden zijn.
- Hij wees de vijfde beklaagde aan als zijn boekhouder. Ze hielp mee de vennootschap op te richten en legde het systeem uit om iedereen te registreren als zelfstandige. Zonder haar zouden zij dit nooit geweten hebben. Zij zou hen ook gewezen hebben op de mogelijkheid om uitkeringen voor corona aan te vragen. Bij sommigen Is dit effectief gelukt. Ze vroeg een deel van de opbrengst hiervan.

Die dag werd ook H.A., zaakvoerder van B. verhoord. Hij verklaarde dat zijn onderneming, die actief is In afbraak- en grondwerken, in het verleden een beroep deed op BV A.. Hij kent de vierde beklaagde en zijn zoon als de personen die daar alles regelen. Zij deden een tiental mensen werken voor hem.

33. De politie voerde eind 2022 ook een financieel onderzoek uit, waaruit onder meer het volgende is gebleken:

- De eerste, de derde en de vierde beklaagde verzonden in 2020, 2021 en 2022 via Western Union herhaaldelijk contant geld naar personen in Roemenië.
- Op 19 januari 2022 betaalde de vierde beklaagde in het postkantoor van Evere voor een publicatie in het Belgisch staatsblad met betrekking tot BV D.. Nader onderzoek wees uit dat het ging om de publicatie van zijn ontslag als bestuurder en de overdracht van alle aandelen aan C.R..
- BV D. had in 2019-2020 twee rekeningen bij KBC Bank, waarop de vierde beklaagde een volmacht had.
- BV D. had vanaf 2020 ook rekeningen bij ING Bank. Vanaf 5 juni 2020 ontving de vennoot-schap op die rekening gelden van verschillende opdrachtgevers. Op diezelfde rekening ontving men van L. ook uitkeringen overbruggingsrecht op naam van S.I., I.A.en N.L.. In de periode van juni 2020 tot januari 2022 wordt ook regelmatig geld contant afgehaald, soms voorafgegaan door stortingen van BV A.;

- *Op 29 december 2021 werd via de rekening van BV D. een voertuig (...) aangekocht voor de prijs van 11.000 EUR, die naderhand door de echtgenote van de vierde be klaagde werd gebruikt. De verkoper beschreef de kopers als een man, zijn echtgenote en hun zoon. Hij legde een handgeschreven contract voor waaruit blijkt dat de vierde beklaagde het voertuig aankocht.*
- *BV A. had vanaf 25 november 2021 ook een bankrekening bij ING Bank. Ook op deze rekening werden gelden van opdrachtgevers ontvangen en werd er maandelijks aanzienlijke sommen contant afgehaald. Er gebeurden ook een aantal overschrijvingen naar Roemeense personen, waarvan is gebleken dat zij hun rekening bij ING Bank openden vergezeld van de vierde beklaagde en/of zijn zoon.*
- *Ook bij Belflus Bank hadden de vierde beklaagde en BV A. elk een rekening. De verrich-tingen op deze rekening van BV A. vertonen hetzelfde patroon als deze op de rekening bij ING Bank.*

34. Op 6 januari 2023 verhoorde de politie de vijfde beklaagde.

Zij verklaarde het volgende:

- *sinds 2019 heeft zij de vennootschap G., waarmee ze actief is in bouw-sector en sinds 2020 Gl. waarmee ze ook administratieve zaken afhandelt. Ze werkt alleen in deze zaken. Haar echtgenoot helpt haar niet meer sinds hij zwaar ziek is geworden. De eerste beklaagde kwam in 2020 bij haar langs omdat hij belastingen moest betalen. Ze wilde hem niet*
- *helpen om iets te ontduiken of weg te krijgen. Ze stuurde hem nooit facturen, omdat het ("zigeuners") personen zijn die niet kunnen lezen of schrijven. Ze kreeg nooit geld van hem. De derde beklaagde kent ze als de vader van de eerste en kwam om dezelfde reden bij haar. Ook met hem weigerde ze samen te werken.*
- *De vierde beklaagde leerde ze kennen via de eerste en de tweede beklaagde. Hij is anders en niet agressief, maar eerder smekend. Hij vroeg om hem bij te staan bij administratieve zaken*
- *en werd ook geholpen doór zijn minderjarige zoon G.Fl..*
  De naam C.R. zag ze op documenten van de vennootschap, maar ze kent hem niet persoonlijk.
- *BV D. en BV A. kent ze als de vennootschappen van de vierde beklaagde. Ze nam voor die onderneming contact op met een aantal diensten omdat er valse aangiften waren. Ze deed*
- *een aantal registraties voor deze bedrijven. Zij leverde dezelfde diensten ook voor de tweede beklaagde. Ze erkende de aansluitingsverklaringen op datum van 20 mei 2022 te hebben opgemaakt.*
  Ze gaf aan gebruik te maken van het e-mailadres (...).
  Ze erkent dat de maatschappelijke zetels van haar vennootschappen gevestigd zijn in een
- *bedrijvencentrum. Alles wordt echter bij haar thuis bijgehouden.*
- *Ze ontkende de boekhoudster te zijn geweest van de eerste beklaagde, alsook hem te hebben geholpen bij de oprichting van de vennootschappen. Ze ontkende ook dat zij het systeem om*
- *iedereen zelfstandige te maken, zou hebben uitgelegd of dat zij zou hebben voorgesteld over-bruggingspremies voor corona te Innen. Ze ontkende ook betrokken te zijn bij de overdracht van de vennootschap BV D..*

Diezelfde dag verhoorde de politie ook L.Re., medewerkster van het (...) bankkantoor In Vichte. Zij verklaarde dat vooral de zoon van de derde beklaagde naar het kantoor kwam, samen met personen die geen Nederlands spraken, met de bedoeling een rekening te openen. Bij haar weten had niemand van de familie G. volmacht op deze rekeningen.

35. Op 10 januari 2023 verhoorde de politie de vierde beklaagde opnieuw. Hij verklaarde onder andere het volgende:

- Hij richtte de onderneming BV D. op;
- De familie F. hielp bij zijn aankomst in België inderdaad met de woning, maar betaalde nooit iets voor hen en hielp ook niet bij zijn bedrijven. Hij kent die familie dus wel, ook omdat zijn stiefdochter kinderen heeft met de eerste beklaagde, die die laatste niet wil erkennen. Ze spreken dan ook al drie jaar niet met elkaar. Hij erkende in het verleden wel nog geld te hebben geleend van de eerste beklaagde;
- Op het ogenblik van de huiszoeking In de woning die hij betrok, waren er door omstandigheden meer personen aanwezig dan anders. Normaal verblijven er daar, naast zijn familie, slechts 4 à 5 personen;
- Hij weet niet hoe het komt dat de nutsvoorzieningen staan op naam van andere personen dan hemzelf;
- De attesten inzake asbestopleiding werden geregeld door zijn zoon. Hij weet niets af van een eventuele valsheid van de attesten van opleider Ve. bvba;
- C.R. heeft zijn eigen bedrijf. De documenten die op zijn naam werden aangetroffen, zijn wel degelijk van hem. Het idee om zijn onderneming over te laten aan deze persoon, kwam van zijn boekhoudster. Hij dwong C.R. nooit om iets te tekenen. De betaling voor de publicatie in het Belgisch Staatsblad gebeurde door de boekhoudster, die In het bezit was van zijn identiteitskaart;
- Zijn zoon en hij hielpen inderdaad mensen om een rekening bij ING te openen, maar maakten daar geen misbruik van;
- Hij richtte de vennootschap BV A. op. Hij deed daarvoor een beroep op zijn boekhoudster, die hij driemaandelijks 550 EUR contant betaalde, zonder factuur. Hij erkent dat hij met die vennootschap werkte voor dezelfde klanten als voorheen met BV D.;
- *Over* verdachte transacties van de rekening van BV D. naar zijn nieuwe vennootschap A. weet hij niets. Ook over de daaropvolgende afhaling van het geld in contanten weet hij niets. Volgens hem zit zijn zoon daar achter. Zijn zoon stond hem bij met de administratie. Het was zijn zoon die naar de boekhoudster en de sociaal verzekeringsfondsen ging om mensen in te schrijven;
- De uitkeringen overbruggingsrecht corona die op de rekening ontvangen werden voor S.I., I.A. en N.L. werden afgehaald in contant geld en uitbetaald aan de desbetreffende personen. Hij haalde ook contant geld af om de lonen van het personeel te betalen.

36. Op 13 februari 2023 verhoorde de politie L.E., zaakvoerster *van* (...), een af-braak- en ontmantelingsbedrijf. Zij verklaarde de eerste beklaagde te kennen als contactpersoon, die ook eigenaar is van de tweede beklaagde. Haar vader tekende een contract met hem voor werken in onderaanneming. Het ging om een eenmalige opdracht om asbest te verwijderen. Omdat er *voor* vol-gende opdrachten niet de vereiste attesten konden worden voorgelegd, bleef de samenwerking be-perkt tot deze ene opdracht.

37. Op 9 maart 2023 verhoorde de politie L.J., eigenaar van de woning te Deerlijk, (...). Hij verklaarde dat hij de woning in 2022 kocht en dat hij vaststelde dat er in het appartement een zevental Roemenen verbleven. De eerste beklaagde was de huurder, die meestal niet betaalde. De derde beklaagde zag hij slechts één keer. Eerder had de vorige eigenares verklaard dat zij de woning had verhuurd aan de eerste beklaagde, die samen met de derde beklaagde de huur altijd contant betaalde, maar vaak laattijdig. Ze verontschuldigden zich daarvoor en gaven aan dat ze aan de bewoners elk 125 EUR per maand zouden vragen.

38. Op 13 maart 2023 verhoorde de politie een verantwoordelijke van de sociale verzekeringsfondsen Se. en L.. Zij legden de dossiers betrokken personen en vennootschappen voor. De vertegenwoordiger van L. bevestigde ook dat de eerste beklaagde geregeld naar het loket kwam en zich dreigend opstelde.

Uit de dossiers van Se. blijkt dat de tweede beklaagde sinds 26 januari 2021 bij haar is ingeschreven, en dat Se. een partnerschap heeft met BV G., die namens de tweede beklaagde een mandaat als boekhouder heeft. De gegevens van deze laatste onderneming komen ook voor op verschillende aansluitingsverklaringen. In totaal ontving de politie 5 aansluitingsverklaringen met betrekking tot werkende vennoten van de tweede beklaagde. BV A. blijkt sedert 8 november 2021 ingeschreven te zijn bij Se., eveneens met als boekhouder BV G.. De gegevens van deze laatste onderneming komen ook voor op verschillende aansluitingsverklaringen. In totaal ontving de politie 9 aansluitingsverklaringen met betrekking tot werkende vennoten van de BV A.,

Uit de dossiers van L. blijkt dat er 46 personen geregistreerd stonden als zelfstandig helper of vennoot van de eerste beklaagde, dat er 12 personen gemeld werden als vennoot of zelfstandig helper van BV D.. Voor BV A. werd C.R. gemeld als vennoot.

39. Op 24 maart 2023 acteerde de politie dat zij van sociaal verzekeringsfonds L. een overzicht ontvingen van de verschuldigde sociale bijdragen en de toegekende coronasteun. 46 Roemeense personen worden In verband gebracht met de eerste beklaagde. 12 Roemeense personen worden in verband gebra cht met BV D., waaronder ook de vierde beklaagde en zijn echtgenote. Wat de tweede beklaagde betreft is er enkel sprake van de eerste beklaagde zelf, en wat BV A. betreft enkel van de vierde beklaagde zelf en C.R..

IV. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

Met betrekking tot de strafvordering en de procedure

Geen verval van strafvordering ten aanzien van tweede beklaagde

40. Artikel 20 VT Sv. bepaalt het volgende:

"De strafvordering vervalt door de dood van de verdachte of door afsluiting van vereffening, door gerechtelijke ontbinding of door ontbinding zonder vereffening wanneer het **om** *een rechtspersoon gaat.*

De strafvordering kan daarna nog worden uitgeoefend, indien de invereffeningstelling, de gerechtelijke ontbinding of de ontbinding zonder vereffening tot doel hebben te ontsnappen aan de vervolging, of Indien de rechtspersoon overeenkomstig artikel 61bis door de onderzoeksrechter in verdenking gesteld is of door het onderzoeksgerecht is verwezen of rechtstreeks is gedagvaard ten gronde, v66r het verlies van de rechtspersoonlijkheid."

Het verval van strafvordering door verlies van rechtspersoonlijkheid, kent op grond van het 2de lid van art. 20 VT Sv. dus twee uitzonderingen:

- De juridische handeling die een einde stelde aan de rechtspersoonlijkheid, had tot doel te ontsnappen aan de vervolging, en vormt met andere woorden wetsontduiking (zie voor een toepassing: Brussel 30 mei 2017, *NC* 2018, 222-225);
- Er Is géén verval van strafvordering wanneer de inverdenkingstelling, verwijzing of de dagvaarding geschieden vóór het verlies van de rechtspersoonlijkheid (zie reeds in die zin: Cass. 17 april 2013, P.12.0460.F).

Het gaat wel degelijk om twee onderscheiden uitzonderingen en geen cumulatieve voorwaarden. Indien de inverdenkingstelling, verwijzing of dagvaarding voorafgaat aan het verlies van rechtspersoonlijkheid, dan vervalt de strafvordering in elk geval niet. Indien de inverdenkingstelling, verwîjzing of dagvaarding daar niet aan voorafgaat, dan kan de strafvordering enkel nog doorgang vinden indien een ontduikingsoogmerk wordt aangetoond.

41. De ondernemingsrechtbank Gent (afdeling Kortrijk) ging op 17 oktober 2023 over tot gerechtelijke ontbinding met onmîddellijke sluiting van de tweede bek!aagde, die zodoende op dat ogenblik zijn rechtspersoonlijkheid verloor.

Tweede beklaagde werd op 9 juni 2023 door de raadkamer verwezen naar de correctionele rechtbank, voor de in de dagvaarding opgenomen tenlasteleggingen. De daaropvolgende dagvaarding, die in deze zaak geldt ais dagstelling, werd op 29 september 2023 op een rechtsgeldige manier aan de zaakvoerder betekend. Het adres van de maatschappelijke zetel was op 6 maart 2023 al doorgehaald in de KBO.

De rechtbank komt derhalve tot het besluit dat de strafvordering tegen de tweede beklaagde niet is vervallen, aangezien een onderzoeksgerecht hem v66r het verlies van rechtspersoon!ijkheid naar deze rechtbank heeft verwezen, Het doet, gelet op het moment waarop de rechtspersoonlijkheid verloren ging, met name na de verwijzing door de raadkamer, niet ter zake of er bij de ontbinding van de vennootschap al dan niet een oogmerk zou hebben bestaan om te ontsnappen aan strafvervolging.

42. De rechtbank steltvast dat het openbaar ministerie niet langer (op veroordeling) aandringt ten aanzien van de tweede beklaagde. De rechtbank neemt daar akte van, doch is ertoe gehouden uitspraak te doen over de strafvordering die werd ingesteld tegen de tweede beklaagde.

Met betrekking tot de grond van de zaak

Tenlasteleggingen A en C: zwartwerk

Toepasselijke regels en beginselen

43. De vervolging voor zwartwerk behelst enerzijds de tenlasteleggingen inzake het niet (tijdîg) verrichten van een dimona-aangifte met betrekking tot verschillende werknemers, en anderzijds het wetens en willens nalaten of weigeren een verplichte verklaring af te leggen of inlichtingen te verstrekken die men gehouden is te verstrekken, met het oogmerk geen of minder sociale bijdragen te moeten betalen.

44. Het niet tijdig in dienst melden van een werknemer is een inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het Koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling. De artikelen 4 en 7/1 van dit KB verplichten elke werkgever met name om een welbepaald aantal gegevens mee te delen aan de RSZ, afhankelijk van de sector en het soort tewerkstelling. Dit moet gebeuren via de dimona-applicatie die wordt beheerd door de RSZ. De wettelijk vereiste gegevens moeten overeenkomstig artikel 8 van het KB uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat aan deze instelling worden meegedeeld.

De dimona-aangifteverplichting geldt voor werkgevers ten aanzien van hun werknemers (art. 1 KB Dimona). Het feit dat de partijen de tussen hen bestaande arbeidsovereenkomst niet formeel hebben gekwalificeerd ais een arbeidsovereenkomst, doet geen afbreuk aan die verplichting. De dimona-aangifteverplichting is verbonden aan (het bestaan van) een arbeidsovereenkomst, ook wanneer de werkgever die overeenkomst op een onwettige manier anders heeft gekwalificeerd (Cass. 13 september 2016, *Soc. Kron.* 2016, 435).

Wat de aard van de arbeidsrelatie betreft, wijst de rechtbank erop dat een arbeidsovereenkomst een overeenkomst is waarbij de werknemer zich ertoe verbindt tegen loon arbeid te verrichten onder het gezag van de werkgever (Artt. 2, 3, 4 en 5 Arbeidsovereenkomstenwet; Art. 328, 5°, a) Arbeidsrelatiewet). Het komt er bij de beoordeling van het bestaan van een arbeidsovereenkomst voor de rechter dus op aan te beoordelen of de gegevens waarvan het bewijs wordt verstrekt, een toepassing of een mogelijkheid tot toepassing van gezag op de uitvoering van de arbeid zoals in een arbeidsovereenkomst aantonen (Cass. 29 september 2006, *RW* 2007-2008, 781).

Deze beoordeling dient thans te gebeuren aan de hand van de criteria bepaald in artikel 333, §1 van de Arbeidsrelatiewet. Dit artikel bepaalt dat de algemene criteria die het mogelijk maken het bestaan of de afwezigheîd van een gezagsband te beoordelen de volgende zijn: {a) de wi! der partijen zoals die in hun overeenkomst werd uitgedrukt, voor zover deze laatste overeenkomstig de bepalingen van artikel 331 wordt uitgevoerd; {b) de vrijheid van organisatie van de werktijd; (c) de vrijheid van organisatie van het werk; (d) de mogelijkheid een hiërarchische controle uit te oefenen.

Artikel 331 van de Arbeidsrelatiewet formuleert ais maatgevend principe dat de partijen - zonder de openbare orde, de goede zeden en de dwingende wetten te kunnen overtreden -vrij de aard van hun arbeidsrelatie kiezen, waarbij de effectieve uitvoering van de overeenkomst moet overeenkomen met de aard van de arbeidsrelatie. Er moet voorrang worden gegeven aan de kwalificatie die uit de feitelijke uitoefening blijkt indien deze de door de partijen gekozen juridische kwalificatie uitsluit.

Verder mag niet uit het oog worden verloren dat de wetgever bij wet van 25 augustus 2012 vermoedens van arbeidsrelatie invoerde, onder andere voor de bouwsector (zie hoofdstuk V/1 van de programmawet van 27 december 2006) Het afbreken van onroerende goederen valt hieronder.

Bij KB van 7 juni 2013 tot uitvoering van artikel 337/2, § 3, van de programmawet (1) van 27 december 2006 wat betreft de aard van de arbeidsrelaties die bestaan in het kader van de uitoefening van sommige onroerende werkzaamheden, in werking getreden op 5 juli 2013, werden deze criteria voor de bouwsector ais volgt vervangen:

a. ontstentenis, in hoofde van diegene die de werkzaamheden uitvoert, van enig financieel of economisch risico, zoals dit onder meer het geval is:

1° bij ontstentenis van een persoonlijke en substantiële investering in de onderneming met eigen middelen, of,

2" bij ontstentenis van een persoonlijke en substantiële deelname in de winsten en de verliezen van de onderneming, of,

3° bij ontstentenis van persoonlijke aansprakelijkheid, die geen betrekking heeft op bedrog, een zware fout of een lichte gewoonlijke fout, in voorkomend geval met name beoordeeld in functie van het bestek of van iedere andere verbintenis ten aanzien de gerealiseerde werken;

b. ontstentenis, in hoofde van diegene die de werkzaamheden uitvoert, van verantwoordelijkheid en beslissingsmacht aangaande de financiële middelen van de onderneming, zoals dit onder meer het geval is inzake de uitgaven, ontvangsten, investeringen of aanwending van de al dan niet eigen middelen van de onderneming;

c. ontstentenis, in hoofde van diegene die de werkzaamheden uitvoert, van beslissingsmacht over het aankoop- en prijsbeleid van de onderneming of van vrijheid in het identificeren van mogelijke klanten, het onderhandelen of het afs!uiten van contracten;

d. de garantie op betaling van een vaste vergoeding, ongeacht de bedrijfsresultaten of de omvang van de prestaties geleverd door diegene die de werkzaamheden uitvoert. Voorde toepassing van dit criterium mag geen rekening gehouden worden met vaste voorschotten om materiaal en grondstoffen aan te kopen;

e. het ontbreken van de mogelijkheid om voor de uitvoering van het overeengekomen werk personeel aan te werven of zich te laten vervangen;

f. het zich niet voordoen ais een onderneming ten overstaan van andere personen of van zijn medecontractant, zoals met name het geval is wanneer geen gebruik wordt gemaakt van bepaalde zichtbare elementen die kenmerkend zijn voor de onderneming, zoals logo's, belettering op voertuigen, uithangborden of publicitaire slogans;

g. werken hoofdzakelijk of gewoonlijk voor één medecontractant;

h. werken in ruimtes die zich buiten de werf bevînden of met materiaal waarvan men geen eigenaar of huurder is, zoals met name het geval is wanneer gewerkt wordt in ruimtes die aangewend worden ais ops\ag- of werkplaats, of met voertuigen, materieel of gereedschap waarvan de uitvoerder van de werken geen eigenaar is, die hij niet heeft geleased of die hem door de medecontractant werden ter beschikking gesteld;

i. niet onafhankelijk werken ten overstaan van de werkploegen van de medecontractant of van de onderneming waarin de uitvoerder van de werken de hoedanigheid van werkende vennoot heeft.

Artikel 337/2, *§* 2 van de Arbeidsrelatiewet bepaalt echter ook dat wanneer blijkt dat meer dan de helft van de criteria, vermeld in de eerste paragraaf niet zijn vervuld, de arbeidsrelatie weerlegbaar wordt vermoed een zelfstandigenovereenkomst te zijn. In beide gevallen is het tegenbewijs mogelijk aan de hand van de algemene criteria uit artikel 333, §1 van de Arbeidsrelatiewet.

45. De nalatigheid van de werkgever, zijn aangestelde of lasthebber om aan de RSZ niet de vereiste en verplichte dmfa-kwartaalaangiftes te bezorgen, wordt uitdrukkelijk en bijzonder strafbaar gesteld door artikel 223, §1, 1" Sociaal Strafwetboek, ongeacht of er sprake is van een opzettelijk handelen
. (wetens en willens).

Het wetens en willens nalaten of weigeren om een verplichte verklaring afte leggen die men gehouden is te verstrekken om geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welk hij of een ander verschuldigd is, is echter in het algemeen ook strafbaar op grand van artikel 234, §1, 2° Sociaal Strafwetboek, die in deze zaak de grondslag vormt voor de strafvordering ten aanzien van de beklaagden. Een dmfa-kwartaalaangifte betreft ontegensprekelijk een bij wet verplichte verklaring die men ais werkgever moet afleggen (zie art. 21 RSZ-wet).

<u>Toepassing in deze zaak</u>

Wat de eerste, de tweede en de derde beklaagde betreft

46. De rechtbank merkt op dat het openbaar ministerie de eerste, de tweede en de derde beklaagde vervolgt voor de tewerkstel!ing van 80 werknemers, terwijl de incriminatieperiode voor de tweede beklaagde beperkter is in de tijd, en met name pas aanvangt op 26 januari 2021, de datum waarop de tweede beklaagde werd opgericht.

De rechtbank stelt vast dat het openbaar ministerie niet per persoon heeft opgegeven in welke periode hij precies werd tewerkgesteld. Evenmin werd duidelijk aangegeven of deze personen zich in een rechtstreekse arbeidsrelatie bevonden met de eerste beklaagde en/of de derde beklaagde, dan wel of er sprake was van een arbeidsrelatie met de tweede beklaagde, voor wie de eerste en de derde beklaagde volgens de gegevens van het strafonderzoek dan als lasthebbers optraden.

Om te beoordelen of er effectief sprake was van een aangegane arbeidsrelatie, en ten aanzien van wie, steunt de rechtbank zich in het bijzonder op de volgende elementen:

- De verklaringen die werden afgelegd door een aantal personen die onder de tenlasteleggingen A en C staan vermeld, en die hierboven in hoofdstuk 111 van dit vonnis reeds samenvattend werden weergegeven.

- De "de visu" vaststellingen waaruit blijkt dat een aantal van deze personen op een werf in België aan het werk werden aangetroffen, of onderweg of op de terugweg van het werk bleken te zijn. Die vaststellingen werden hierboven in hoofdstuk 111 van dit vonnis beschreven.

- De informatie met betrekking tot de aansluiting van verschillende van deze personen bij een sociale verzekeringsfonds voor zelfstandigen, en meer in het bijzonder:

    - Het overzicht van personen die werden ingeschreven als zelfstandig helper van de eerste beklaagde, met weergave van eventuele registraties via checkin@work, zoals vervat in het verslag van een sociaal inspecteur van het RSVZ van 3 augustus 2021;
    - Het overzicht van personen die werden ingeschreven als zelfstandige, hetzij als helper van de eerste beklaagde, hetzij als vennoot van de tweede beklaagde, zoals vervat in de navolgende processen-verbaal van de lokale politie van 19 maart 2023 (002582/23), van 23 maart 2023 (006859/23) en van 31 maart 2023 (002936/23), die zich hierbij steunden op de documenten voorgelegd door de sociale verzekeringsfondsen L., Se. en X..

- Het nazicht van de checkin@work-databank door de RSZ, uitgevoerd op 8 november 2022, waaruit blijkt welke personen door de beklaagden sedert de huiszoekingen op een werf werden geregistreerd.

De rechtbank komt op basis van deze elementen tot de bevinding dat:

- Het niet is aangetoond dat alle 80 personen die onder de tenlasteleggingen A en C in verband worden gebracht met de tweede beklaagde, ook effectief een arbeidsrelatie aangingen met deze vennootschap. Sommigen onder hen werkten rechtstreeks voor de eerste beklaagde, wiens eenmanszaak nog tot 15 februari 2022 bestond. Uiteindelijk kan enkel met betrekking tot de volgende personen met zekerheid worden gezegd dat zij een arbeidsrelatie aangingen met de tweede beklaagde:
    - Nr. 5: N.C.
    - Nr. 14: L.I.
    - Nr. 23: B.E.
    - Nr. 27: S.O.
    - Nr. 29: B.A.
    - Nr. 34: R.G.
    - Nr. 35: B.G.
    - Nr. 36: V.D.
    - Nr. 77: C.A.
    - Nr. 78: D.Ra.
    - nr. 79: S.F.

- nr. 80: K.V..

Se. houdt in haar conclusie ten onrechte voor dat ook N.L. (nr. 44) als zefstandige vennoot van de tweede beklaagde bij haar zou zijn ingeschreven. Uit het Inschrijvingsformulier dat als bijlage 9 is gevoegd bij het navolgend PV van 23 maart 2023 (006859/23) blijkt duidelijk dat deze persoon op 25 maart 2022 bij Se. werd ingeschreven onder 'BV A.'. Voordien, op 26 februari 2020, was deze persoon ingeschreven als zelfstandig helper van de eerste beklaagde, maar zonder verband met de tweede beklaagde, die toen nog niet bestond.

- Het is evenmin aangetoond dat C.R. (nr. 37) ooit gewerkt zou hebben voor de eerste, de tweede of de derde beklaagde. Wel integendeel, het strafonderzoek bracht net aan het licht dat hij voor de vierde beklaagde en diens ondernemingen werkte. Op een bepaald ogenblik heeft de vierde beklaagde ook misbruik gemaakt van hem door de vennootschap BV D. op een bedrieglijke manier aan hem over te laten.

  De rechtbank merkt op dat C.R. niet vermeld wordt in het overzicht van zelfstandige helpers van de eerste beklaagde, dat het RSVZ op 3 augustus 2021 aan de arbeidsauditeur bezorgde. Hij wordt in het navolgend PV van 19 maart 2023 (002582/23) ook niet in verband gebracht met de eerste of de tweede beklaagde, maar wel met BV D. en BV A., de vennootschappen van de vierde beklaagde. Ten slotte kan ook uit de eigen verklaring van C.R. niet worden afgeleid dat hij ooit voor de eerste, de tweede of de derde beklaagde zou hebben gewerkt. Wel integendeel, hij woonde in hetzelfde huis als de vierde beklaagde en beschouwde die laatste als de baas, voor wie hij werkte.

- Ten slotte stelt de rechtbank vast dat een aantal van de verhoorde personen ontkende al te hebben gewerkt, of hoogstens hebben aangegeven naar België te zijn gekomen om te werken. De ontkenningen van sommige personen worden ontkracht door andere elementen van het strafdossier. Zo werden B.A. en R.G. op 6 september 2022 wel degelijk aan het werk aangetroffen voor de tweede beklaagde. S.O. werd in de periode van 10 oktober 2022 tot en met 7 november 2022 via checkin@work op werven gemeld. De tewerkstelling van B.F. en H.C., die gebruik maakten van de auto van de eerste beklaagde, werd bevestigd door H.F..

  Geen enkel element uit het strafdossier laat echter toe met zekerheid te stellen dat ook B.F. (nr. 30), H.F. (nr. 32) en R.E. (nr. 33) effectief gewerkt zouden hebben voor de eerste, de tweede of de derde beklaagde.

De rechtbank komt bijgevolg tot het besluit dat voor de eerste en de derde beklaagde hoe dan ook slechts 76 personen weerhouden kunnen worden, dus met uitsluiting van B.F. (nr. 30), H.F. (nr. 32), R.E. (nr. 33) en C.R. (nr. 37).

Voor de tweede beklaagde kunnen slechts 12 personen weerhouden worden (nrs. 5, 14, 23, 27, 29, 34, 35, 36, 77, 78, 79 en 80).

47. Het strafonderzoek heeft uitgewezen dat de personen vermeld onder de tenlasteleggingen A en C, van nr. 1 tot nr. 79 werknemers, met uitzondering van de nrs. 30, 32, 33 en 37, in dienst waren van de eerste en de derde beklaagde, die samen afbraakwerken uitvoerden en afval sorteerden, lange tijd onder de éénpersoonszaak van de eerste beklaagde, en later via een vennootschap (de tweede beklaagde), waarvan zij onmiskenbaar lasthebbers waren.

Deze 79 personen waren geen zelfstandigen. Het staat op basis van de met elkaar overeenstemmende verklaringen van verschillende van deze personen en van de opdrachtgevers van de eerste beklaagde en de tweede beklaagde immers vast dat die personen:

- enkel hun arbeidskracht ter beschikking stelden tegen een vast uurloon, zonder enige investering te doen in de onderneming, en evenzeer zonder te kunnen delen in de winst daarvan;
- op geen enkele manier en op geen enkel vlak betrokken waren in het financieel en commercieel beleid en het beheer van de onderneming, dat volledig in handen was van de eerste beklaagde en de derde beklaagde;
- zich ten aanzien van derden niet voordeden als een afzonderlijke ondernemer of onderneming, maar daarentegen aangaven deel uit te maken van de onderneming van de eerste, de tweede en/of de derde beklaagde. Zij werden ook door het cliënteel van de eerste en de tweede beklaagde gezien als de werkkrachten van die ondernemingen.

Het staat vast dat de eerste en/of de derde beklaagde instonden voor de organisatie van de arbeid. Zij bepaalden wie waar en met wie moest werken, en gaven ook instructies bij aanvang van de werken. ZIJ hadden ook controle over de arbeidstijd van deze personen, mede doordat zij het vervoer naar de arbeidsplaats regelden. Het hiërarchisch karakter van de controle die de eerste en de derde beklaagde uitoefende, blijkt uit het feit dat zij sommige van de aangeworven personen eerst op proef lieten werken om op basis daarvan te beoordelen of men wel geschikt was voor het werk.

Al deze personen werkten dus onder het gezag van de eerste en/of de derde beklaagde, sommigen zonder als werknemer of zelfstandige te zijn ingeschreven, anderen door op een frauduleuze manier te zijn ingeschreven als zelfstandig helper of vennoot.

Het frauduleuze karakter van deze Inschrijvingen en aansluitingen blijkt niet alleen uit de verklaringen van de betrokken personen, die aangaven dat dit gebeurde buiten hun medeweten of buiten hun wil om, maar ook uit het feit dat de eerste beklaagde-geconfronteerd met een betrapping op zwartwerk - zowel op 6 mei 2021 als op 2 februari 2022 onmiddellijk stappen ondernam om de personen die aan het werk werden aangetroffen alsnog in te schrijven als zelfstandige en de bewijsstukken daarvan vervolgens aan een sociaal inspecteur bezorgde, goed wetende dat de aangetroffen personen onder zijn gezag aan het werken waren.

48. Hetgeen hierboven werd uiteengezet, geldt uiteraard ook voor de 12 personen die (ook) voor de tweede beklaagde werkten, en die feitelijk op dezelfde manier werden aangestuurd door de eerste en de derde beklaagde, op dat ogenblik in hun hoedanigheid van lasthebbers van deze vennootschap.

Wat de vierde beklaagde betreft

49. Het strafonderzoek heeft evenzeer uitgewezen dat de personen vermeld onder de tenlaste-leggingen A.81-115 en C.81-115, werknemers waren in dienst van ofwel de vennootschap BV D., ofwel BV A., met uitzondering van G.Ma. (nr. 100).

Het staat ook wat hen betreft vast dat vierde beklaagde samen met zijn zoon instond voor de organisatie van de arbeid. Zij bepaalden wie waar en met wie moest werken, en gaven ook instructies. Zij hadden ook controle over de arbeidstijd van deze personen, mede doordat zij het vervoer naar de arbeidsplaats regelden. De arbeidsuren werden genoteerd en bijgehouden. Hij schreef de personen valselijk in als zelfstandigen, want in werkelijkheid hadden deze personen geen enkele zeggenschap over de onderneming, noch bij BV D., noch bij BV A.. Zij stelden enkel hun arbeidskracht ter beschikking. De rechtbank steunt zich hiervoor op de verklaringen van de personen die op 8 oktober 2022 werden aangetroffen in de woning te Vichte, (...), en die allen verklaarden te werken onder het gezag van de vierde beklaagde en zijn zoon.

Wat het aantal betrokken werknemers betreft steunt de rechtbank zich ook op

- de vaststelling dat 6 personen op 25 augustus 2022 langs de autostrade (E17) werden aangetroffen in het gezelschap van de zoon van de vierde beklaagde, die zichzelf de baas (van de groep) verklaarde en die aangaf dat zijn metgezellen werkten voor BV A., en waarbij hij daags nadien preciseerde dat het ging om zelfstandigen;
- de navolgende processen-verbaal van de lokale politie van 19 maart 2023 (002582/23), van 23 maart 2023 (006859/23), van 31 maart 2023 (002936/23), waarin de politie een overzicht geeft van de personen die als zelfstandige ingeschreven waren voor de vierde beklaagde, hetzij bij L., hetzij bij Se., hetzij bij X..

Het frauduleuze karakter van deze inschrijvingen en aansluitingen als zelfstandige blijkt uit het feit dat alles werd geregeld door de vierde beklaagde en zijn zoon. Dit blijkt uit de contactgegevens vermeld op de aansluitingsformulieren, alsook uit de documenten die daaromtrent werden aangetroffen tijdens de huiszoekingen, ook op digitale gegevensdragers. De vierde beklaagde en zijn zoon schreven de personen die voor hen werkten in, zonder de betrokkenen daarin een keuze te laten, door hen daarover vaak ook in het ongewisse te laten of door hen daarbij zelfs te misleiden.

50. Het bovenstaande is echter niet aangetoond voor wat zijn echtgenote G.Ma. betreft.

Het strafonderzoek heeft immers uitgewezen dat de vierde beklaagde op een bepaald ogenblik zijn echtgenote ook inschreef als zelfstandige helper, maar dat zij in werkelijkheid in die hoedanigheid nooit voor hem heeft gewerkt. Ze verklaarde dat ook met zoveel woorden tijdens haar verhoor *van* 23 november 2023. Ook de vierde beklaagde gaf aan dat zijn echtgenote onder het statuut van zelfstandige geen prestaties voor hem leverde. Ze deed dat wel toen ze als werkneemster ingeschreven was bij BV D..

De rechtbank komt op grond hiervan tot het besluit dat de inschrijving van G.Ma. als zelfstandige helper een fictie betrof. Bij ontstentenis van arbeidsprestaties, is er geen sprake *van* een arbeidsrelatie, die van een zelfstandige samenwerking naar een arbeidsovereenkomst geherkwalificeerd zou moeten worden.

Besluit

51. De rechtbank komt tot het samenvattende besluit dat ten aanzien *van* de eerste en de derde beklaagde de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A.1-80 en C.1-80, met uitzondering *van* de nsr. 30, 32, 33 en 37, en dus ten aanzien van 76 werknemers zijn bewezen. Voor A.30, A.32, A.33, A.37 en C.30, C.32, C.33 en C.37 dringt de vrijspraak zich op.

Ten aanzien van de tweede beklaagde zijn de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A.1-80 en C.1-80 slechts bewezen met betrekking tot 12 werknemers, zijnde de nrs. 5, 14, 23, 27, 29, 34, 35, 36, 77, 78, 79 en 80. Voor de overige personen vervat onder die tenlasteleggingen dringt de vrijspraak zich op.

Ten aanzien van de derde beklaagde zijn de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen A.81-115 en C.81-115 bewezen, met uitzondering van nr. 100, en dus ten aanzien van 34 werknemers. Voor A.100 en C.100 dringt de vrijspraak zich op.

Tenlastelegging B: wetens en willens een oniuiste ofonvolledige verklaring afleggen om ten onrechte een sociaal voordeel te {doen} bekomen

52. De persoon die wetens en willens een onjuiste of onvolledige verklaring aflegt om ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen of te doen bekomen, pleegt een vorm van uitkeringsfraude. Is een sociaal voordeel in de zin van artikel 233 Sociaal Strafwetboek: een subsidie, een vergoeding, een uitkering of iedere andere financiële tegemoetkoming die verleend of toegekend wordt op grond van de wetten en besluiten betreffende één van de aangelegenheden die vallen onder de bevoegdheid van de arbeidsgerechten.

De regeling inzake de uitkeringen van het overbruggingsrecht voor zelfstandigen (zie art. 1 KB nr. 38 sociaal statuut zelfstandigen), valt onder de bevoegdheid van de arbeidsgerechten (zie art. 581, 1° en 2° Ger.W.) zodat deze uitkering ook beschouwd moet worden als een sociaal voordeel.

Het overbruggingsrecht voor zelfstandigen wordt verder geregeld door een wet van 22 december 2016. De wet van 23 maart 2020 vulde deze wet aan en versoepelde de mogelijkheid voor zelfstandigen en hun helpers om aanspraak te kunnen maken op uitkeringen overbruggingsrecht (zie art. 4 van die laatste wet). Het ging om een tijdelijke maatregel in het kader van de COVID19-crisis, die meermaals werd verlengd (zie KB's van 6 mei 2020 en van 28 mei 2020, alsook KB nr. 41 van 26 juni 2020 tot wijziging van de wet van 23 maart 2020). Het doel was een financieel vangnet te creëren voor zelfstandigen die als gevolg van de coronacrisls genoodzaakt werden om hun zelfstandige activiteit te onderbreken.

53. De rechtbank merkt op dat het onderzoek naar het mogelijk misbruik van uitkeringen overbruggingskrediet beknopt was. In een verslag van 3 augustus 2021 lijstte een sociaal inspecteur van het RSVZ de gekende helpers van de eerste beklaagde op. Zij gaf aan welke van deze personen een uitkering overbruggingskrediet corona hadden aangevraagd. Zij noteerde ook de bankrekeningnummers waarop de uitkeringen werden gestort.

Sommige van deze bankrekeningnummers konden in verband worden gebracht met de eerste beklaagde, maar veeleer onrechtstreeks, bijvoorbeeld omdat het opgegeven rekeningnummer gekend was als het nummer van zijn moeder (F.So.} of zijn neef (F.So.). Eén banrekeningnummer, (...), kon in verband worden gebracht met BV D., de vennootschap van de vierde beklaagde.

Gedurende het verder onderzoek werden niet al deze rekeningnummers nader geïdentificeerd. Evenmin werden alle gekende houders van deze rekeningnummers verhoord (bv. F.So. of F.So.). Ook de personen die een uitkering hadden ontvangen, en die tijdens het onderzoek verhoord werden, werden niet specifiek bevraagd over het ontvangen, en eventueel ook het terugstorten van uitkeringen overbruggingsrecht. Zo bijvoorbeeld werd N.L. op 8 oktober 2021 verhoord, zonder dat hem enige vraag werd gesteld over de uitkeringen overbruggingsrecht die hij aanvroeg en die hij zou moeten hebben ontvangen. Het strafonderzoek heeft wel voldoende aangetoond dat de personen voor wie uitkeringen werden gevraagd niet aan de voorwaarden voldeden om deze te bekomen, met als gevolg dat met betrekking tot verschillende personen ook effectief de terugbetaling werd geëist door het sociaal verzekeringsfonds.

54. De eerste beklaagde erkende in zijn verhoor van 14 december 2022 dat zij uitkeringen aanvroegen voor verschillende zelfstandige helpers en dat ze die gelden op rekening van de familie lieten toekomen. Ook de derde beklaagde ontkende deze praktijk niet, maar gaf tijdens zijn verhoor van diezelfde dag aan dat het slechts om 3 à 4 personen moet zijn gegaan.

Hieruit blijkt dus dat beide beklaagden meegewerkt aan het misdrijf vermeld onder tenlastelegging B, dat zonder hun hulp en bijstand niet had kunnen worden gepleegd.

Evenwel, dit geldt niet voor I.A. (nr.6), N.L. (nr. 9) en S.I. (nr. 25), waarvan het onderzoek heeft uitgewezen dat deze feiten uitsluitend toegerekend moeten worden aan de vierde beklaagde.

Immers, het financieel onderzoek wees uit dat op de bankrekening (...) van de vennootschap D. de uitkeringen overbruggingsrecht van de volgende personen werd gestort:

- N.L., voor een bedrag van 3874,83 EUR;
- I.A. voor een bedrag van 3874,83 EUR;
- S.I., voor een bedrag van 7749,66 EUR.

Het gaat In totaal dus om een bedrag van 15.499,32 EUR. Deze betalingen gebeurden op 31 augustus 2020 en op 18 september 2020, en hebben betrekking op de periode maart 2020 tot en met augustus 2020. De vierde beklaagde was als zaakvoerder van BV D. mandataris van deze bankrekening. Hij verklaarde dat hij deze uitkeringen heeft uitbetaald aan de desbetreffende personen. Dit doet echter geen afbreuk dat hij wetens en willens betrokken was bij het ontvangen door deze personen van uitkeringen waarop zij uiteindelijk geen recht bleken te hebben. De vierde beklaagde heeft rechtstreeks meegewerkt aan het misdrijf en zonder zijn hulp en bijstand had het misdrijf niet kunnen worden gepleegd.

Tijdens de huiszoeking in de woning gelegen 8570 Vichte, (...), waar de vierde beklaagde verbleef, werd ook een aanvraag tot uitkeringen overbruggingskrediet op naam van B.R. aangetroffen, met daarop de vermelding van het rekeningnummer (...) van de vennootschap D.. Uiteindelijk werden de uitkeringen van deze persoon echter wel op een andere rekening uitbetaald {zie navolgend PV 2785/23). Dit laatste doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat de vierde beklaagde ook voor deze persoon betrokken was bij een onjuiste aanvraag met het oogmerk een uitkering overbruggingsrecht te bekomen.

Dat de uitkeringen van sommige personen uiteindelijk werden teruggestort, doet ook geen afbreuk aan de verwezenlijking van het misdrijf, noch ten aanzien van de eerste, noch ten aanzien van de derde, noch ten aanzien van de vierde beklaagde. Het desbetreffende misdrijf Is Immers voltrokken zodra de onjuiste verklaring Is afgelegd, ongeacht of het oogmerk om ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen, werd bereikt.

55. Ten aanzien van de eerste en de derde beklaagde zijn de feiten vermeld onder de tenlastelegging B dus bewezen, met uitzondering van B.6, B.9 en B.25, waarvoor de vrijspraak zich opdringt.

Ten aanzien van de vierde beklaagde zijn de feiten vermeld onder de tenlastelegging B.28 tot en met B.31 bewezen.

56. Wat de tweede beklaagde betreft merkt de rechtbank op dat deze vennootschap pas op 26 januari 2021 werd opgericht. Uit de aanvraagformulieren voor uitkeringen overbruggingsrecht blijkt dat deze aanvragen bijna allemaal gebeurden vóór die datum, zodat de feiten onmogelijk aan deze rechtspersoon kunnen worden toegerekend.

Enkel de aanvragen op naam van C.T. (nr. 22) dateren van na die datum, met name van 2 februari 2021, 3 maart 2021, 12 april 2021 en 16 mei 2021. In elk van deze aanvragen wordt echter verwezen naar de stopzetting van de activiteiten van de onderneming SC. met KBO-nummer (...). Er blijkt hoogstens een betrokkenheid van de eerste beklaagde, niet van de tweede beklaagde.

Voor de tweede beklaagde dringt voor de feiten vermeld onder de tenlastelegging B.1-B.27 de vrijspraak zich dan ook op.

Mededaderschap van de viifde beklaagde met betrekking tot de tenlaste/eggingen A, B en C

57. De arbeidsauditeur vervolgt de vijfde beklaagde ais rnededader aan de sociaalrechtelijke inbreuken A, Ben C, die verband houden met de inzet van schijnzelfstandigen en het ten onrechte aanvragen en bekomen van uitkeringen overbruggingsrecht voor zelfstandigen.

Algemene regels en beginselen inzake mededaderschap

Op grond van artikel 66 SW worden ais daders van een wanbedrijf of misdaad gestraft:

> Zij die het misdrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt;
> Zij die door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp hebben verleend dat het misdrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;
> Zij die, door giften, beloften, bedreigingen, mîsbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, het misdrijf rechtstreeks hebben uitgelokt;
> Zij die, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het plegen van het feit rechtstreeks hebben uitgelokt, onverminderd de straffen die bij de wet bepaald zijn tegen daders van aanzetting tot misdaden of wanbedrijven, zelfs voor het geval dat die aanzetting zonder gevolg is gebleven.

Een strafrechtelijke veroordeling wegens deelneming vereist dat de deelnemer weet dat hij, door de positieve daden die hij stelt, deelneemt aan een welbepaald misdrijf en dat hij ook het opzet heeft om door die positieve daden tot de verwezenlijking van dat misdrijf bij te dragen (zie o.a. Cass. 19 januari 2021, RW 2022-2023, 149).

Het is wel niet nodig dat in hoofde van de mededader of medep!ichtige al!e constitutîeve bestanddelen van het misdrijf verenigd zijn (Cass. 29 november 2005, *Pas.* 2005, 1, 2389; Cass. 29 november 2011, *Arr. Coss.* 2011, 2534). Met andere woorden, om strafbaar te zijn moeten ais mededader moet de persoon wetens en wil!ens hebben meegewerkt aan het misdrijf dat door de hoofddader werd gepleegd, zonder dat het materieel en moreel element van het rnisdrijf wat hem of haar betreft noodzakelijkerwijs ook verwezenlijkt moet zijn.

Bij strafbare deelneming is het noodzakelijk, maar ook voldoende dat er kennis en opzet zijn bij het plegen van een positieve daad van deelneming. De mededader stelt doelgericht een daad, wetende dat hij op die manier zal bijdragen tot de verwezenlijking van een misdadige onderneming.

58. De bepalingen over mededaderschap en deelneming uit hoofdstuk VII van Boek I SW zijn toepasselijk op de inbreuken uit het Sociaal Strafwetboek (artikel 109 SSW).

Heel wat rnisdrijven uit het Sociaal Strafwetboek zijn zogenaamde kwaliteitsmisdrijven. Dit zijn misdrijven waarbij de dader een bepaalde hoedanigheid of kwaliteit moet hebben om strafbaar te kunnen zijn. In het sociaal strafrecht is dat meestal de hoedanigheid van werkgever, zijn lasthebber of zijn aangestelde. Dat is het geval voor tenlastelegging A. Voor tenlastelegging C is de hoedanigheid van werkgever, aangestelde of lasthebber enkel relevant met het oog op het bepalen van de straf, in die zin dat de geldboete dan wordt vermenigvuldigd met het aantal betrokken werknemers {art. 234, §1, laatste lid Sociaal Strafwetboek).

Strafbare deelneming aan een kwaliteitsmisdrijf is mogelijk zonder dat de deelnemer zelf de hoedanigheid of kwa!iteit bezit die ais constitutief bestanddeel in de delictsomschrijving is opgenomen (Cass. 20 januari 2009, *Arr. Coss.* 2009, 189; Cass. 19 mei 2009, *Arr. Cass.* 2009, 1336}.

59. Daarnaast zijn veel inbreuken in het sociaal strafrecht onachtzaamheidsmisdrijven. Onachtzaamheidsmisdrijven zijn misdrijven waarbij de wet strafbaar het veroorzaken van een schadelijk gevolg door een foutieve gedraging stelt. Die foutieve gedraging kan bestaan in een gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid. Tenlastelegging Ais een onachtzaamheidsmisdrijf. Bij onachtzaamheidsmisdrijven is deelneming in beginsel uitgesloten, omdat er in dat geval geen voorafgaand overleg tussen dader en mededader kan zijn geweest (cf. Cass. 7 september 1877, *Pas.* 1877, 1, 392)

Het feit dat een welbepaald misdrijf gekwalificeerd moet worden als een onachtzaamheidsmisdrijf, sluit echter niet uit dat uit de concrete omstandigheden kan worden afgeleid dat het misdrijf wel degelijk wetens en willens werd gepleegd. In dat geval kan er ook sprake zijn van strafbare deelneming aan dit misdrijf (zie hieromtrent F. Deruyck en P. Waeterinckx, "daderschap en verantwoordelijkheid voor sociaalrechtelijke misdrijven[11] in G. Van Limberghen, *Sociaal handhavingsrecht,* Antwerpen, Maklu, 106, nr. 48).

Toepassing in deze zaak

60. Uit het strafdossier blijkt onvoldoende dat de vijfde beklaagde kennis had van de misdrijven gepleegd door de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde en dat zij het opzet had daaraan deel te nemen.

De rechtbank moet daarentegen vaststellen dat het onderzoek naar de rol van de vijfde beklaagde eerder beperkt was en dat de weinige onderzoeksmaatregelen die op dat vlak werden getroffen, onvoldoende duidelijkheid hebben verschaft over haar precieze rol.

61. Uit het strafdossier blijkt hoogstens dat de gegevens van de vennootschap van de vijfde beklaagde {BV G.) voorkomen op verschillende documenten van de sociale verzekeringsfondsen Se. en X.. D.D., medewerker van sociaal verzekeringsfonds Se., sprak in zijn verhoor op 13 maart 2023 over de vijfde beklaagde als boekhoudster, maar hij gaat verder niet in op haar rol.

Dat de onderneming van de vijfde beklaagde op verschillende documenten aangeduid is als boekhouder of dat het e-mailadres (...) op verschillende documenten onder de contactgegevens staat, is op zich onvoldoende om tot strafbare deelneming te besluiten. Hieruit kan de rechtbank niet besluiten dat zij wist dat er sprake was van schijnzelfstandigheid of dat zij het opzet had schijnzelfstandigheid te faciliteren.

De huiszoeking op de woonplaats van de vijfde beklaagde in Evere leverde geen elementen op die wel aantonen dat zij zodanige kennis of zodanig opzet had, noch in de vorm van documenten die daarop wijzen, noch in de vorm van communicatie met de eerste, de derde of de vierde beklaagde die dat blootlegt. De huiszoeking leidde volgens de politie tot de bevestiging dat de vijfde beklaagde activiteiten als boekhoudster ontplooit, terwijl ze geen erkend boekhouder is. Het uitvoeren van activiteiten als boekhouder, zelfs als is dat op een onwettige of verdoken manier, betekent nog niet dat men hoe dan ook mededader is aan de misdrijven van het cliënteel dat men bedient.

62. Uiteindelijk resten er enkel de verklaringen van de eerste, de derde en de vierde beklaagde, die stelden dat de vijfde beklaagde betrokken was bij het opzetten van de constructie van schijnzelfstandigheid en het opzetten van de constructie om uitkeringen overbruggingsrecht te bekomen. De vijfde beklaagde ontkent dit echter. Zij stelt enkel administratief werk te hebben gedaan bij het sociaal verzekeringsfonds enkel aansluitingsformulieren te hebben ingediend voor de eerste, de derde en de vierde beklaagde.

Er is naar het oordeel van de rechtbank geen reden waarom de verklaringen van de eerste, de tweede en de vierde beklaagde geloofwaardiger zou zijn dan deze van de vijfde beklaagde. De verklaring van de eerste en de derde beklaagde dat alles het idee zou zijn geweest van de vijfde beklaagde Is trouwens ongeloofwaardig in het licht van de vaststelling dat:

- Uit het strafdossier blijkt dat de eerste en de derde beklaagde zich al langer inlaten met constructies van schljnzelfstandlgheid en daarbij een beroep deden op de diensten van verschillende sociale verzekeringsfondsen. In het verslag van het RSVZ van 3 augustus 2021 wordt met name verwezen naar L., X. en Ac., Er liggen in bijlage bij dat verslag ook documenten voor van Z..

  Uit de stukken van het strafdossier blijkt echter dat de vijfde beklaagde op vaste basis samenwerkte met sociaal verzekeringsfonds Se., bij wie de aanvragen voor aansluiting teruggaan tot 19 oktober 2021, maar niet eerder dan dat {zie de bijlagen bij navolgend PV 6859/2021). X. bezorgde ook een aantal aansluitingsformulieren die in verband kunnen worden gebracht met het e-mailadres van de vijfde beklaagde, maar deze aansluitingen kunnen op geen enkele manier in verband worden gebracht met de eerste, de tweede, de derde of de vierde beklaagde (zie navolgend PV 2936/2023). Het is dus hoe dan ook onjuist te stellen dat de vijfde beklaagde de bedenker zou zijn geweest van het fraudemechanisme dat de eerste tot en met de vierde beklaagde hebben toegepast, en waarvoor die beklaagden al eerder een beroep deden op sociale verzekeringsfondsen zoals L., P. en Z..

- Uit de stukken blijkt ook dat er voor de personen werkzaam bij de eerste, de derde en de vierde beklaagde geen aanvragen voor een uitkering overbruggingsrecht werden gedaan bij Se. en X.. Die aanvragen gebeurden daarentegen bij sociaal verzekeringsfonds L., met gebruikmaking van de contactgegevens van de eerste beklaagde. De eerste beklaagde stond bij L. ook bekend als een persoon die regelmatig aan het loket kwam. Op de formulieren tot aanvraag van uitkeringen overbruggingsrecht die bij L. werden ingediend, staan er geen gegevens van de vijfde beklaagde of haar onderneming. Evenmin ligt er enige briefwisseling of verklaring voor waaruit blijkt dat de vijfde beklaagde die aanvragen zou hebben ingediend bij L..

Dat de verklaringen van de beklaagden omtrent de rol van de vijfde beklaagde op een aantal punten hoe dan ook onjuist blijken te zijn, tast de geloofwaardigheid van de verklaringen daaromtrent in hun volledigheid aan.

63. De rechtbank komt tot het besluit dat de vijfde beklaagde moet worden vrijgesproken. Uit het beginsel dat eenieders onschuld wordt vermoed, vloeit voort dat de minste twijfel in het voordeel van de beklaagde is.

Ten/asteleqqlnq D: loon van de werknemer niet (tiidig} betalen

64. Een werknemer heeft recht op de betaling, door de werkgever, van het hem verschuldigde loon (art. 3bis loonbeschermlngswet). Het loon wordt beschouwd als niet uitbetaald wanneer zulks is gebeurd met overtreding van de bepalingen van de artikelen 4 tot 6, 11, 2de en 3de lid, 13, 14, 16 en 17 van de loonbeschermlngswet en de besluiten genomen ter uitvoering van die bepalingen (art. 47bis loonbeschermlngswet).

Artikel 5 loonbeschermlngswet bepaalt dat het loon in giraal geld betaald moet worden. Het kan slechts van hand tot hand worden uitbetaald, voor zover deze modaliteit bepaald Is bij een In een paritair orgaan gesloten collectieve arbeidsovereenkomst, of door een impliciet akkoord of een gebruik in de sector. 1 ndien de uitbetaling van het loon van hand tot hand gebeurt, moet de werkgever hoe dan ook een kwitantie van deze uitbetaling aan de werknemer ter ondertekening voorleggen.

65. Wat het bestaan van een arbeidsrelatie betreft, en ten aanzien van wie, verwijst de rechtbank naar hetgeen hierboven onder de tenlasteleggingen A en C is uiteengezet.

Verder heeft het strafonderzoek uitgewezen dat de eerste tot en met de vierde beklaagde er in het kader van hun bedrijfsvoering elk het gebruik op nahielden de lonen van de werknemers uitsluitend, of minstens hoofdzakelijk, van hand tot hand in contant geld te betalen. De beklaagden kunnen zich niet beroepen op een wettelijke uitzondering, die hen zou hebben toegelaten het loon op die manier uit te betalen. Van de betalingen die zij van hand tot hand deden, maakten zij trouwens ook nooit een kwitantie op, die zij bijgevolg ook niet konden laten ondertekenen door de betrokken werknemer, zoals de wet dat vereist.

66. De rechtbank komt tot het besluit dat ten aanzien van de eerste en de derde beklaagde de feiten vermeld onder de tenlastelegging D.1 tot D.80, met uitzondering van de nrs. 30, 32, 33 en 37, en dus ten aanzien van 76 werknemers zijn bewezen. Voor D.30, D.32, D.33 en D.37 dringt de vrijspraak zich op.

Ten aanzien van de tweede beklaagde zijn de feiten vermeld onder de tenlastelegging D.1 tot D.80 slechts bewezen met betrekking tot 12 werknemers, zijnde de nrs. 5, 14, 23, 27, 29, 34, 35, 36, 77, 78, 79 en 80. Voorde overige personen vervat onder die tenlastelegging dringt de vrijspraak zich op.

Ten aanzien van de vierde beklaagde zijn de feiten verrneld onder de tenlastelegging D.81 tot D.115 bewezen, met uitzondering van nr. 100, en dus ten aanzien van 34 werknemers. Voor D.100 dringt de vrijspraak zich op.

Tenlastelegging E: Mensenhandel door economische uitbuiting met verzwarende omstandigheden

67. Eris volgens *artikel433quinquies* Strafwetboek onder andere sprake van mensenhandel wanneer een persoon zîch schuldig maakt aan de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met ais doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid. Het misdrijf veronderstelt dus een concrete handeling (werving, vervoer, overbrenging, etc.) met een concrete bedoe!ing, die onder meer kan bestaan in het (willen) uitbuiten van arbeidskrachten. Het misdrijf mensenhandel is om die reden een misdrijf dat zich kenmerkt door een bijzonder opzet.

De rechtbank onderstreept dat er sprake kan zijn van het rnisdrijf mensenhandel wanneer is aangetoond dat in hoofde *van* de dader de bedoeling bestond om personen economisch uit te buiten, ook al is het door omstandigheden niet reëel en effectîef gekomen tot een situatie van uitbuiting *(Pari. St.* Kamer 2004-2005, nr. 1560/1, 20; Cass. 5 juni 2018, *NC* 2019, 541). Omgekeerd is het zo dat het misdrijf niet is voltrokken !outer en alleen omdat er sprake is van het verrichten *van* arbeid in mensonwaardige omstandigheden. Het moet wel degelijk vaststaan dat in hoofde van de dader de bedoeling bestond om de betrokken personen in die omstandigheden aan het werk te zetten. Dit bijzonder opzet kan wel worden afgeleid uit de materiële feiten, zoals ze zich voordoen of hebben voorgedaan *(Pari. St.* Kamer 2004-2005, nr. 1560/1, 20. Zie ook Cass. 8 oktober 2014, *Arr.Cass.* 2014, 2103}.

Dwang is geen constitutief bestanddeel van het misdrijf, doch slechts een verzwarende omstandigheid {cf. Rb. West-Vlaanderen (afd. Kortrijk} 23 oktober 2017, *RABG* 2019, 244). Toestemming met de voorgenomen of daadwerkelîjke uitbuiting is zonder invloed op het bestaan van het misdrijf (art. *433quinquies,* §1, 2de lid Sw.)

68. Bij de invoering van artikel *433quinquies* Strafwetboek benadrukte de wetgever dat het louter feit dat een tewerkstelling niet in overeenstemming is met de (toepasselijke) sociale wetgeving op zich niet gelijkstaat met het verrichten van arbeid in strijd met de menselijke waardigheid. Zwart-werk, of zelfs de illegale tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan, vereenzelvigt zich dus niet zomaar met economische uitbuiting via arbeid *(Pari. St.* 2004-2005, nr. 1560/1, 19).

Volgens de wetgever kunnen de volgende elementen wijzen op mensonwaardige omstandigheden:

- Een loon dat kennelijk niet in verhouding staat tot het zeer grote aantal verrichte arbeidsuren, eventueel zonder rustdag, of het verstrekken van niet-betaalde diensten, met als maatstaf het gemiddeld maandelijks minimuminkomen zoals bedoeld in een in de Nationale Arbeidsraad gesloten collectieve arbeidsovereenkomst;
- Een arbeidsklimaat dat kennelijk niet in overeenstemming is met de normen opgelegd in de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Dat artikel *433quinquies* Strafwetboek handelingen bestraft die bedoeld zijn om één of meerdere personen arbeid te laten verrichten in strijd met de menselijke waardigheid, kan volgens deze rechtbank in de Belgische rechtsorde niet los gezien worden van artikel 23 van de Grondwet dat bepaalt dat iedereen het recht heeft om een menswaardig leven te leiden, hetgeen inzonderheid ook de volgende rechten omvat:

- het recht op billijke arbeidsvoorwaarden en op een billijke beloning;
- het recht op informatie, overleg en collectief onderhandelen;
- het recht op sociale zekerheid;
- het recht op bescherming van de gezondheid.

Artikel 23 Gw. verankert met andere woorden het beginsel dat arbeid waardig moet zijn. Arbeid is waardig wanneer deze kan worden verricht in omstandigheden van vrijheid, billijkheid en veiligheid (cf. Rapport van de directeur-generaal van de IAO, *Decent work,* Internationale Arbeidsconferentie, Geneve, 87ste sessie {1999)).

69. De rechtbank verwijst naar de feitelijke vaststellingen die zijn gedaan tijdens het strafonderzoek, zoals ze hierboven onder hoofdstuk 111 door de rechtbank werden beschreven, in het bijzonder ook de vaststellingen met betrekking tot de woon- en leefomstandigheden in de woningen te Vichte, (...) en te Deerlijk, (...), alsook naar de verklaringen van de werknemers die worden vermeld onder tenlastelegging E.1-16 en die tijdens het strafonderzoek werden verhoord. Hieruit blijkt dat de eerste, de tweede en de derde beklaagde zich hebben schuldig gemaakt aan mensenhandel door economische uitbuiting met de verzwarende omstandigheid dat zij het gezag uitoefenden over deze personen en ook met de omstandigheid dat zij er een gewoonte van hadden gemaakt.

Zij gaven deze personen huisvesting en wierven hen aan met de bedoeling arbeid onder gezag te verrichten. Dat het voor sommige van deze personen niet is aangetoond dat zij at effectief hadden gewerkt, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de beklaagden het oogmerk hadden al deze personen arbeid te laten verrichten in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, hetzij in de hoedanigheid van zelfstandige helper, hetzij in de hoedanigheid van vennoot van de tweede beklaagde, hetzij zonder enig statuut. Dat dit hun bijzonder opzet was, blijkt op de manier waarop de beklaagden in de maanden voorafgaand aan de huiszoekingen van 8 oktober 2021 personen aan het werk hadden gezet. Ze lieten deze personen zwaar, vuil en gevaarlijk werk verrichten in een schijnstatuut en dus met totale miskenning van hun rechten als werknemer. Deze personen werden slechts 10 EUR per uur betaald, zonder dat op gebied van sociale bijdragen of belastingen nog maar iets correct werd geregeld en betaald. De personen die aan het werk werden gezet, werden onwetend

gehouden of werden misleid. Er werd misbruik gemaakt van het feit dat zij Nederlandse taal niet begrepen en dat deze personen op administratief vlak dus volledig afhankelijk waren van de beklaagden. De eerste en de derde beklaagde namen die omstandigheden te baat om allerhande zaken op een onwettige manier te regelen, of minstens in het nadeel vandeze personen. Dat de feiten werden gepleegd over een langere periode met betrekking tot verschillende personen, wijst op het bestaan van een gewoonte.

De eerste en de derde beklaagde betwisten dat ook niet langer. De verklaringen die zij tijdens het strafonderzoek aflegden, en die erop neerkwamen dat zij de feiten ontkenden of minimaliseerden, of hun bedoelingen anders voorstelden, waren in het licht van de andere elementen van het dossier zeker niet geloofwaardig.

Met betrekking tot de eerste, de tweede en de derde beklaagde zijn de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen E.1-16 bewezen.

70. Ook de vierde beklaagde maakte zich op eenzelfde manier, maar met betrekking tot andere personen, schuldig aan mensenhandel door economische uitbuiting met de verzwarende omstandigheid dat hij het gezag uitoefende over deze personen en ook met de omstandigheid dat hij er een gewoonte van had gemaakt.

De rechtbank verwijst ter zake naar de feitelijke vaststellingen die zijn gedaan tijdens het strafonderzoek, zoals ze hierboven in hoofdstuk III werden beschreven, in het bijzonder ook de vaststellingen met betrekking tot de woon- en leefomstandigheden in de woning te Vichte, (...), alsook naar de verklaringen van de werknemer die worden vermeld onder tenlastelegging E,17-26 en die tijdens het strafonderzoek werden verhoord,

De vierde beklaagde betwist de feiten ook niet langer. De verklaringen die hij tijdens het strafonderzoek aflegde, en die erop neerkwamen dat hij de feiten ontkende of minimaliseerde, of zijn bedoelingen anders voorstelde, was in het licht van de andere elementen van het dossier zeker niet geloofwaardig.

Met betrekking tot de vierde beklaagde zijn de feiten vermeld onder de tenlasteleggingen E.17-26 bewezen.

Straftoemeting

Algemeen

71. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden, zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, als de begeleidende omstandigheden en persoonlijkheid van de beklaagden, zoals die onder meer blijkt uit hun strafrechtelijk verleden.

72. De eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagden maakte zich schuldig aan sociaalrechtelijke misdrijven.

Deze misdrijven houden verband houden met de wijze waarop de eerste, de derde en de vierde beklaagde op sociaal-juridisch gebied ondernemingen leidden en beheerden, met name met totale miskenning van de sociale wetgeving ten aanzien van de werknemers die zij in dienst hadden.

Wat de tweede beklaagde betreft, die een rechtspersoon is, hielden deze misdrijven intrinsiek verband met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, en blijken de misdrijven ten aanzien van welbepaalde personen ook effectief voor zijn rekening te zijn gepleegd. De organen van tweede beklaagde voerden een beleid waarbij het plegen van deze misdrijven niet werd geschuwd, en waarbij binnen de organisatie van tweede beklaagde geen enkel tegenwicht bestond, of geen enkele maatregel werd genomen om dit te vermijden, te voorkomen of te remediëren.

73. De eerste tot en met de vîerde beklaagde pleegden misdrijven die objectief gezîen ernstig zijn:

Het tijdig en stipt melden van een indîensttreding van een werknemer is een absolute vereiste om de handhaving van de sociale wetgeving mogelijk te maken. Het is de meest essentiële verplîchting ter bestrijding van zwartwerk en sociale fraude en waarborgt ook dat de werknemers de sociale rechten kunnen genieten waarvan zij titularis zijn.

Het (correct) betalen van sociale bijdragen is voor elke werkgever een elementaire verplichting. De sociale bijdragen dienen ter financiering van het socialezekerheidsstelsel van de werknemers. Enkel indien werkgevers zich op een eerlijke en solidaire manier kwijten van deze verplichtîng kan de leefbaarheid en de houdbaarheid van dit socialezekerheidsstelsel op langere termijn worden gegarandeerd. De werkgever die zich aan deze betalingen onttrekt ondermijnt niet alleen dit stelsel, maar verschaft zichzelf ook een oneerlijk concurrentievoordeel ten opzichte van andere ondernemingen.

De regels inzake de betaling van het loon, die onder andere een verbod inhouden om loon contant uit te betalen zonder enige kwitantie daarvan, beogen de werknemers te beschermen. Voor een werknemer is het loon immers vaak zijn enige bran van inkomen, waarover hij ten volle moet kunnen beschikken om in zijn eigen levensonderhoud en dat van zijn gezin te kunnen voorzien.

Ten aanzien van de eerste, de derde en de vierde beklaagde blijkt de ernst van de feiten ook uit de vanzelfsprekendheid waarmee zij er niet voor terugdeinsden schijnconstructies op te zetten om hun werkgeverschap te verhu!len en het sociaal stelsel dus te ondermijnen, met name door al het nodige te doen om voor te houden dat hun werknemers zelfstandigen waren, maar tegelijkertijd ook onmiddellijk de gelegenheid te baat te nemen am voordeel te halen uit het sociaal stelsel door uitkeringen overbruggingsrecht aan te vragen en ten onrechte te doen uitkeren (tenlastelegging B). Zîj deden dit in een periode en op een ogenblik dat van de gehele maatschappij en van de gehele burgerbevolking ingevolge de COV!D19-crisis bijzondere inspanningen werden gevraagd. Er werden tal van sanitaire en financiële maatregelen getroffen, die enkel maar konden slagen door plichtsbewust te zijn en burgerzin te tonen. De beklaagden maakten met hun gedragingen duidelijk niet die ingesteldheid te hebben. Zij lieten het eigenbelang primeren, zelfs in tijden van hoogste crisis.

Ten slotte blijkt ten aanzien van de eerste, de tweede, de derde en de vierde beklaagde de ernst van de feiten ook uit de wijze waarop zij, of wat de tweede beklaagde betreft haar lasthebbers, omgingen met de personen die zij aanwierven en huisvestten om voor hen te werken. Hun praktijken waren erop gericht de arbeidskracht van deze personen te laten renderen, zonder enige aandacht voor de waardigheid van de arbeîdsomstandigheden. De beklaagden veronachtzaamden doelbewust de basiswaarden die gelden in onze samenlevîng bij het laten en doen verrichten van arbeid door een andere persoon.

<u>In het bijzonder wat de eerste beklaagde betreft</u>

74. Alle feiten die hij pleegde, gaan uît van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor aile feiten samen in e!k geval a!leen de zwaarste straf wordt uitgesproken, wat in deze zaak de straf voor het misdrijf onder tenlaste!egging E betreft.

De beklaagde voert echter aan dater ook samenloop is van deze feiten met deze waarvoor hij werd bestraft bij arrest van het hof van beroep van Gent van 1 juni 2023.

Wanneer de feitenrechter vaststelt dat misdrijven die reeds het voorwerp waren van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en andere feiten die bij hem aanhangig zijn en die, in de veronderstelling dat zij bewezen zouden zijn, aan die beslissing voorafgaan en samen met de eerste misdrîjven de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een ze!fde misdadig opzet, houdt hij bij de straftoemeting rekening met de reeds uitgesproken straffen. Indien deze hem voor een juiste bestraffing van al de misdrijven voldoende lijken, spreekt hij zich uit over de schuldvraag en verwijst hij in zijn beslissing naar de reeds uitgesproken straffen. Het geheel van de straffen uitgesproken met toepassing van dit artikel mag het maximum van de zwaarste straf niet te boven gaan (art. 65, 2de lid Sw.)

De voorwaarden voor de toepassing van artikel 65, 2de lid Strafwetboek zijn de volgende:

> er is voor de rechter een col!ectief misdrijf aanhangig gemaakt,
> de beklaagde heeft een gerechtelijke voorgeschiedenis,
> de strafbare feiten die het te berechten misdrijf uitmaken dateren alle van v66r die antecedenten,
> tussen de reeds berechte feiten en de actuele feiten waarover nog geoordeeld moet worden, is er een eenheid van opzet.
> (Cass. 15 september 2021, *Rev.dr.pén.* 2022, 137).

Verschillende aan een beklaagde ten laste gelegde misdrijven komen uit eenzelfde opzet voort wanneer zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlîjking en in die zin door één feit, te weten een complexe gedraging, zijn opgeleverd en het in de wet bedoelde opzet kan omschreven worden ais eenheid van drijfveer, waarbij elk van de door de dader gestelde handelingen een welomschreven plaats inneemt in het systeem dat hij heeft bedacht om zijn doel te bereiken (Cass. 5 januari 2021, *RW* 2021-22, 166; Cass. 31 januari 2023, *T.Strafr.* 2023, 110)

75. De rechtbank wijst erop dat de eerste beklaagde bij arrest van 1 juni 2023 definitief werd ver-oordeeld voor het niet (tijdig) in dienst melden van werknemers via dimona en voor mensenhandel door economische uitbuiting met onder andere ais verzwarende omstandigheid dat hiervan een gewoonte werd gemaakt. De feiten waarvoor hij werd berecht hebben betrekking op de periode 25 juni 2015 tot 7 januari 2017.

De rechtbank is van oordeel dat de sociaalrechtelijke inbreuken die de eerste beklaagde in de periode van 1 maart 2020 tot en met 7 november 2022 pleegde, alsook de feiten van mensenhandel waarvan hij zich in diezelfde periode schuldig maakte, werden ingegeven door dezelfde drijfveer. Alle feiten kaderen in een door hem, samen met anderen bedacht systeem om Roemeense arbeidskrachten te ronselen, ze met totale miskenning van de sociale wetgeving zonder statuut of onder het mom van 'zelfstandige' onder zijn gezag te laten werken, hierbij misbruik makend van hun onwetendheid of goedgelovigheid op administratief vlak, en ze lopende die tewerkstelling te huisvesten in panden die door de eerste beklaagde en/of zijn medestanders werden gezocht en gehuurd, zonder zich op enigerlei wijze te bekommeren om de woon- en leefomstandigheden van de werknemers.

Dat het strafvervolging ingevolge de feiten gepleegd in de periode van 25 juni 2015 tot 7 januari 2017 geen indruk maakte op de eerste beklaagde, en hij zijn crimineel gedrag heeft voortgezet en ze!fs ruimer is gaan stellen, doet geen afbreuk aan de vaststelling van eenheid van opzet, wel integendeel.

76. De eerste beklaagde werd door het hof van beroep bestraft met een werkstraf van 120 uren (vervangende gevangenisstraf van 12 maanden) en een geldboete van 1.000 EUR x 5 werknemers x opdedemen {8}, waarvan 3/4de met uitstel.

Er werd bij die veroordeling al rekening gehouden met zijn strafverleden. De rechtbank onderstreept niettemin dat de eerste beklaagde op 28 juni 2017 in Roemenië werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 5 jaar voor opzettelijke doodslag.

De rechtbank houdt ingevolge artikel 65, 2de lid Sw. rekening met de straf uitgesproken door het hof van beroep, maar is van oordeel dat deze bestraffing onvoldoende is, aangezien is gebleken dat een groter aantal werknemers slachtoffer is geworden van de feiten gepleegd door de eerste beklaagde.

Er moet echter rekening worden gehouden met artikel 7 Strafwetboek op grond waarvan een combinatie werkstraf en gevangenisstraf voor eenzelfde feit niet toegelaten is. Bijgevolg, wanneer er reeds een werkstraf werd uitgesproken voor een geheel van feiten die door eenheid van opzet verbonden zijn, kan de rechter niet bijkomend een hoofdgevangenisstraf opleggen, ook niet op grond van artikel 65, 2de lid Strafwetboek (Cass. 12 oktober 2010, *Arr.Cass.* 2010, 2453. Zie en vgl. ook met Cass. 7 november 2017, *T.Strafr.* 2018, 237).

Artikel 65 Strafwetboek is wel niet toepasselijk op de bijzondere verbeurdverklaring. Zelfs bij aanneming van eenheid van opzet worden de straffen van bijzondere verbeurdverklaring samen opgelegd (art. 64 Sw.; Cass. 25 oktober 2006, *Arr.Cass.* 2006, 2119).

77. De rechtbank acht het passend de eerste beklaagde de hierna bepaalde bijkomende werkstraf en geldboete op te leggen. Hij komt met betrekking tot de geldboete omwille van een veroordeling op 28 juni 2017 in Roemenië niet In aanmerking voor de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging (art. 8, §1, 2de lid Probatiewet).

78. Het komt ook gepast voor de vermogensvoordelen verkregen uit de voornoemde misdrijven verbeurd te verklaren. Misdaad mag immers niet lonen.

79.1. Het openbaar ministerie vordert de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 44.720,26 EUR, equivalent aan een deel van de uitkeringen overbruggingsrecht die ten onrechte werden ontvangen voor verschillende personen en op verschillende bankrekeningen.

De rechtbank merkt echter op dat bij deze berekening werd rekening gehouden met uitkeringen uitbetaald aan N.L., S.I. en I.A., waarvoor vrijspraak werd verleend om de uitkeringen van deze personen duidelijk werden bekomen via tussenkomst van de vierde beklaagde, en niet de eerste beklaagde. Met die bedragen kan ten aanzien van de eerste beklaagde dus in elk geval geen rekening worden gehouden.

De rechtbank merkt voorts op dat het strafonderzoek er wel op wijst dat de eerste beklaagde mededader was aan het ten onrechte doen bekomen van uitkeringen, maar dat dit onderzoek niet met de vereiste graad van zekerheid toelaat te besluiten dat het vermogensvoordeel hiervan effectief heeft genoten. Hieromtrent werd onvoldoende onderzoek gedaan. Het kan derhalve niet worden uitgesloten dat het vermogensvoordeel geheel of ten dele bij een andere mededader is terechtgekomen.

De rechtbank willigt de vordering wat dit bedrag betreft dus niet in.

79.2. Het openbaar ministerie vordert ook de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 271.964,72 EUR equivalent aan de ontdoken sociale bijdragen die (de vennootschappen van) de eerste beklaagde als werkgever aan de RSZ moest(en) betalen. Dit bedrag steunt op de berekening vervat in het verslag van de sociaal inspecteur van de RSZ van 10 mei 2023.

De rechtbank stelt vast dat deze berekening oordeelkundig werd gemaakt, rekening houdende de omzet bij diverse opdrachtgevers, die aan eerste of de tweede beklaagde een vast bedrag per uur per werknemer betaalden en ook rekening houdende met het toepasselijke minimumloon.

Evenwel, de voordeelsberekening heeft ook betrekking op de periode februari 2019 tot en met februari 2020, terwijl de eerste beklaagde wordt vervolgd voor feiten die ten vroegste teruggaan tot 1 maart 2020. Het berekende vermogensvoordeel moet bijgevolg verminderd worden tot 438.851,94 EUR (543.929,44 - 105.077,50), waarvan de helft, of 219.425,97 EUR, aan de eerste beklaagde kan worden toegerekend.

De vrijspraak voor de ten!asteleggingen A.30, A.32, A.33, A.37, C.30, C.32, C.33, C.37 is zonder invloed op die berekening. Deze vrijspraken vloeien imrners voort uit de vaststelling dat deze personen geen arbeidsprestaties leverden, terwijl de berekening uitgaat van effectief gepresteerde uren aangerekend aan opdrachtgevers, los van de identiteit van de betrokken werknemers.

Teneinde overbestraffing te vermijden, ook rekening houdende met de actuele financiële draagkracht van de eerste beklaagde, matigt de rechtbank het bedrag van de bijzondere verbeurdverklaring tot 100.000 EUR. De bijzondere verbeurdverklaring van het integrale illegale vermogensvoordeel uitspreken zou een onevenredige maatregel zijn (cf. GwH, nr. 12/2017, 9 februari 2017).

Aangezien het vermogensvoordeel niet in het vermogen van de beklaagde kan worden aangetroffen aangezien het om een besparing gaat, wordt de bijzondere verbeurdverklaring overeenkomstig artikel 43bis, 2de !id Sw. bij equivalent uitgesproken.

79. De hierboven vermelde bestraffing moet de beklaagde voldoende bewust maken van de ernst van de door haar gepleegde feiten en verdere herhaling in de toekomst vermijden.

In het biizonder wat de tweede beklaagde betreft

80. Alle feiten die deze rechtspersoon pleegde, gaan uit van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor alle feiten samen in elk geval alleen de zwaarste straf wordt uitgesproken, wat in deze zaak de straf voor het misdrijf onder tenlastelegging E betreft.

De tweede beklaagde heeft een blanco strafregister en heeft ondertussen door haar ontbinding formeel-juridisch opgehouden te bestaan. De tweede beklaagde is ais dusdanig niet meer actief in het economisch verkeer.

81. De rechtbank acht het passend de tweede beklaagde de hierna bepaalde geldboete op te leggen en verleent volledig uitstel van tenuitvoerlegging hiervoor.

De rechtbank neemt er akte van dat het openbaar ministerie in zijn conclusie van 11 maart 2024 afstand heeft gedaan van de vordering tot bijzondere verbeurdverklaring, zoals deze aanvankelijk wel werd ingesteld. De rechtbank kan de bijzondere verbeurdverklaring op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, of het equivalent daarvan, slechts bevelen op schriftelijke vordering van het openbaar ministerie (art. 43bis, 1ste lid Sw.). Die voorwaarde is niet langervoldaan.

In het biizonder wat de derde beklaagde betreft

82. Alte feîten die de derde beklaagde pleegde, gaan uit van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor aile feiten samen in elk geval alleen de zwaarste straf wordt uitgesproken, wat in deze zaak de straf voor het misdrijf onder tenlastelegging E betreft.

83. Deze beklaagde voert evenzeer aan dater samenloop is van deze feiten met deze waarvoor **hij** werd bestraft bij arrest van het hof van beroep van Gent van 1 juni 2023. Hij werd met dat arrest veroordeeld voor het niet (tijdig) in dienst melden van werknemers via di mana en voor mensenhandel door economische uitbuiting met onder andere ais verzwarende omstandigheid dat hiervan een gewoonte werd gemaakt.

De feiten waarvoor hij werd berecht hebben betrekking op de periode 25 juni 2015 tot 7 januari 2017. Het hot van beroep bevestigde de straf opgelegd door de correctionele rechtbank, met name een gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel en een geldboete van 1.000 EUR x 6 werknemers x opdeciemen, waarvan 3/4den met uitstel. Er werd bij die veroordeling al rekening gehouden met zijn strafverleden. Hij werd in het verleden al meermaals door politierechtbank veroordeeld voor verkeersovertredingen en ook voor het niet-na!even van het verbod op samenscholing dat gold tijdens de COVID19-crisis.

84. De rechtbank verwijst wat dit middel betreft naar hetgeen zij hierboven heeft uiteengezet onder randnummer 75.

Ook met betrekking tot de tweede beklaagde geldt echter dat hij onvoldoende werd bestraft voor het geheel van feiten waaraan hij zich schuldig maakte, en die met eenheid van opzet met e!kaar verbonden zijn.

De rechtbank acht het passend de derde beklaagde de hierna bepaalde bijkomende gevangenisstraf en geldboete op te leggen. De rechtbank verleent voor deze straffen wel gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging. Daarenboven moet overeenkomstig artikel 30 Sw. bij de uitvoering van de gevangenisstraf de ondergane hechtenis worden toegerekend op de duur van de nog lopende vrijheidsstraf.

85. Het komt ook gepast voor de vermogensvoordelen verkregen uit de voornoemde misdrijven verbeurd te verklaren. Misdaad mag immers niet lonen.

86.1. Het openbaar ministerie vordert ook ten aanzien van de derde beklaagde de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 44.720,26 EUR, equivalent aan een deel van de uitkeringen overbruggingsrecht die ten onrechte werden ontvangen voor verschillende personen en op verschillende bankrekeningen en van een bedrag van 271.964,72 EUR equivalent aan de ontdoken sociale bijdragen die de eerste beklaagde en de tweede beklaagde ais werkgever aan de RSZ moest(en) betalen.

De rechtbank verwijst naar hetgeen zij hieromtrent heeft uiteengezet onder randnummer 78 en onverkort geldt ten aanzien van de derde beklaagde.

Teneinde overbestraffing te vermijden, ook rekening houdende met de actuele financiële draagkracht van de vierde beklaagde, matigt de rechtbank het bedrag van de bijzondere verbeurdverklaring tot 100.000 EUR. De bijzondere verbeurdverklaring van het integrale illegale vermogensvoordeel uitspreken zou een onevenredîge maatregel zijn (cf. GwH, nr. 12/2017, 9 februari 2017}.

Aangezien het vermogensvoordeel niet in het vermogen van de beklaagde kan worden aangetroffen aangezien het om een besparing gaat, wordt de bijzondere verbeurdverklaring overeenkomstig artikel 43bis, 2de lid Sw. bij equivalent uitgesproken.

86. De hierboven vermelde bestraffing moet de derde beklaagde voldoende bewust maken van de ernst van de door haar gepleegde feiten en verdere herhaling in de toekomst vermijden.

In het bijzonder wat de vierde beklaagde betreft

87. Alle feiten die de vierde beklaagde pleegde, gaan uit van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor alle feiten samen alleen de zwaarste straf wordt uitgesproken, wat in deze zaak de straf voor het mis-drijf onder tenlastelegging E betreft.

De vierde beklaagde heeft geen blanco strafregister. Hij werd in ons land al veroordeeld voor een verkeersovertreding en liep ook in Duitsland strafrechtelijke veroordelingen op voor zwaarwichtigere feiten (valsheid en opzettelijke slagen en verwondingen).

De rechtbank acht het passend de vierde beklaagde de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete op te leggen. De rechtbank verleent voor beide straffen wel gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging. Daarenboven moet overeenkomstig artikel 30 Sw. de ondergane hechtenis worden toegerekend op op de duur van de nog lopende vrijheidsstraf.

88. Het komt ook gepast voor de vermogensvoordelen verkregen uit de voornoemde misdrijven verbeurd te verklaren. Misdaad mag immers niet lonen.

89.1. Het openbaar ministerie vordert de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 15.499,32 EUR, equivalent aan de uitkeringen overbruggingsrecht die ten onrechte werden ontvangen op de bankrekening van BV D..

De vierde beklaagde kon als gevolmachtigde op die rekening inderdaad vrij beschikken over deze gelden. Niettegenstaande de vierde beklaagde duidelijk meewerkte aan het misdrijf en de gelden ontving, is het echter niet aangetoond dat hij deze gelden ook definitief voor zich hield. Zoals hierboven reeds aangegeven, werd aan N.L., die ook de enige betrokken werknemer is die effectief werd verhoord, geen enkele vraag gesteld over de uitkeringen overbruggingsrecht die op zijn naam werden aangevraagd. Bijgevolg wordt ook de bewering van de vierde beklaagde niet ontkracht dat hij het geld uiteindelijk wel contant zou hebben overgemaakt aan de betrokken personen.

De rechtbank willigt de vordering wat dit bedrag betreft dan ook niet in.

89.2. Het openbaar ministerie vordert ook de bijzonder verbeurdverklaring van een bedrag van 295.618,34 EUR equivalent aan de ontdoken socialebijdragen die (de vennootschappen van) de vierde beklaagde als werkgever aan de RSZ moest betalen. Dit bedrag steunt op de berekening vervat in het verslag van de sociaal inspecteur van de RSZ van 10 mei 2023.

De rechtbank stelt vast dat deze berekening oordeelkundig werd gemaakt, re ening houdende de omzet bij diverse opdrachtgevers, die aan de vennootschappen van de vierde beklaagde een vast bedrag per uur per werknemer betaalden, rekening houdende met het toepasselijke minimumloon en ook rekening houdende met de duurtijd van de incriminatieperiode (van mei 2020 tot oktober 2022}.

De vrijspraak voor de tenlasteleggingen A.100 en C.100 is zonder invloed op die b rekening. Deze vrijspraak vloeit immers voort uit de vaststelling dat G.Ma. niet daadwerkelijk prestaties leverde, terwijl de berekening uitgaat van effectief gepresteerde uren aangerekend aan opdrachtgevers, los van de identiteit van de betrokken werknemers. Het staat dus vast dat bij de berekening geen rekening werd gehouden met prestaties die beweerdelijk door G.Ma. werden geleverd.

Teneinde overbestraffing te vermijden, ook rekening houdende met de actuele financiële draagkracht van de vierde beklaagde, matigt de rechtbank het bedrag van de bijzondere verbeurdverklaring tot 80.000 EU R. De bijzondere verbeurdverklaring van het integrale illegale vermogensvoordeel uitspreken zou een onevenredige maatregel zijn (cf. GwH, nr. 12/2017, 9 februari 2017).

Aangezien dit vermogensvoordeel niet in het vermogen van de beklaagde kan worden aangetroffen aangezien het om een besparing gaat, wordt de bijzondere verbeurdverklaring overeenkomstig artikel 43bis, 2de lid Sw. bij equivalent uitgesproken.

89. De hierboven vermelde bestraffing moet de beklaagde voldoende bewust maken van de ernst van de door haar gepleegde feiten en verdere herhaling in de toekomst vermijden.

Vordering tot sluiting van de onderneming

90. Zonder rekening te houden met de hoedanigheid van natuurlijke persoon of rechtspersoon van de uitbater, eigenaar, huurder of zaakvoerder, kan de rechtbank de tijdelijke of definitieve, gedeeltelijke of volledige sluiting bevelen van de onderneming waar de misdrijven bedoeld in de artikelen 433quinquies tot 433octies gepleegd zijn, in overeenstemming met de nadere regels bepaald in de artikelen 417/57 en 433quater/5 Strafwetboek (art. 433novies, §4 Sw.)

Het openbaar ministerie vordert de sluiting van de ondernemingen van de eerste beklaagde, van de tweede beklaagde, van de derde beklaagde en van de vierde beklaagde.

De rechtbank merkt op dat het verbod slaat op een welbepaalde onderneming en dat er in deze zaak sprake is van drie ondernemingen:

- de onderneming van de eerste beklaagde als ondernemer-natuurlijk persoon die een in-schrijving heeft in de KBO;
- de onderneming van de tweede beklaagde, die als rechtspersoon een afzonderlijke inschrijving heeft in de KBO;
- de onderneming van BV A., zesde gedaagde, die als rechtspersoon een inschrijving heeft in de KBO, en die wordt geleid door de vierde beklaagde.

91. De rechtbank stelt vast dat de eerste beklaagde, die in de KBO als ondernemer-natuurlijke persoon werd ingeschreven onder het nummer(...), failliet werd verklaard. Het faillissement werd afgesloten op 3 oktober 2023. Zoals hierboven reeds werd aangegeven werd ook de tweede beklaagde, die in de KBO als onderneming werd ingeschreven onder het nummer (...), op 17 oktober 2023 ontbonden met onmiddellijke sluiting van de vereffening. In die omstandigheden acht de rechtbank het niet noodzakelijk en niet meer opportuun de sluiting van deze ondernemingen te bevelen.

De rechtbank gaat ook niet in op het verzoek tot sluiting van de onderneming van BV A., de vennootschap van de vierde beklaagde. Uit de verslaggeving van de justitieassistent die de vrijheid onder voorwaarden van de vierde beklaagde opvolgt, blijkt dat de vierde beklaagde voldoende tot het inzicht is gekomen dat de mensonwaardige en frauduleuze praktijken die hij ontplooide met die vennootschap niet voor herhaling en voortzetting vatbaar zijn. De rechtbank is van oordeel dat de bestraffing die aan de vierde beklaagde is opgelegd in de vorm van een gevangenisstraf, een geldboete en een (gematigde) bijzondere verbeurdverklaring van de illegale vermogensvoordelen een voldoende ontradend effect zal hebben.

91bis. Gelet op de rol die de onderscheiden beklaagden hebben gespeeld, en meer bepaald ook het feit dat de verschillende onderzoeksdaden zich toespitsten op alle beklaagden, komt het gepast voor hen te ontslaan van de solidariteit en elk van hen te veroordelen tot eenzelfde aandeel in de kosten (art. 50 lid 1 en 3 Strafwetboek).

8EOORDEUNG OP BURGERLIJK GEBIED

Burgerlijke aansprakelijkheid van de zesde gedaagde voor de geldboeten opgelegd aan de vierde beklaagde

92. Het openbaar ministerie daagde de zesde om als werkgever burgerlijk aansprakelijk voor zijn lasthebber, de vierde beklaagde, op grond van artikel 104 Sociaal Strafwetboek, hoofdelijk te worden veroordeeld tot betaling van de boeten en kosten waartoe de vierde beklaagde wordt veroordeeld.

De rechtbank merkt op dat de vierde beklaagde, ingevolge de toepassing van artikel 65, lste en 2de lid Sw. een straf, inclusief een geldboete, kreeg opgelegd op grand *van* het misdrijf mensenhandel, en niet op grand van een sociaalrechtelijke inbreuk.

In die omstandigheden vindt artikel 104 Sociaal Strafwetboek geen toepassing (zie en vgl. GwH, nr. 70/2000, ihbz overwegingen B.7 en B.8).
Bij het misdrijf mensenhandel is niet voorzien dat de werkgever van de dader, die lasthebber of aangestelde is van die werkgever, hoofdelijk aansprakelijk zou kunnen worden gehouden *voor* de betaling van de geldboeten en kosten waartoe de dader wordt veroordeeld.

Vorderingen van de burgerlijke partijen

93. De burgerlijke rechtsvordering kan tezelfdertijd en voor dezelfde rechters vervolgd worden ais de strafvordering (art. 4 VT Sv.) De burgerlijke rechtsvordering bedoeld in dit artikel is de vordering die strekt tot herstel van de schade die het misdrijf heeft veroorzaakt. De strafrechter oordeelt niet over rechtsvorderingen die kunnen voortvloeien uit strafbare feiten, maar die geen herstel beogen van de daarbij veroorzaakte schade. (Cass. 2 maart 2016, RW2018-2019, 22).

De strafrechter kan een burgerlijke rechtsvordering tot herstel van schade dan ook maar gegrond verklaren ais hij vaststelt dat de schade voortvloeit uit een ais misdrijf gekwalificeerd feit waarvoor de beklaagde is vervolgd en dat de strafrechter bewezen heeft verklaard (Cass. 18 mei 2021, *RW* 2021-2022, 780).

Dat oorzakelijk verband tussen de schade en de fout {de strafbare feiten) is aangetoond wanneer uit de feiten b!ijkt dat de schade, zoals die zich in concreto heeft voorgedaan, zonder de fout niet, of niet op dezelfde wijze of in dezelfde omvang, zou zijn voorgekomen. Eike fout die heeft bijgedragen aan de schade zoals ze zich in concreto heeft voorgedaan, is bijgevolg een oorzaak van de schade. De schade moet zeker en vaststaand zijn op het moment van het instellen van de vordering.

Burger/iike rechtsvordedng van MYRIA

94. MYRIA stelt zich burgerlijke partij voor de schade die zij heeft geleden ten gevolge van tenlas-telegging E. Zij zegt in haar doelstellingen te zijn geschonden. Ze zegt ook dat ze de tijd en middelen voor de opvolging van dit dossier in andere omstandigheden aan preventie en andere opdrachten had kunnen besteden. De omvang van haar schade begroot zij naar billijkheid. Concreet vordert zij:

> De eerste, tweede en derde beklaagde solidair, minstens in solidum, te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding van 2.500,00 EUR, meer de vergoedende interest vanaf de gemiddelde datum vanaf 15 december 2021en meer de gerechtelijke interest op de hoofdsom en de vergoedende interest vanaf het vonnis;
> De vierde en zesde beklaagde solidair, minstens in solidum, te veroordelen tot het beta!en van een schadevergoeding van 2.500,00 EUR meer de vergoedende interest vanaf de gemlddelde datum van 10 juli 2021 en meer de gerechtelijke interest op de hoofdsom en vergoedende interest vanaf het vonnis.

Zij vordert ook voor recht te zeggen dat de verbeurd verklaarde geldsommen aan haar zouden worden toegewezen ten belope van de aan haar toegekende schadevergoedingen.

95. De rechtbank merkt op dat de tweede beklaagde op 17 oktober 2023 haar rechtspersoonlijkheid verloor ingevolge de gerechtelijke ontbinding en onmiddellijke sluiting van de vereffening door de ondernemingsrechtbank Gent (afdeling Kortrijk).

Na het afsluiten van de vereffening leidt de vereffende vennootschap enkel nog een passief bestaan en heeft zij enkel nog een passieve rechtspersoonlijkheid om door de schuldeisers van de vennootschap aangesproken te worden in de persoon van de vereffenaar {Gent 8 februari 2013, *TRV* 2014, 169. Zie ook Cass. 17 april 2008, *Arr. Cass.* 2008, 948, met betrekking tot het passieve voortbestaan van de vereffende vennootschap).

De rechtbank stelt vast dat de vordering van MYRIA is gerîcht tegen de vereffende vennootschap en niet tegen de vereffenaar {of de persoon die ais vereffenaar moet worden beschouwd} *qualitate qua.* De vordering tegen de tweede beklaagde is bijgevolg niet ontvankelijk.

De rechtbank stelt ook vast dat de vordering van MYRIA is gericht tegen de zesde gedaagde, die niet terechtstond voor tenlastelegging E, maar enkel werd gedaagd ais burgerlijke aansprakelijke voor de geldboeten en kosten waartoe de vierde beklaagde zou worden veraordeeld op grond van een sociaalrechtelijk misdrijf, en niet op grand van mensenhandel. Ook de vordering tegen de zesde gedaagde is niet ontvankelijk.

De burgerlijke rechtsvorderingen gericht tegen enerzijds de eerste en derde beklaagde en anderzijds de vierde beklaagde zijn wel ontvankelijk.

96. MYRIA heeft, binnen de grenzen van de federale bevoegdheden, tot opdracht te waken over het respect van de grondrechten van de vreemdelîngen en de overheid te informeren over de aard en de graotte van de migratiestromen. Zij voert haar opdrachten uît in een geest van dialoog en overleg met alle overheidsactoren en private actoren die betrakken zijn bij het opvang-en integratiebe!eid van de immigranten. Ze heeft, binnen de grenzen van de federale bevoegdheden, eveneens de opdracht de bestrijding van de rnensenhandel en de mensensmokkel te stimuleren (artikel 2 van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van een federaal Centrum voor de analyse van de migratiestramen, de bescherming van de grandrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel}.

Binnen deze opdracht is MYRIA bevoegd am in rechte op te treden in rechtsgeschillen over de toepassing van onder andere de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de rnensensmokkel {artikel 3 5° van de wet van 15 februari 1993).

Het bestaan van een wettelijke verplichting verhindert op zich niet dat vergoeding van schade op grand van artikel 1382 oud BW mogelijk is. Wanneer echter uit de wettekst of de geest van de wet blijkt dat de betrokken prestaties of uitgaven definitief ten laste val!en van diegene op wie deze verplichting rust, dan kan voor die prestaties of uitgaven geen schadevergoeding worden gevraagd. {Cass. 14 juni 2024, AR P.24.0239.F)

Noch uit de tekst van de wet van 15 februari 1993 en de uitvoeringsbesluiten, noch uit de voorbereidende werkzaamheden blijkt dat MYRIA de kosten voor de uitoefening van haar wettelijke opdrachten definitief zelf moet dragen. Eris weliswaar geen wettelîjk terugvorderingsrecht voorzien, maar dat verhindert niet dat vergoeding van de bewezen schade mogelijk is op grand van artikel 1382 oud BW.

97. Om recht te hebben op een schadevergoeding, dient men het bestaan en de omvang van de geleden schade te bewijzen. MYRIA legt geen stukken voor waaruit haar materiële schade blîjkt of die minstens aannemelijk maken dat zij materiële schade heeft geleden. Uit het strafdossier blijkt ook niet dat zîj concrete bijstand heeft verleend aan bepaalde slachtoffers. Bij gebrek aan bewezen materiële schade, kan daarvoor ook geen vergoeding worden toegekend.

Door de feiten van mensenhandel te plegen, hebben de eerste, derde en vierde beklaagden de wettelijke doelstellingen van MYRIA wel manifest geschonden. Deze morele schade moet worden vergoed. Een begroting hiervan naar redelijkheid en billijkheid dringt zich op. Een totale schadevergoeding van 2.500,00 EUR komt de rechtbank gepast voor rekening houdende met de ernst

van de feiten.

98. Alle wegens eenzelfde misdrijf veroordeelde personen zijn hoofdelijk gehouden tot teruggave en schadevergoeding (art. 50, 1ste lid Sw.). De verbintenis tot de schuld is hoofdelîjk ongeacht de graad van deelname van elk van de daders aan het gemeenschappelijke misdrijf, De strafrechter is niet be-voegd om de bijdrage van de medeverantwoordelijken te bepalen in functie van de omvang van hun respectieve fout en van de !eer of minder grote invloed ervan op de totstandkoming van de schade.
{Cass. 17 maart 2021, *Dr. Pén. Entr.* 2021, 137) Wanneer de schade het gevolg is van verschillende inbreuken, kan de rechter de onrechtmatige daad ais uniek beschouwen en alle beklaagden die eraan hebben deelgenomen hoofdelijk veroordelen in toepassing van artîkel 1382 BW, tot volledige vergoeding van de veroorzaakte schade (Cass. 14 oktober 2020, JT2021, 73},

De eerste en derde beklaagde enerzijds en de vierde beklaagde anderzijds worden allen veroordeeld voor eenzelfde misdrijf, weliswaar met betrekking tot andere slachtoffers. Het gaat om een unieke onrechtmatige daad, waarbij de fouten van de eerste, de tweede en de derde beklaagde aanleiding hebben gegeven tot één en dezelfde schade, Zij zijn dan ook in solidum gehouden om deze te vergoeden.

Op de toegekende schadevergoeding is er vergoedende interest verschuldigd, dit vanaf de gemiddelde datum van 15 december 2021 tot de datum van volledige betaling.

99. Ingeval de verbeurdverklaarde zaken aan de burgerlijke partij toebehoren, zullen zij aan haar worden teruggegeven. Dat gebeurt ook ais de rechter de verbeurdverklaring heeft uitgesproken omwille van het feit dat zij goederen en waarden vormen die door de veroordeelde in de plaats gesteld zijn van de zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij of omdat zij het equivalent vormen van zulke zaken (artike! 43bis lid 3 SW}. Verbeurdverklaarde zaken die niet aan de burgerlijke partij toebehoren, kunnen haar echter nîet worden toegewezen (Cass, 18 april 2006, *Arr. Cass.* 2006, 877).

De beslissing tot verbeurdverklaring bij equivalent, bedoeld in artikel 43bis, 2de lid Sw. heeft geen betrekking op in beslag genomen ge!dsommen en evenmin heeft deze verbeurdverklaring betrekking op zaken die toebehoren aan de burgerlijke partij, noch op waarden die in de plaats zijn gesteld van goederen die haar toebehoren.

De rechtbank wijst dan ook het verzoek af om (een gedeelte van} de verbeurdverklaarde geldsommen toe te wijzen aan MYRIA.

Burger/ijke rechtsvordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid

100. De RSZ stelt zich burgerlijke partij omdat zij zegt schade te hebben geleden doordat er geen sociale bijdragen werden betaald door de beklaagden. Zij steunt haar burgerlijke vordering op tenlas-telegging C en de vermogensvoordeelsberekening die haar sociaal inspecteur in opdracht van de ar-beidsauditeur maakte (zie verslag van 10 mei 2023}. Concreet vordert zij:

> De eerste, tweede, derde en vijfde beklaagde hoofdelijk te veroordelen tot de achterstallige sociale zekerheidsbijdragen van 543.929,44 EUR en deze te vermeerderen met de bijdrage-opslagen, forfaitaire vergoedingen en interesten aan de interestvoet in sociale zaken (7%) vanaf de vervaldatum tot de datum van betaling, begroot op 1,00 EUR provisioneel.
>
> De vierde, vijfde en zesde beklaagde hoofdelijk te veroordelen tot de achterstallige sociale zekerheidsbijdragen van 295.618,34 EUR en deze te vermeerderen met de bijdrage-opslagen, forfaitaire vergoedingen en interesten aan de interestvoet in sociale zaken (7%} vanaf de vervaldatum tot de datum van betaling, begroot op 1,00 EUR provisioneel.

De RSZ vraagt dat de verbeurdverklaarde zaken aan haar zouden worden toegewezen.

101. De rechtbank verwijst naar hetgeen is uiteengezet onder randnummer 95. De vorderingen tegen de tweede beklaagde en de zesde gedaagde zijn om dezelfde redenen niet ontvankelijk.

De burgerlijke rechtsvorderingen tegen de eerste, de derde, de vierde en de vijfde beklaagde zijn wel ontvankelijk.

De burgerlijke vordering gericht tegen de vijfde beklaagde is echter ongegrond aangezien de tenlasteleggingen wat haar betreft niet bewezen zijn.

102. Het staat vast dat de RSZ schade heeft geleden door de samenlopende fouten van de eerste en de derde beklaagde, met name doordat zij geen sociale bijdragen betaalden voor hun werknemers of deze van de tweede beklaagde. Deze schade bestaat uit het bedrag van de niet-betaalde bijdragen (cf. Cass. 3 april 2023, ***JTT*** 2023, 379). Zoals hierboven uiteengezet onder randnummer 79.2 gaat het om een bedrag van 438.851,94 EUR.

De rechtbank wijst er wel op dat het gaat om een schadevergoeding op grond van artikel 1382 oud BW. De regels inzake opslagen, boetes en interesten eigen aan de RSZ-wet zijn niet ***van*** toepassing op een schadevergoeding aan de RSZ, zelfs al wordt bij wijze van herstel in natura de terugbetaling van de ontdoken sociale bijdragen bevolen (zie en vgl. Cass. 22 januari 2007, ***Arr. Cass.*** 2007, 150, in verband met de niet-toepassing van art. 10 Loonbeschermingswet inzake interest op loon wanneer bij wijze van schadevergoeding voor het misdrijf niet-betalen van loon het brutoloon als herstel in natura wordt toegekend).

Op deze schadevergoeding is enkel vergoedende interest verschuldigd vanaf de gemiddelde datum van 15 december 2021 tot de datum van volledige betaling.

103. Het staat vast dat de RSZ schade heeft geleden door de fout van de vierde beklaagde, met name doordat hij met zijn vennootschappen D. en A. geen sociale bijdragen betaalde voor de werknemers die hij via die vennootschappen tewerkstelde. Deze schade, die evenzeer bestaat uit het bedrag van de niet-betaalde bijdragen, werd correct becijferd op 295.618,34 EUR.

Ook op deze schadevergoeding is vergoedende interest verschuldigd vanaf de gemiddelde datum van 15 december 2021 tot de datum van volledige betaling.

104. Inzake het verzoek tot toewijzing van het verbeurdverklaarde aan de RSZ, herneemt de rechtbank de overwegingen uiteengezet in randnummer 99. De rechtbank wijst dit verzoek op dezelfde gronden en om dezelfde redenen af.

De burger/iike rechtsvordering van SE. VZW

105. Se. stelt zich burgerlijke partij voor de schade die het gevolg is van de fictieve aansluitingen als zelfstandige. Zij ent haar vorderingen op de tenlasteleggingen A en C. In tegenstelling tot wat het openbaar ministerie voorhoudt, vordert Se. geen schadevergoeding voor het ten onrechte betalen ***van*** uitkeringen overbruggingsrecht.

Zij stelt materiële schade te hebben geleden ingevolge de inspanningen, administratie en opvolging van de fictieve dossiers. Deze materiële schade begroot zij naar billijkheid op 1.250,00 EUR per dossier. Concreet vraagt zij:

- eerste, tweede, derde en vijfde beklaagde te veroordelen tot een schadevergoeding van 6.250,00 EUR voor vijf fictieve aansluitingen voor BVBA F.;
- vierde, vijfde en zesde beklaagde te veroordelen tot een schadevergoeding van 11.250,00 EUR voor negen fictieve aansluitingen voor BV A..

Daarnaast verzoekt zij de eerste tot en met zesde beklaagde te veroordelen tot de betaling van een morele schadevergoeding, omdat deze personen haar als vehikel gebruikten voor het plegen van strafbare feiten. Se. begroot deze naar billijkheid op 2.500,00 EUR.

106. De rechtbank verwijst om te beginnen naar hetgeen is uiteengezet onder randnummer 95. De vorderingen tegen de tweede beklaagde en de zesde gedaagde zijn om dezelfde redenen niet ontvankelijk,

De burgerlijke vordering gericht tegen de vijfde beklaagde is ongegrond aangezien de tenlasteleggingen wat haar betreft niet bewezen zijn.

107. Wat de burgerlijke vordering gericht tegen de eerste, de derde en de vierde beklaagde betreft, oordeelt de rechtbank dat de materiële en morele schade die Se. zegt te hebben geleden, geen schade is die voortvloeit uit de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

De schade die zij stelt te hebben geleden, houdt op zich geen verband met de nalatigheid als werkgever, aangestelde of lasthebber geen dimona-aangiften te hebben verricht of met het wetens en willens nalaten of weigeren om aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid een verplichte verklaring af te leggen of inlichtingen te verstrekken om geen of minder bijdragen (als werkgever) te betalen. Die nalatigheden, zelfs indien wetens en willens gepleegd, berokkenden als dusdanig geen schade aan Se. en konden haar op zich ook geen schade berokkenen, omdat het gaat om nalatigheden ten aanzien van de RSZ, die hiervan ook de enige benadeelde is.

De schade die Se. zegt te hebben geleden, houdt daarentegen verband met het feit dat er frauduleuze handelingen zijn gesteld om verschillende personen aan te sluiten als zelfstandige. Het zijn die frauduleuze handelingen die hebben geleid tot het opstarten en opvolgen van verschillende admini-stratieve dossiers bij Se.. Die frauduleuze handelingen moeten echter onderscheiden worden van de nalatigheden waarvoor de eerste, de derde, de vierde en de vijfde beklaagde uiteindelijk werden vervolgd, zelfs al werden die nalatigheden opzettelijk gepleegd en tot op zekere hoogte ook door ten aanzien van de sociale inspectiediensten voor te houden dat de werknemers zelfstandigen waren.

Kortom, er bestaat geen oorzakelijk verband tussen de schade die Se. zegt te hebben geleden en de feiten waarvoor de eerste tot en met de vijfde beklaagde werden vervolgd en ten dele ook werden veroordeeld. De vordering van Se. tegen die beklaagden is dan ook ongegrond.

Overige burgerlijke belangen

108. De rechtbank houdt de overige burgerlijke belangen aan.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:
artikelen 37 quinquies, 40, 41bis, 42, 43, 50, 65, 79, 80, 84 en 100 van het strafwetboek;
artikelen 1382 en 1383 van het oud burgerlijk wetboek;
artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;
artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;
artikelen 130, 162, 182, 184, 186, 189, 190, 194, 195, 226, 227 en 282 van het wetboek van strafvor-dering.
artikel 2 van de wet van 04.10.1867, gewijzigd bij het enig artikel van de wet van 06.02.1985; artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;
alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

De rechtbank recht doende op tegenspraak ten aanzien van F.M., F.Mi., G.F., S.V. en bij verstek ten aanzien van Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid F. en Besloten Vennootschap A.,

Verbetert de dagvaarding als volgt:

- voor wat betreft de tenlasteleggingen A.S, C,S en D.5 de naam 'N.Co.' te lezen als N.C..
  voor wat betreft de tenlasteleggingen A.26, C.26 en 0.26 de naam 'L.R.' te lezen als L.R..
- voor wat betreft de tenlasteleggingen A.98, C.98 en D.98 'l.M.' te lezen als I.M.. voor wat betreft de tenlastelegging B.6 de naam van 'I.A.' te lezen als l.A..
- voor wat betreft de tenlastelegging B.20 en 8.21 de naam van 'I.Ma.' en 'B.R.' te lezen als I.Ma. en B.I..
- schrapt de tenlastelegging 8.23 gezien de tenlasteleggingen B.11 en B.23 volledig met elkaar vereenzelvigd kunnen worden.
- in de laatste paragraaf van pagina 15 de bewoordingen "De tweede" dan ook naar "De derde"

Op strafgebied

Ten aanzien van F.M., eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.30, A.32, A.33, A.37, B.6, B.9, B.25; C.30, C.32, C.33 en C.37, 0.30, D.32, D.33, D.37 niet bewezen, spreekt beklaagde vrij voor de voormelde tenlasteleggingen en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de voormelde tenlasteleggingen, zonder kosten.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.1-29, A.31, A.34-36, A.38-80, B.1-5, B7-8, 810-24, B.26-27, C.1-29, C.31, C.34-36, C.38-80; 0.1-29, D.31, D.34-36, 0.38-80, E.1-16 bewezen.

Stelt vast dat F.M. deze bewezen feiten, die aan het hierna vermeld vonnis voorafgaan, gepleegd heeft met eenzelfde misdadig opzet en overeenkomstig het artikel 65 lid 2 Sw door eenheid van opzet verbonden zijn, waarvoor F.M. reeds definitief veroordeeld werd bij in kracht van gewijsde getreden arrest van het Hof van Beroep te Gent d.d. 01.06.2023 tot een werkstraf van 120 uren of een vervangende gevangenisstraf van 12 maanden en een geldboete van 1000,00 EUR x 5 werknemers x 70 opdeciemen, waarvan¾ met uitstel.

Oordeelt dat de veroordeelde F.M. voor alle bewezen bevonden feiten samen niet voldoende gestraft werd, zodat nog een bijkomende straf dient te worden opgelegd.

Veroordeelt F.M. biikomend tot:

een werkstraf van 180 uren
en
een geldboete van 16 maal 1000,00 EUR te vermeerderd met 70 opdeciemen en gebracht op 128000,00 EUR.

Zegt dat bij niet-uitvoering de werkstraf zal worden vervangen door een gevangenisstraf van 2 jaar.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de **bijzondere verbeurdver**klaring uit lastens het vermogen van F.M. op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 100.000,00 EUR.

Veroordeelt F.M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- de kosten van de strafvordering begroot op 1/4 van 358,64 EUR.

Ten aanzien van Besloten vennootschap met beperkte aansprakeliikheid F., tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.1-4, A.6-13, A.15-22, A.24-26, A.28, A.30-33, A.37-76, B.1-27, C.1-4, C.6-13, C.15-22, C.24-26, C.28, C.30-33, C.37-76, D.1-4, D.6-13, D.15-22, D.24-26, D.28, D.30-33, D.37-76 niet bewezen, spreekt beklaagde vrij voor de voormelde tenlasteleggingen en ontslaat haar dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de voormelde tenlasteleggingen, zonder kosten

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.5, A.14, A.23, A.27, A.29, A.34-36, A.77-80; C.5, C.14, C.23, C.27, C.29, C.34-36, C.77-80; D.5, D.14, D.23, D.27, D.29, D.34-36, D.77-80; E.1-16 bewezen en veroordeelt Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid F. uit hoofde van de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen, met toepassing van de artikelen *41bis* en 65, eerste lid, van het Strafwetboek, tot:

een geldboete van 16 maal 3.000,00 EUR te vermeerderen met 70 opdeciemen en gebracht op 384.000,00 euro.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie (3) jaar.

Veroordeelt Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid F. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- de kosten van de strafvordering begroot op 1/4 van 358,64 EUR.

Ten aanzien van F.Mi.. derde beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.30, A.32, A.33, A.37; B.6, 8.9, 8.25; C.30, C.32, C.33 en C.37; D.30, D.32, D.33, D.37 niet bewezen, spreekt beklaagde vrij voor de voormelde tenlasteleggingen en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de voormelde tenlasteleggingen, zonder kosten.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.1-29, A.31, A.34-36, A.38-80, 8.1-5, 87-8, 810-24, B.26-27, C,1-29, C.31, C.34-36, C.38-80, D.31, D.34-36, 0.38-80, E.1-16 bewezen.

Stelt vast dat F.Mi. deze bewezen feiten, die aan het hierna vermeld vonnis voorafgaan, gepleegd heeft met eenzelfde misdadig opzet en overeenkomstig het artikel 65 lid 2 Sw door eenheid van opzet verbonden zijn, waarvoor F.Mi. reeds definitief veroordeeld werd bij in kracht van gewijsde getreden arrest van het Hof van Beroep te Gent d.d. 01.06.2023 tot een gevangenisstraf van 15 maanden en een geldboete van 1.000,00 EUR x 6 werknemers x 70 opdeciemes, waarvan¾ met uitstel.

Oordeelt dat de veroordeelde F.Mi. voor alle bewezen bevonden feiten samen niet voldoende gestraft werd, zodat nog een bijkomende straf dient te worden opgelegd.

Veroordeelt F.Mi. bijkomend tot:

een gevangenisstraf van 15 maanden
en
een geldboete van 16 maal 1000,00 EUR te vermeerderen met 70 opdeciemen en gebracht op 128000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging:
- *wat betreft deze gevangenisstraf voor een termijn van 5 Jaar, doch slechts voor een gedeelte van 13 maanden,*
- *wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van¾ zijnde 16 maal 750,00 EUR, te vermeerderd met 70 opdeciemen en gebracht op 96000,00 EUR.*

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van F.Mi. op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die In de plaats ervan zijn gesteld en op de inkom-sten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 100.000,00 EUR.

Veroordeelt F.Mi. tot betaling van:
- *een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- *een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand*
- *een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR*
- *de kosten van de strafvordering begroot op 1/4 van 358,64 EUR.*

Ten aanzien van G.F., vierde beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.100, C.100, 0.100 niet bewezen spreekt beklaagde vrij voor de voormelde tenlasteleggingen en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de voormelde tenlasteleggingen, zonder kosten.

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A.81-99, A.101-115, B.28-31, C.81-99 en C.101-115, D.81-99 en D.101-115; E.17-26 bewezen en veroordeelt G.F., bij toepassing van art. 65 lid 1 Sw., tot:

een **gevangenisstraf** van 2 jaar
en
een geldboete van 10 maal 1000,00 EUR te vermeerderen met 70 opdeciemen en gebracht op 80000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging:
- wat betreft deze gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 16 maanden
- wat betreft deze geldboete voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van¾ zijnde 10 maal 750,00 EUR, vermeerderd met 70 opdeciemen en gebracht op 60000,00 EUR.

Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw, en art 43 quater Sw. de bijzondere verbeurdverklaring uit lastens het vermogen van G.F. op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkom-sten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 80.000,00 EUR.
Ontzet G.F. uit de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Sw. overeenkomstig artikel 417/59 Sw. voor een termijn van vijf jaar.

Veroordeelt G.F. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- de kosten van de strafvordering begroot op 1/4 van 358,64 EUR en de eigen kosten (kosten hoger beroep) van het geding begroot op 118,00 EUR.

Ten aanzien van S.V., vijfde beklaagde

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A, Ben C niet bewezen, spreekt de beklaagde hiervoor vrij en ontslaat haar dienaangaande van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten.

Wijst de vordering van de Arbeidsauditeur tot het opleggen van een beroepsverbod in hoofde van S.V. af als ongegrond.

Overtuigingsstukken

Verklaart het overtuigingsstukken met de SIN-nummers BAE02394 en BAE2395 op grond van de artikelen 42, 1° en 433novies, §6 verbeurd, omdat zij hebben gediend of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf mensenhandel vermeld onder tenlastelegging E.

Beveelt de teruggave van het overtulgingsstuk met SIN-nummer BAE02396 aan de eigenaar ervan, zijnde G.Fl..

Stelt de volgende overtuigingsstukken ter beschikking van het openbaar ministerie om te oordelen over de bestemming ervan:

BAEO345009	*BAEO3475*
BAEO3466	*BAEO3476*
BAEO3465	*BAEO3477*
BAEO3472	*BACO9000*
BAEO3473	*BACU9001*
BAEO3474	*BACU9002*
BAEO3467	*BACU9005*
BAEO3468	*BACU9004*
BAEO3469	*BACU9003*
BAEO3470	*BAEO3484*
BAEO3471	*BAEO2327*

Op burgerlijk gebied

De burgerliike aansprakelijkheid van A. BV

Verklaart de vordering van de Arbeidsauditeur tot het burgerlijk aansprakelijk verklaren van de BV A. BV ontvankelijk, doch wijst deze vordering af als ongegrond.

Burgerliike rechtsvordering van MYRIA

Verklaart de vordering van MVRIA voor zover gericht tegen de F. BV en A. BV niet ontvankelijk.

Verklaart de vordering van MVRIA voor zover gericht tegen F.M., F.Mi. en G.F. ontvankelijk en in volgende mate gegrond:

Veroordeelt F.M., F.Mi. en G.F. hoofdelijk tot het betalen aan MVRIA de som van 2.500 euro meer de vergoedende intresten vanaf 15 december 2021 tot heden en de moratoire intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf heden tot de dag der algehele betaling.

Veroordeelt F.M., F.Mi. en G.F. om aan deze burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding te betalen van elk 600,00 euro.

Burgerlijke rechtsvordering van de Riiksdienst voor Sociale Zekerheid

Verklaart de vordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid voor zover gericht tegen de F. BV en A. BV niet ontvankelijk.

Verklaart de vordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid voor zover gericht tegen S.V. ontvankelijk maar wijst deze af als ongegrond:

Verklaart de vordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid voor zover gericht tegen F.M. en F.Mi. ontvankelijk en in volgende mate gegrond:

Veroordeelt F.M. en F.Mi. hoofdelijk en in solidum tot het betalen aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de som van 438.851,94 euro meer de vergoedende intresten vanaf 15 december 2021 tot heden en de moratoire intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf heden tot de dag der algehele betaling.

Veroordeelt F.M. en F.Mi. om aan deze burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding te betalen van elk 15.000,00 euro.

Verklaart de vordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid voor zover gericht tegen G.F. ontvankelijk en in volgende mate gegrond:

Veroordeelt G.F. tot het betalen van de som van 295.618,34 euro meer de vergoedende Intresten vanaf 15 december 2021 tot heden en de moratoire intresten aan de wettelijke rentevoet vanaf heden tot de dag der algehele betaling.

Veroordeelt G.F. om aan deze burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding te betalen van 10.500,00 euro.

De burger/iike rechtsvordering van Se. VZW

Verklaart de vordering van Se. VZW voor zover gericht tegen de F. BV en A. BV niet ontvankelijk.

Verklaart de vordering van Se. VZW voor zover gericht tegen F.M., F.Mi., G.F. en S.V. ontvankelijk maar wijst deze vordering af als ongegrond.

Houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

***

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935, tenzij anders vermeld.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op 28 juni 2024 door de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, samengesteld uit:

D.L. - rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, die de kamer voorzit;

D.S. - rechter in de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge;

N.K. - rechter bij de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge;

In aanwezigheid van L.J., waarnemend afdelingsauditeur;

Met bijstand van griffier H.M.